

Mục Lục

***

- 1 **Hình bìa** • Nguyễn Quang Kế
- 3 **Quan điểm** • Thư ngỏ Tân Ban Thường Vụ
- 5 **Xã luận** • Chính phủ VN tự đóng cửa thắng ...
- 8 **Thời sự** • Thân phận tay sai chế độ
- 10 **Chủ đề** • Hoa sen cúng Phật
• Tài liệu “Hồ sơ đen của Cộng sản”
- 16 **Phiếm luận:** • Tái xuất giang hồ
- 17 **Tin Tức** • Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng • Tin Hòa lan
• Tin Thế Giới • Tin Việt Nam
- 26 **Truyện ngắn**• Ngàn ánh dương rực rỡ
• Thiên đàng ảo
• Khẩu phật tâm xà
• Góc bạn trẻ: Bà Mẹ Quê- người
- 36 **Văn** • Những đứa con vong quốc
• Ta ngồi đây viết lên bài ca
- 43 **Vườn Thơ** • Lê Lăng Du • Hoài Tâm Niệm
• Trang đài-nguyễn • Nhất Quán
- 44 **Đố vui Sudoku**
- 45 **Truyện thông xã hội dân sự**
- 51 **Gia Chánh** • Mắm Thái thịt ba chỉ • Giò heo non
- 52 **Vui cười**
- 53 **Lá thư tòa soạn**
- 54 **Nhạc** • Nguyễn Quyết Thắng

Việt Nam Nguyệt San
Cơ Quan Ngôn Luận CĐVNTNCS/HL
Vietnam Magazine
Tijdschrift van Vietnamese Vluchtelingen in
Nederland
www.congdonghoalan.com

ISSN: 0929-5151

Ban Quản Trị VNNS
Van Der Hagenstraat 711- 6717DK - Ede
Nederland
Email: vietbaohoalan@yahoo.com
Telefoon: +31 (0)318640625
IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64

Chủ nhiệm & Chủ bút
Nguyễn Quang Kế

Thủ Quỹ
Lê Thanh Sơn

Kỹ thuật
Danny Nguyen

Phát hành
Nguyễn hữu Phước

&

Với sự cộng tác của

- Bạch Mai • Đinh Ngọc Hiền • Đăng An
- Đỗ Văn Bui • Hoài Tâm Niệm
- Lê Quang Kế • Miên Thụy
- Lăng Du • Nguyễn Đắc Trung
- Ngô Thụy Chương • Nguyễn Quyết Thắng
- Tiểu Yên Tử • Ông Năm Chuột
- Trúc Hà • Ty Na • Trần Quốc Hiền
- Tạ Trung Hiếu • Trần hữu Sơn
- Võ Đức Tiến • Ý Nga

Lập trường

Chống bạo quyền độc tài cộng sản Hà Nội • Ủng hộ mọi tổ chức quốc gia tranh đấu cho tự do dân chủ của dân tộc

Chủ trương

Bảo tồn và phát huy văn hoá Việt • Duy trì và phát triển tình cảm tốt đẹp sẵn có giữa cộng đồng VNTNCS và nhân dân Hoà Lan • Tăng cường tình đoàn kết trong cộng đồng người Việt TNCS tại Hoà Lan • Khuyến khích và nâng đỡ người Việt hội nhập vào cuộc sống tại Hoà Lan

Quan điểm

Thư ngỏ

**Tân Ban Thường Vụ Cộng Đồng Việt Nam TNCS/HL
nhiệm kỳ 2017-2020**

Kính thưa,

Quý vị lãnh đạo tinh thần các tôn giáo, quý đoàn thể tổ chức, đảng phái cùng quý đồng hương!

Thật là một vinh dự cho chúng tôi, những người được sự tin nhiệm của quý đồng hương để gánh vác công việc cộng đồng, tiếp tục duy trì và phát huy tinh thần người Việt tự do trên vương quốc Hòa lan, quê hương thứ hai của chúng ta, tại thời điểm này mùa hè ảm áp đã qua nhanh và chúng ta lại tiếp tục với cuộc sống và công việc thường nhật.

Đấu biết rằng nhiệm vụ của Ban Chấp Hành Cộng Đồng không hề nhẹ nhàng và đơn giản chút nào mà đòi hỏi mỗi thành viên cần phải có lòng với tình yêu quê hương và có tâm với trách vụ của mình đồng thời phải hy sinh “ vì danh dự đại diện cho gần 20.000 người Việt tỵ nạn cộng sản! “ .

Dù có được hai yếu tố trên nhưng muốn thể hiện được chức năng và làm được những việc mà Cộng Đồng cần làm và hoàn thành tốt thì chúng tôi rất cần được sự quan tâm về nhiều mặt như tinh thần góp ý xây dựng, động viên khích lệ, giúp tài vật và cả về nhân lực từ quý đồng hương .

Với các cộng đồng địa phương đã và đang duy trì sinh hoạt hãy liên kết với Ban Chấp Hành Cộng Đồng VNNTCS/HL là điều cần thiết theo nghĩa “cùng nhau duy trì truyền thống văn hóa hay trên nguyên tắc căn bản về cơ cấu tổ chức cộng đồng địa phương và cộng đồng TW”, từ đó chúng ta mới thể hiện và phát huy được tinh thần đoàn kết về mối tương quan giữa trung ương và địa phương.

Hiện nay tờ báo Việt Nam Nguyệt San, một cơ quan ngôn luận, truyền thông là tiếng nói của Cộng Đồng chúng ta đã và đang phát hành liên tục sau hơn 35 năm được 291 số, tờ báo tồn tại được là nhờ sự quý mến và ủng hộ của quý độc giả báo xa gần, sự thăng trầm của tờ báo sao tránh khỏi những lúc khó khăn và nếu cứ như theo công nghệ thời đại @ trang báo điện tử luôn là một thử thách cho tờ báo giấy VNNS! Để tiếp tục phục vụ đồng hương thì chúng ta cần có một sự đổi mới phát triển tờ báo như “ nội dung, hình thức, kỹ thuật và độc giả” có thể thì chúng ta sẽ không mất đi những tinh hoa trong làng Văn Nghệ Sĩ của cộng đồng, những con người thầm lặng tận tụy cống hiến cho VNNS những tác phẩm văn học, thơ ca trong suốt bao nhiêu năm qua và nhất là đồng hương sẽ còn có cơ hội tìm đến nguyệt san ngày một nhiều hơn.

Thưa quý vị !

Đảng cộng sản đã và đang bằng mọi cách mua chuộc những thành phần qui thuận tại hải ngoại làm tay sai để thực hiện nghị quyết 36 của chúng là làm tan dần nhuệ khí đấu tranh chống lại chế độ độc tài đảng trị và làm phân rẽ tinh thần người Việt quốc gia, giúp đảng cs tiếp tục thao túng áp dụng chính sách lợi dụng và dưới danh nghĩa bảo vệ đảng chúng đã làm một việc tà đình đối với dân tộc là bán nước cầu vinh !

Vì vậy chúng ta phải luôn cảnh giác và đoàn kết trên tinh thần vì một Việt Nam tự do. Và chúng ta với niềm tin sắt son “ chính nghĩa thắng hung tàn “ hãy đồng hành với các tổ chức đấu tranh qua lời kêu gọi “ đồng bào trong và ngoài nước hãy đoàn kết cùng nhau xuống đường dành lại quyền dân chủ, tự do và công lý”, thật mong lắm thay.

Cuối cùng xin gửi đến quý vị lời chào trân trọng và kính chúc nhiều sức khỏe, bình an trong cuộc sống

Nguyễn Quang Kế

Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan
Associatie Van Vietnamese Vluchtelingen in Nederland (AVVN)
Vietnamese Association of Political Refugees in the Netherlands

Van Der Hagenstraat 711- 6717DK Ede - Nederland, Tel: +31 (0)318 640625

IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN

www.congdonghoalan.com E-mail: congdong2017@hotmail.com

Ede ngày 21 tháng 8 năm 2017

Thông báo

Nội dung v/v: Công báo thành phần tân Ban Chấp Hành Cộng Đồng nhiệm kỳ 2017-2020

Kính gửi:

- Quý vị lãnh đạo tinh thần các tôn giáo
- Quý đoàn thể tổ chức, đảng phái
- Quý vị nhân sĩ cùng quý đồng hương.

Căn cứ theo nội qui cộng đồng (điều 8&12 chương v) trên tinh thần buổi họp khoáng đại cộng đồng ngày 21.5.2017 tại Nieuwegein và buổi họp tân Ban Thường Vụ Cộng Đồng ngày 16.7.2017 tại Ede nay xin được công báo thành phần tân Ban Chấp Hành như sau:

1/- Ban Chấp Hành Cộng Đồng

*Ban Thường Vụ Cộng Đồng

- Ông Nguyễn Quang Kế (Chủ tịch)
- Ông Lưu Phát Tấn (Phó chủ tịch nội vụ)
- Bà Nguyễn Thị Tuyết Lê (Phó chủ tịch ngoại vụ)
- Ông Lê Thanh Sơn (Thủ quỹ)
- Ông Nguyễn Minh Anh (Thư ký)

*Ủy viên Ban Chấp Hành Cộng Đồng

- Ông Trần Quốc Hiền (Ủy viên truyền thông)
- Ông Nguyễn Trung Tín (Ủy viên văn nghệ)

*Cộng tác viên:

- Ông Trương Văn An
- Ông Trần Công Thanh

2/- Ban Báo Chí, (tòa soạn báo Việt Nam Nguyệt San)

- Chủ nhiệm kiêm chủ bút: Ông Nguyễn Quang Kế
- Kỹ thuật layout: Ông Danny Nguyen
- Phát hành & Website: Ông Nguyễn Hữu Phước
- Thủ quỹ: Ông Lê Thanh Sơn

3/- Ban Cố Vấn:

- Ông Trương Hải (Đại diện Gia đình QCCVNCH/HL)
- Ông Nguyễn Liên Hiệp (Cựu Chủ tịch cộng đồng)
- Ông Nguyễn Đắc Trung (Đại diện cơ sở đảng Việt Tân /HL)

Trân trọng thông báo

T/M Ban Chấp Hành Cộng Đồng VNTNCS/HL

Chủ tịch

Nguyễn Quang Kế

Xã luận

CHÍNH PHỦ VN "TỰ ĐÓNG CỬA THẮNG" TRONG VỤ TRỊNH VĨNH BÌNH

Ảnh: Ông Trịnh Vĩnh Bình vừa bước ra khỏi cổng Tòa trọng tài quốc tế ở Paris.

Phạm Lê vương Các

Với hình ảnh phần kích giơ hai cánh tay lên và IM LẶNG không tiết lộ nội dung xét xử sau khi rời khỏi Tòa Trọng Tài Quốc tế tại Paris, dường như cho thấy sẽ có một chiến thắng cho ông Trịnh Vĩnh Bình sẽ được tuyên vào ngày 31/8 tới.

Sự im lặng không tiết lộ nội dung vụ việc như là một phần nghĩa vụ theo thông lệ dành cho bên thắng kiện khi xử ở Tòa Trọng Tài để giảm thiểu sự ảnh hưởng đến uy tín của bên

thua kiện. Thủ tục xét xử của Tòa Trọng Tài rất khác với Tòa án truyền thống, nó luôn đảm bảo được đến yếu tố bí mật vụ việc, những người không liên quan vụ việc sẽ không được phép tham dự, trong suốt thời gian xét xử bên nguyên lẫn bên bị không được phép tiết lộ, cung cấp thông tin vụ việc cho báo chí. Thậm chí là phải giữ bí mật về bản án thi hành sau đó. Đó là lý do suốt một tuần qua khi vụ kiện bắt đầu, cộng đồng rất quan tâm đến vụ kiện nhưng báo chí cũng không thể có được một thông tin về diễn biến phiên tòa.

Trước khi đi vào đánh giá vụ án của ông Bình, tôi xin cung cấp thông tin 2 vụ kiện trước đây liên quan đến các cơ quan Chính Phủ Việt Nam, đó là vụ HLV trưởng đội bóng đá Việt Nam Letard kiện Liên đoàn Bóng đá Việt Nam, và vụ ông Liberati kiện Hãng Hàng Không Vietnam Airlines (VNA). Cả 2 vụ này phía Việt Nam đều thua kiện vì những "nhận định ngây ngô" từ phía lãnh đạo, và đến vụ ông Trịnh Vĩnh Bình, Chính Phủ cũng không rút ra kinh nghiệm mà còn tiếp tục đi vào vết xe đổ của Liên đoàn bóng đá và VNA.

* * *

Vụ Liên Đoàn Bóng đá VN thua vì "thiếu hiểu biết" luật quốc tế:

Vụ việc bắt đầu khi Liên Đoàn Bóng đá VN sa thải ông Letard vào năm 2002. Ban đầu ông Letard đã khiếu nại vụ việc lên Liên Đoàn Bóng Đá Thế Giới (FIFA) để yêu cầu Việt Nam bồi thường vì đã vi phạm hợp đồng. FIFA ra quyết định giải quyết khiếu nại với kết luận nghiêng về phía Việt Nam, xử thua ông Letard.

Không đồng ý với kết quả giải quyết khiếu nại của FIFA, ông Letard đã khởi kiện ra Tòa Trọng tài Thể thao ở Thụy sĩ. Tòa Trọng tài Thể thao thụ lý vụ việc và thông báo cho Liên Đoàn Bóng Đá VN biết và yêu cầu Liên đoàn bóng đá VN cung cấp thông tin vụ việc, cũng như phản hồi các cáo buộc của ông Letard. Nhưng Liên đoàn bóng đá Việt Nam không chịu cung cấp thông tin theo yêu cầu của tòa. Thậm chí khi được triệu tập đến phiên tòa để xét xử nhưng Liên Đoàn Bóng đá Việt Nam cũng chẳng thèm tham dự.

Lý do của việc "không quan tâm đến vụ kiện" là do các quan chức lãnh đạo của Liên đoàn Bóng đá VN khi đó cho rằng đã có kết quả giải quyết cuối cùng của FIFA, kiện ra Tòa Trọng tài Thể Thao ở Thụy sĩ không phải là phương phức để giải quyết tranh chấp theo như hợp đồng ký kết, nên nó không có giá trị. Với lại kiện ra tòa Thụy Sĩ, nếu thua "mà ở Việt Nam ta không chấp hành thì làm gì được nhau". Phiên tòa vụ này được mở ra mà không có bị đơn là Liên Đoàn Bóng đá VN. Thế là nguyên đơn được dịp tha hồ vạch tội. Kết quả là Tòa trọng tài Thể thao xử ông Letard thắng kiện, yêu cầu Liên Đoàn Bóng đá VN bồi thường hợp đồng cho ông Letard với số tiền gần 200 ngàn đô (3 tỷ đồng Việt Nam thời đó). Áp dụng hình thức chế tài nếu không thi hành án thì Liên Đoàn Bóng đá VN sẽ bị cấm tham gia tất cả các giải đấu bóng đá theo hệ thống FIFA trong 2 năm.

Lúc này các quan chức Liên đoàn bóng đá VN mới "té ngựa" ra, là phán quyết của tòa này lại có hiệu lực pháp lý cao hơn phán quyết của FIFA, mà FIFA cũng phải thi hành bản án của Tòa Trọng tài Thể thao.

Thật ra việc khởi kiện cũng rất đơn giản, khi trong Quy chế giải quyết khiếu nại của FIFA nêu rõ, khi tranh chấp xảy ra nếu không đồng ý với kết quả giải quyết khiếu nại của FIFA thì các bên có thể khởi kiện vụ việc ra Tòa Trọng tài Thể thao ở Thụy Sĩ, và các phán xử của Tòa án này là có hiệu lực cuối cùng mà FIFA cũng phải đảm bảo thi hành.

Thế là Liên đoàn Bóng đá VN mới chịu báo cáo lên chính phủ và cầu cứu. Ngân sách nhà nước cấp cho Liên đoàn bóng đá VN vào năm đó được 3,7 tỷ, đã bị ông Letard "xoi" mất 3 tỉ. Quá đau! Vụ này thua vì ra cuộc chơi quốc tế mà thiếu hiểu biết luật quốc tế.

Đền vụ thứ 2, Vietnam Airlines (VNA) thua vì xem thường tòa án nước ngoài

Vụ việc bắt đầu với một ông người Ý mang tên Liberati kiện Vietnam Airlines (VNA) ra Tòa án Roma ở Ý, yêu cầu VNA trả tiền chi phí cho ông vì VNA đã Ủy quyền cho một Đại lý VNA thuê ông làm việc. Đại lý này bị phá sản, ông đành nắm đầu VNA đòi tiền. Phiên tòa mở ra, tòa triệu tập nhưng Vietnam Airlines cũng không cử người tham dự, theo kiểu "ta chả liên quan". Sự vắng mặt của bị đơn làm Tòa án Ý nhanh chóng tuyên Liberati thắng kiện, buộc Vietnam Airlines phải thanh toán cho bên nguyên đơn 1,3 triệu euro.

Đứng trước phán quyết này lãnh đạo Vietnam Airlines đánh giá phán quyết ở Tòa án nước Ý để gì thì hành được ở Việt Nam khi Vietnam Airlines là "con cưng"

của nhà nước, Vietnam Airlines cũng chẳng có tài sản ở Ý thì... "làm gì được nhau".

Đúng là suốt gần 7 năm sau đó án này không thi hành được, vì ở Ý không có gì để chế tài được VNA. Rồi bỗng một ngày của năm 2002, luật sư Liberati phát hiện VNA đang có một tài khoản triệu đô ở nước Pháp, đây là cơ hội ngàn vàng, đảm bảo cho việc thi hành án của VNA. Thi hành ở Ý không được thì nhờ Pháp "thi hành hộ", đó là cách làm của luật sư đại diện cho ông Liberati.

Giữa Ý và Pháp đều thuộc khối Liên minh Châu Âu. Đây là một Liên minh gần như nhất thể hóa về chính trị, ngoại giao và tương trợ tư pháp rất chặt chẽ với nhau. Thế là tòa án ở Pháp nhanh chóng ra quyết định phong tỏa tài khoản triệu đô của VNA tại Pháp để đảm bảo thi hành án.

Điều buồn cười trong vụ này, lúc đầu VNA chỉ bị yêu cầu thanh toán là 1,3 triệu euro, nhưng không chịu thi hành ngay, mà đi thuê mấy luật sư để "gỡ" vụ phong tỏa tài sản ở Pháp. Kết quả cuối sau một thời gian kiện cáo của VNA, gỡ đâu không thấy mà cuối cùng cũng thành "gỡ ghê". Kết quả cuối cùng là VNA phải thanh toán bồi thường cho ông Liberati 5,2 triệu euro, vì phải thanh toán cho bên nguyên đơn thêm tiền lãi suất của nhiều năm và thanh toán luôn chi phí luật sư cho bên họ, vì VNA là bên thua kiện.

Vụ này VNA thua đau vì đã xem thường thẩm quyền và khả năng thi hành bản án của Tòa án quốc gia Ý.

Hai bài học trên đã có, đến vụ thứ 3, trở lại vụ án Trịnh Vĩnh Bình, Chính phủ đã đi vào vết xe đổ của Liên Đoàn Bóng đá và VNA dù hiểu biết luật chơi của quốc tế nhiều hơn, nhưng vẫn còn mang tư duy thiếu tôn trọng luật chơi quốc tế.

Có thể kể ra một số lỗi của Chính Phủ trong vụ này như sau:

Thứ nhất, Chính phủ đã không thi hành đầy đủ các cam kết với ông Bình theo như Thỏa thuận tại Tòa trọng tài Singapore vào năm 2006, đó là việc trả lại tài sản đất đai và nhà xưởng đã tịch thu của ông Bình. Nếu vào thời điểm này Chính Phủ quyết tâm thực hiện thỏa thuận tại Tòa trọng tài Singapore thì có thể chỉ phải bỏ ra khoảng 20-30 triệu đô thu hồi đất đai để trả lại hoặc có thể tìm kiếm sự thỏa thuận riêng với ông Bình nhận tiền thay cho nhận đất đai. Tuy nhiên, chính phủ đã làm ngơ, không tiến hành thực hiện cam kết này, để rồi sau mười năm dẫn đến việc ông Bình tái khởi kiện, yêu cầu đòi bồi thường đến ít nhất 1,25 tỷ đô.

Ông Bình đòi đến ít nhất 1,25 tỷ đô nghe có vẻ như là bất hợp lý. Nhưng vào tay các luật sư quốc tế là đều có cớ sở. Luật sư cũng chẳng khó khăn gì để chứng minh cho việc giá thành đất đai tại Việt Nam của ông Bình từ lúc bị tịch thu đến nay đã tăng lên hàng trăm lần. Hay đòi những thứ mà trong Thỏa thuận ở Singapore trước đây không có như: đòi tiền bồi thường thiệt hại khi bị giam giữ bất hợp pháp theo án lệ quốc tế, và các tài sản có thể đem lại lợi nhuận sau 20 năm của ông Bình, bồi thường tổn thất về tinh thần sau hàng chục năm, chi phí thuê luật sư v.v..

Cái này gọi là "không chịu đền 1 theo cam kết ban đầu, cuối cùng tòa xử phải đi đền 10".

Lỗi thứ hai, Chính phủ đã thúc đẩy ông Bình đi kiện.

Lưu ý rằng việc Chính phủ cam kết trả lại tài sản “hợp lý” cho ông Bình theo như Thỏa thuận tại Tòa trọng tài Singapore vào năm 2006 không phải là một bản án được phán quyết của Tòa Trọng tài Singapore, mà nó chỉ là sự thỏa thuận riêng tư giữa ông Bình với Chính phủ Việt Nam dưới sự hòa giải của Tòa trọng tài. Nói dễ hiểu sự thỏa thuận này được thiết lập ở giai đoạn “tiền tố tụng” – tức tòa trọng tài chuẩn bị xử, 2 bên đã đồng ý thỏa thuận tự cam kết giải quyết với nhau thì Tòa sẽ ngưng xử. Vì vậy, thỏa thuận này sẽ không được xem là một bản án của Tòa trọng tài để được áp dụng hình thức chế tài được hỗ trợ thực hiện bởi bên thứ ba. Có lẽ không có chế tài bởi bên thứ ba là lý do

để Chính phủ “lơ là” không thực hiện đầy đủ cam kết của mình đối với ông Bình, và nó giải thích cho việc ông Bình sau này nói rằng mình đã bị lừa là vậy. Thực tế là ông Bình không thể nhờ một bên thứ ba chế tài Chính Phủ VN để thi hành cái Thỏa thuận đã ký ở Singapore. Vì vậy không còn cách nào khác ông Bình phải đi kiện lại ra Tòa trọng tài nhằm có một bản án chính thức để đảm bảo cho sự chế tài được hỗ trợ bởi bên thứ ba.

Rõ ràng việc ông Bình là một công dân Hà Lan khởi kiện chính phủ VN ra tòa, tòa thụ lý xét xử theo thủ tục tố tụng là một bất lợi rất lớn cho chính phủ VN vì Chính phủ hầu như không có cửa thắng kiện trong vụ việc này.

Thắng sao được khi Hiệp định Khuyến khích và Bảo hộ Thương mại Đầu tư giữa Việt Nam-Hà Lan, tại điều 6 nêu rõ: "không một Bên ký kết nào được thực hiện bất kỳ biện pháp nào để tước đoạt trực tiếp hoặc gián tiếp những đầu tư của các công dân bên kia". Gỡ sao được khi có sự vi phạm lộ liễu và quá rõ ràng như vậy.

Lẽ ra, nếu Chính phủ nhận định sáng suốt hơn thì thấy rõ cửa thắng duy nhất cho Chính phủ trong vụ này là nằm ở giai đoạn Hòa giải với ông Bình, để qua hình thức này thể có thương lượng hạn chế thấp nhất số tiền phải bồi thường. Nhưng việc không thực hiện đầy đủ các cam kết ở giai đoạn Hòa giải với ông Bình trước đây, đã làm cho cửa thắng của Chính Phủ tự khép lại, khi ông Bình yêu cầu mở phiên tòa và xử theo tố tụng.

Khi bản án được xét xử theo thủ tục tố tụng được Tòa Trọng tài ở Paris đưa ra, nó sẽ có giá trị thi hành ở hơn 150 quốc gia đã tham gia ký kết Công ước New York 1958 công nhận và thi hành phán quyết của Tòa trọng tài. Khi thua kiện, mà Chính phủ không tự nguyện thi hành bản án trả tiền bồi thường theo phán quyết của Tòa, thì luật sư của ông Bình sẽ canh me tiền và tài sản của Chính phủ VN nằm trên lãnh thổ của 150 quốc gia này, là họ có quyền yêu cầu Tòa án ở quốc gia ấy phong tỏa tài sản và nhờ thi hành bản án của Tòa trọng tài.

Luật sư của ông Bình không dại gì nhờ mấy tòa án quốc gia đã tham gia Công ước như Trung Quốc, Lào hay Cambodia thi hành án mà chắc chắn họ sẽ chọn các quốc gia có nền pháp quyền, tòa án hoàn toàn độc lập với thể chế chính trị như tòa án ở các quốc gia thuộc EU, Mỹ, Úc, hay Canada... Tòa án ở các quốc gia này họ sẽ "đè ra vật" không thiếu một xu.

Hết cú!

Thử hỏi một quốc gia đang trên đường hội nhập quốc tế, mà để xảy ra những vụ việc như vậy có đáng trách và đáng xấu hổ không? Nếu ông bà lãnh đạo nào đã làm ầu trong vụ này tự bỏ tiền túi ra đền thì cũng chẳng có gì đáng trách, đằng này họ cứ moi tiền từ ngân sách nhà nước - là tiền do người dân đóng góp để bồi thường. Thế mới đau!

THÔNG BÁO

TẾT NĂM MẬU TUẤT 2018 (1/1 ÂM LỊCH SẼ LÀ NGÀY 16.2.2018)

**BCH CỘNG ĐỒNG VNTNCS/HL SẼ TỔ CHỨC TẾT NGUYÊN ĐÁN
VÀO THỨ BẢY, ngày 3- 2- 2018
TẠI HỘI TRƯỜNG OLYMPUS
ARNHEM**

Mọi chi tiết sẽ thông báo sau

Thời sự

Thân phận tay sai của chế độ cộng sản.

Vụ bắt cóc Trịnh Xuân Thanh tại Đức đưa về Việt Nam đã phát sinh ra nhiều thứ khiến dư luận phải suy nghĩ. Từ tầm quan hệ ngoại giao quốc tế đến những mối quan hệ trong nội bộ cao cấp của đảng cộng sản Việt Nam. Dư luận đã có nhiều phân tích xoay quanh các vấn đề như vậy.

Ở bài viết này xin đưa thêm phần về những kẻ tay sai đã giúp cộng sản Việt Nam thực hiện vụ bắt cóc này.

Người thứ nhất là quan chức đại sứ quán Việt Nam tại Đức ông Nguyễn Đức Thoa, là quan chức ngoại giao của chế độ CSVN, ông Thoa chỉ bị trục xuất về nước, ông ta không có gì là buồn. Trước sau thì ông ta cũng hết nhiệm kỳ và phải trở về nước. Cú trục xuất này không ảnh hưởng nhiều đến ông Thoa, việc trục xuất ông Thoa chỉ có tính chất tượng trưng về mặt uy tín của chế độ Việt Nam.

Nhưng số phận của hai kẻ liên quan không phải là cán bộ Việt Nam trong vụ này mới thật hấp hui. Đó là Hồ Ngọc Thắng và Nguyễn Hải Long.

Nguyễn Hải Long sinh sống tại Praha của Séc làm dịch vụ chuyển tiền. Cảnh sát Đức, Séc xác định Long là người thuê chiếc xe đã bắt cóc Trịnh Xuân Thanh. Ngày 12 tháng 8 Nguyễn Hải Long bị cảnh sát Séc bắt giữ và giao cho Đức theo lệnh bắt giữ của toàn án tối cao liên bang Đức vì hai tội làm gián điệp và bắt cóc người.

Với hai tội danh này, người ta ước đoán nếu xét xử Nguyễn Hải Long sẽ chịu mức án tù khá dài. Từ khi Nguyễn Hải Long bị bắt đến giờ, phía nhà cầm quyền Việt Nam không hề có một thái độ nào lên tiếng, bênh vực hay can thiệp cho công dân của mình hay " người " của mình.

Nguyễn Hải Long đang ở độ tuổi 46, độ tuổi mà người đàn ông vào thời điểm cần có nhất trong gia đình để làm trụ cột. Anh ta đã đánh đổi cuộc sống của gia đình mình với cái giá rẻ mạt là

những lời khen của chế độ cộng sản Việt Nam. Lẽ ra anh ta có cuộc sống đầy đủ, hạnh phúc, yên bình với gia đình tại Praha, nhưng vì những lời ma mị nào đó của chế độ CSVN, anh ta đã làm một việc phạm pháp mà mục đích chỉ làm hài lòng sự tức tối của ông tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng. Cái giá mà đất nước Việt Nam trả cho vụ Trịnh Xuân Thanh không hề nhỏ, cái giá mà Nguyễn Hải Long trả quá lớn so với anh ta. Giờ anh ta ở trong tù, những kẻ sai khiến và nhờ vả anh ta làm việc khiến anh ta vào tù không hề có thái độ quan tâm gì. Chúng như không biết gì đến anh. Chẳng có bài báo nào gọi anh là người tình báo vĩ đại, người chiến sĩ cách mạng đã dũng cảm hy sinh cuộc sống cả gia đình để phụng sự công cuộc chống tham nhũng của đảng CSVN. Chúng coi anh như vô vàn người Việt phạm tội trộm cắp, buôn thuốc lá lậu, đưa người lậu bị Đức bắt được mà thôi.

Có lẽ bây giờ Nguyễn Hải Long và vợ con anh ta thấm thía nỗi đau này hơn cả.

Còn Hồ Ngọc Thắng thì sao? Nổi ê chề và nhục nhã của Hồ Ngọc Thắng không có gì sánh nổi. Bởi tính chất ngạo mạn, khoe khoang bấy lâu nay. Thắng thường xuyên khoe mình là chuyên viên luật, làm công chức trong bộ máy hành chính của Đức. Thắng liên tục viết bài chỉ trích, chê bai nước Đức trên báo Nhân Dân, tờ báo lớn nhất của đảng CSVN mỗi năm ngốn 60 tỷ tiền ngân sách. Sự cống hiến của Thắng cho đảng CSVN được coi trọng, Thắng được nhận bằng khen từ trường ban tuyên giáo trung ương, uỷ viên bộ chính trị Đinh Thế Huynh, giải thưởng từ tổng biên tập báo Nhân Dân, uỷ viên trung ương đảng Thuận Hữu.

Thắng là cửa hiểm của chế độ cộng sản trong việc tuyên truyền, có gì quý hơn một kẻ làm cho Đức , ăn lương Đức, sống nhờ trên nước Đức mà lại ca ngợi chế độ cộng sản Việt Nam, lên án Đức đã sai trái khi đòi nhân quyền và tự do ở Việt Nam. Làm được việc cho cộng sản VN như thế, Thắng được những cấp cao nhất trong đảng phụ trách về tuyên truyền khen ngợi. Thắng lên mây trong mắt bạn bè ở Việt Nam như một vị anh hùng.

Thắng có vợ con ở Đức, có lẽ con của Thắng không biết việc Thắng làm. Những đứa con của Thắng đã lớn, chúng sinh ra và lớn lên ở đây, chúng thấm nhuần văn hoá và suy nghĩ của người Đức. Chúng không hề biết bố chúng Hồ Ngọc Thắng đang làm những điều nhục nhã là phỉ báng nước Đức để kiếm chút danh vọng quê nhà. Con người của Hồ Ngọc Thắng thật ích kỷ, chỉ vì muốn chút danh hão ở quê nhà mà hắn đang tâm chửi lại nơi đang nuôi dưỡng gia đình hắn. Hắn từ nơi khác đến đây rồi ăn vạ ở lại, nước Đức đành cư mang vì tính nhân đạo, nuôi

dưỡng và cho hẳn công ăn việc làm. Vậy mà hẳn chửi, nếu quê hương và chế độ cai trị quê hương của hẳn tốt, tại sao hẳn không đưa cả gia đình về làm việc và phụng sự chế độ cai trị ở quê nhà?. Không, hẳn không về cũng như không đưa gia đình hẳn về. Hẳn cứ bám ở Đức để có cuộc sống tốt đẹp và chửi nước Đức để ở nhà bọn cai trị ca ngọai hẳn.

Cái giá mà Hồ Ngọc Thắng trả lớn rất nhiều, vì tính ích kỷ mà hẳn không quan tâm đến. Đó là nỗi đau của con cái hẳn, những thanh niên người Đức gốc Việt. Ở Đức bị đui việc là một sự nhục nhã, nhất là đui vì lý do tiết lộ nghề nghiệp mang tính chất phản bội. Nước Đức đề cao tính kỷ luật và trung thành, đó là những yếu tố làm nên con người Đức, là những giá trị cơ bản thiêng liêng mà mỗi công dân Đức đều ý thức rõ. Những đui con của Hồ Ngọc Thắng sẽ cảm thấy sao khi đọc báo thấy tin về bố mình bị đui việc, bị nhắc đến một cách khinh bỉ vì những hành động đê tiện mà y đã làm phản lại nước Đức và công việc của y. Y bị gọi là kẻ hai mặt, hai mang trên báo chí Đức như sau.

-Một bài báo của Đài Deutsche Welle (Làn sóng Đức) ngày 22.08.2017 còn ghi rõ:

Ban ngày thì làm việc trong cơ quan Đức, ban đêm thì hoạt động phục vụ cho Đảng Cộng sản Việt Nam? Hình như đó là cuộc sống hai mặt của một nhân viên bị buộc phải thôi việc, có lẽ người này đã có những "chỉ dẫn" giúp đội đặc nhiệm của mật vụ Việt Nam đến Berlin hồi tháng Bảy để bắt cóc Trịnh Xuân Thanh.

Hồ Ngọc Thắng đã để lại vết thương lòng cho gia đình y, cho con cái y trên đất Đức. Không có lý lẽ nào để bảo vệ những việc hẳn làm, nếu y cho rằng đó là lý tưởng khiến y phải làm thì lý tưởng ấy phản lại ý tưởng con cái hẳn, những công dân Đức đang sống trên nước Đức.

Chắc chắn Hồ Ngọc Thắng đang sống trong cảnh ê chề với mọi người chung quanh hẳn, gia đình hẳn và đồng nghiệp và hàng xóm của hẳn. Hàng ngày hẳn lên gân trên Facebook của mình để che đậy sự ê chề này, một cách yếu ớt và đáng thương. *Lúc này báo chí của đảng, các quan chức đã từng khen ngợi hẳn đều đứng đưng trước nỗi đau mà hẳn đang phải gánh.* Đảng cộng sản coi hẳn như một kẻ cơ hội, muốn nịnh bợ đảng để được chút danh, và đảng CSVN đã ban cho hẳn cái danh đó bằng những tấm bằng khen, những hình ảnh tiếp đón mỗi lần về nước. Đảng CSVN không đại gì đứng ra bảo vệ hay lên tiếng trước những mất mát ê chề mà Hồ Ngọc Thắng đang gánh.

Những kẻ như Hồ Ngọc Thắng, Nguyễn Hải Long còn có rất nhiều ở châu Âu, chúng luôn xu xoe quanh những quan chức Việt Nam để mong được lời sai bảo, để thực hiện cung cúc và đổi được lời khen hoặc những tấm giấy mời dự những sự kiện do sứ quán tổ chức, chúng dùng những hình ảnh đó loè với đồng bào chúng là những người có vai vế, có quan hệ. Chúng sẵn sàng mặt sát, phỉ báng mảnh đất mà chúng tìm mọi cách để trốn vào đó và bám lại để đổi được chút hư danh mà đảng CSVN ban cho chúng. Thân phận tự nguyện làm tay sai như chúng khi có sự việc gì xảy ra, chỉ chúng và gia đình chúng gánh chịu cùng với nỗi nhục nhã ê chề cho con cái chúng phải gánh theo.

Tấm gương của Hồ Ngọc Thắng và Nguyễn Hải Long sẽ là lời cảnh tỉnh cho những kẻ đang sống bám xứ người ta nhưng muốn làm tay sai cho chế độ CSVN kiếm chút hư danh. Sự bội bạc và ngoảnh mặt làm ngơ của chế độ CSVN cho dư luận thấy quan hệ giữa những kẻ này chỉ mang tính trục lợi lẫn nhau, không có tình nghĩa hay lý tưởng nào trong đó hết, đó mới thực sự thể hiện bản chất quan hệ của giống loài cộng sản với nhau.

Mối quan hệ và cách hành xử của chế độ CSVN với Hồ Ngọc Thắng, Nguyễn Hải Long cũng cho người dân Việt đang sống ở nước ngoài hết ngộ nhận về vị thế những kẻ tay sai lằng xằng quanh các cán bộ sứ quán Việt Nam. Giờ họ nhận ra rằng chúng không phải là nhân vật quan trọng, người có vai vế mà chỉ là những kẻ tay sai thời vụ, lúc yên lành thì trưng ảnh ăn nhậu, bắt tay, cờ hoa rượy hoành tráng. Đến lúc bị sao mới ê chề nhục nhã phẫn tui đòi. Thân phận tay sai để kiếm chút hư danh là vậy. Bài học của những tên như Hồ Ngọc Thắng, Nguyễn Hải Long sẽ làm những kẻ khác phải ngẫm nghĩ, dù chúng không bị bắt hay đui việc, nhưng chúng cũng không còn huênh hoang tự hào khoe khoang quan hệ với cán bộ cộng sản nữa.

Khi một người dân chủ bị bắt, những người cùng chí hướng lên tiếng vận động đòi thả tự do, nên tiếng bênh vực thì bị những kẻ như Hồ Ngọc Thắng, Nguyễn Hải Long chửi bới, mặt sát. Như Hồ Ngọc Thắng chỉ trích người Đức đã đòi tự do cho Nguyễn Văn Đài.

Nay đến lượt chúng bị, đồng chí của chúng, cấp trên của chúng, tổ chức của chúng đối xử với chúng thế nào.?

Chỉ có một từ - nhục nhã.

Với thân phận tay sai cho chế độ cộng sản, chỉ có nhục nhã là xứng đáng thôi.

Chủ đề

Hoa sen cúng Phật

Tia nắng bình minh ửng vàng chiếu nhạt trên mặt hồ sen nằm giữa sân Chùa. Giọt nước Cam Lộ từ trong bình Thanh Tịch của tượng Phật Bà " Quán Thế Âm " chảy xuống mặt hồ, âm thanh róc rách đưa lòng người thánh thoát nhẹ nhàng hòa cùng với cảnh thiên nhiên. Tiếng hót líu lo của bầy chim sẻ bay lượn uống từng giọt sương mai, còn đọng trên những lá sen xanh mướt. Gần bên hồ sen một bóng người trung niên, đang cặm cùi hốt từng chiếc lá Bồ Đề bỏ vào trong thùng rác. Công việc vừa xong Tâm ngược nhìn trời xanh, rồi lẩm bẫm nói chuyện một mình và nở nụ cười vô nghĩa, đưa mấy cái răng sún trông rất tội nghiệp. Tâm nhìn chung quanh sân Chùa rồi gật đầu hài lòng, bước đi đến căn nhà bằng gỗ nằm ở góc sân Chùa. Tâm xách 2 thùng nước bước lên từng bậc thang bằng đá đi vào chánh điện, từng viên gạch bông Tâm cặm cùi lau chùi sạch sẽ từ trong ra ngoài. Mặt trời vừa lên cao khỏi ngọn cây Bồ Đề, cái nóng bắt đầu hầm hập, mồ hôi trên trán chảy dài Tâm gơ cánh tay áo, quẹt ngang lau chùi mồ hôi trên mặt, rồi lững thững bước ra cổng Chùa.

Trên đoạn đường đi. Tâm hát nghêu ngao những bản nhạc chồng chất lên nhau liên hồi không đoạn kết, giống như mảnh đời Tâm đã từng chia lìa tang tóc. Tiếng hát khàn đục vang lên làm mấy đứa trẻ chạy theo anh ta chọc ghẹo:

- Anh Tâm " Mát " Anh Tâm " Mát "

Tâm hoảng sợ vừa chạy vừa khóc, mấy đứa trẻ càng thích thú rượt theo. Tâm chạy một khoảng đường. Tâm dừng lại nắm chặt bàn tay dấm vào ngực mình thật mạnh, rồi Tâm mếu máo khóc. Mấy đứa trẻ hoảng hốt bỏ chạy. Tâm bước đi dưới cái nóng của buổi trưa hè, cái áo đang mặc dấm ướt mồ hôi. Tâm cởi áo quần ngang bên hông đưa cả cái bụng xẹp lép, rồi bước qua mấy ngã tư băng qua bên kia đường. Vừa thấy Tâm đi tới, bà bán bún bò Huế ngồi trên vỉa hè tươi cười hỏi:

- Ăn bún chưa Tâm ?

Tâm nghe cái răng sún cười hiền hòa gật đầu. Tô bún bò nóng hổi cay nồng làm cho Tâm ướt dầm mồ hôi. Ăn xong Tâm ngồi chờ bà bán bún bán hết, rồi phụ giúp dọn dẹp gánh hàng đi về. Đôi gánh hàng trên vai trần, Tâm bước nhanh theo bà bán bún. Cái nóng trên mặt đường nhựa bốc lên như làn nước mờ ảo lung linh, làm cho đôi mắt Tâm cay nhòa nhớ lại hình ảnh người vợ năm xưa, với gánh rau mỗi khi tan chợ về. Cuộc đời Tâm như khúc phim buồn dài vô tận. Một cuốn phim nghiệt ngã từ lúc Tâm mới 9 tuổi. Bàn tay nhỏ bé đã xa lìa người Mẹ và đưa em gái, trong một ngày chạy nạn di tản trên con đường quốc lộ. Tiếng nổ kinh hoàng của viên đạn pháo kích rơi xuống bên đường. Dòng người hoảng sợ chạy loạn giẫm đạp lên nhau. Trong lúc hỗn loạn Tâm lạc mất Mẹ giữa dòng người đua nhau chạy trốn, khi cơn biến loạn đã qua Tâm tìm Mẹ khắp nơi giữa hàng nước mắt bơ vơ, hòa cùng dòng người xuôi về hướng nam. Tiếng khóc mồ côi tìm Mẹ đã đưa cuộc đời Tâm trôi giạt ở nơi thành phố này. Tâm đã mất tuổi thơ bằng những tháng ngày không Cha, không Mẹ. Tâm lang thang khắp nơi xin từng chén cơm độn khoai mì, khoai lang khô mốc. Đêm về Tâm ngủ trên cái bàn bán thịt như nhớp tanh mùi thịt mỡ. Vào những đêm mưa gió Tâm phải thức suốt đêm trú mưa dưới cái bàn bán thịt dơ bẩn. Giọt mưa giữa đêm khuya hòa cùng giọt nước mắt cô đơn lạc lõng giữa chợ đời. Bao lần Tâm cố nhớ lại căn nhà tranh năm xưa sau lũy tre làng hẻo lánh, con đường đất nhỏ chạy dài ngoằn ngoèo qua mấy thửa ruộng xanh tươi, qua mấy cái cầu bắt ngang sông mới đến con đường lớn. Tâm mơ hồ chỉ nhớ khung cảnh hạn hẹp trong trí nhớ trẻ thơ. Đôi lần Tâm quyết định đi tìm về căn nhà xưa, nhưng đoạn đường và tên làng Tâm không thể nào nhớ nổi. Cuối cùng Tâm chấp nhận tháng ngày thương nhớ một mình sống lang thang trong chợ. Tâm lớn lên trong suốt quãng đường đắng cay.

Mỗi buổi sáng sớm mặt trời chưa ló dạng. Tâm thức dậy phụ giúp công việc cho những người buôn bán trong chợ. Người ta trả công cho Tâm bằng những thức ăn sáng hay vài đồng bạc lẻ đủ tiêu trong ngày. Bản tính hiền lành ít nói. Người ta tin cậy cho Tâm ngủ trong sạp để trong coi cửa hàng. Tâm không còn những đêm mưa gió thức trắng buồn cho số phận. Cuộc sống thành thị tưởng rằng Tâm sẽ quên đi quá khứ nhưng mỗi lần khi hoàng hôn xuống, thành phố đã lên đèn Tâm âm thầm lặng lẽ với chén cơm hẩm hiu bên góc chợ. Nhìn thấy cảnh gia đình đầm ấm sum họp bên mâm cơm rộn ràng tiếng cười vui. Tâm lại tủi thân nhai từng hột cơm hòa bằng nước mắt. Tâm lại nhớ đến người Mẹ năm xưa vào buổi sáng khi tiếng gà vừa gáy, ánh

trăng mờ sau rặng tre xanh giữa bầu trời vẫn còn chìm trong bóng đêm thanh vắng. Mùi thơm của đám mạ cùng mùi phân của đất ngai ngái phảng phất trong làn khói trắng. Trong căn bếp nghèo thơm mùi rơm khô đang cháy đỏ. Bóng mẹ ngồi bên cái nồi hấp bánh. Bàn tay đỏ từng chén bánh bèo xinh xắn. Vừa xong công việc Mẹ vội vàng bỏ từng chén bánh bèo vào trong cái rổ bằng tre, rồi gánh hàng ra chợ đầu làng bán. Vào những ngày mưa gió trong cái áo mưa bằng nhựa không lành lặn, vừa che cho Mẹ vừa che đôi gánh trên vai. Chân Mẹ bám chặt bước đi chậm chạp trên con đường đất trơn trượt, giữa màn mưa dày đặc. Bóng Mẹ cô đơn xa dần trên con đường dài hun hút. Lúc đó Tâm ôm chặt em gái vào lòng, đứng nhìn tấm nhựa bạt gió phất phơ trong cơn mưa nặng hạt rồi mắt hút cuối con đường. Trong lòng dâng lên cảm xúc thương Mẹ vô ngần. Khi mẹ vắng nhà nó chăm sóc đứa em gái đợi Mẹ tan chợ về. Niềm vui nho nhỏ trong thời thơ ấu là những cái bánh rẻ tiền hay bịch chè thơm ngọt mà Mẹ mua về. Tâm và đứa em gái vui mừng ôm chặt Mẹ. Nụ cười giản dị dịu hiền dưới cái nón lá bạt màu cũ kỹ. Bàn tay gầy guộc của Mẹ như xoa đi nỗi trống trải trong căn nhà hoang sơ, chỉ còn tình thương Mẹ bên con. Ký ức một người cha trong những lần về phép với bộ đồ lính oai hùng, nắm tay hai anh em nó đi khắp nơi trong làng, hay những buổi chiều tắt nắng cùng Cha ngồi câu cá bên sông, dọc theo cây cầu bằng gỗ ở nơi đầu làng. Trong thời gian chờ đợi cá cắn câu. Cha nó thường kể chuyện cổ tích cho hai anh em nó nghe. Những món đồ chơi làm bằng những lon nước ngọt, mà Cha nó tỉ mỉ tạo thành chiếc xe hơi, xe tăng hoặc những chiếc máy bay bằng vỏ đạn ghép thành.

Những món đồ chơi tình nghĩa đơn sơ đã làm cho thằng Tâm thích thú vô cùng. Mỗi lần Cha nó về phép cả nhà vui mừng, căn nhà trầm lắng trở nên vui nhộn hơn. Thời gian Cha nó về sum họp không bao lâu rồi lại đi. Cuộc sống lặng lẽ lại trở về như ngày tháng cũ. Ngày chạy nạn Mẹ con diu dắt bỏ làng ra đi. Thằng Tâm không biết người Cha lúc đó ở nơi nào?

Chén cơm buồn tủi hàng ngày nuôi dần thằng tâm lớn lên, với bản tánh thật thà chất phát mọi người buôn bán trong chợ cảm mến. Cuộc sống kiếm ăn hằng ngày bằng đôi vai khỏe mạnh. Nhờ đức tính hiền hòa giỏi giang. Thằng Tâm được người con gái bán rau trong chợ đem lòng thương yêu. Sau đó trở nên thành vợ, chồng. Cuộc sống mới bên người vợ hiền đảm đang thằng Tâm cứ ngỡ là mơ. Hằng ngày nơi căn nhà tranh vách đất ở vùng ngoại ô thành phố. Một mái ấm hạnh phúc nghèo nàn bên những luống rau, những hàng cây hoa quả nặng trĩu là

nguồn nuôi sống cho gia đình. Mỗi buổi sáng thằng Tâm thức dậy sớm cắt từng bó rau, hái từng trái cà chua đỏ thắm, cho kíp gánh hàng trên vai người vợ lên đường xuống chợ sớm. Tưởng rằng cuộc đời thằng Tâm an vui trong khu vườn có bầy gà bước đi ăn từng hạt lúa, những bữa cơm đạm bạc đứng chờ bóng dáng người vợ với đôi gánh nhọc nhằn trở về. Thằng Tâm vui mừng cuộc đời đã bù đắp không còn những năm dài lạc lõng bơ vơ. Niềm hạnh phúc bình dị mộc mạc tưởng sẽ kéo dài. Nhưng hạnh phúc đã tuột khỏi tầm tay. Vào buổi trưa buồn lất phất mưa bay, bữa cơm đã dọn sẵn chờ người vợ gánh hàng về. Mâm cơm bất hạnh đã nguội lạnh. Khi nghe hung tin người vợ bị tai nạn qua đời vào buổi trưa trên đường về. Tiếng khóc náo nùng ai oán của thằng Tâm đang ôm xác vợ, ngay giữa ngã tư đường trong thành phố, dòng máu đỏ thắm ướt bó rau khô héo nằm bên cạnh gánh rau dẹp nát. Nước mắt trong mưa đã đưa cuộc đời thằng Tâm trở thành con người lúc tỉnh, lúc mê. Xác người vợ được đưa vào Chùa tắm liệm. Thằng Tâm ngồi suốt ngày đêm bên cạnh cây đèn cày le lói bên xác vợ, giữa không gian tĩnh mịch đưa cõi lòng thằng Tâm mơ màng trong ảo tưởng.

Sau khi chôn cất vợ xong tánh tình thằng Tâm thay đổi. Thấy hoàn cảnh thương tâm, các thầy thương cảm cho thằng tâm tá túc trong Chùa. Thời gian trôi đi thằng Tâm nguôi ngoai cảnh đời bất hạnh, tìm vui trong công việc phụ giúp dọn dẹp, lau chùi trong Chùa. khi công việc xong thằng Tâm lang thang ngoài phố, ghé xuống chợ cho đến chiều tối trở về chùa ngủ.

Đôi gánh trên vai vừa bỏ xuống trong nhà bà bán bún. Thằng Tâm bước nhanh xuống chợ mua bó nhang đi đến ngã tư đường, nơi năm xưa người vợ qua đời. Bó nhang cầu nguyện cắm bên đường tỏa mùi hương thơm, mang cả nỗi lòng nhớ thương người vợ ra đi khi tuổi đời còn trẻ. Bao nhiêu ước mơ tâm thường trong cuộc sống, đã tan theo làn khói hương mong manh giữa ngã tư đường. Bó nhang trong ngày lễ Vu Lan từ... từ... tàn nhanh trong tiếng thờ dài của buổi trưa hè vắng vẻ.

Hôm nay thằng Tâm về Chùa sớm hơn mọi khi. Vừa bước vào cổng Chùa thằng Tâm vội vàng phụ giúp các thầy chưng bày trái cây, hoa quả, cho kíp chiều nay làm lễ cầu siêu cho những vong hồn đã khuất. Tiếng trống vang lên liên hồi giữa rừng cờ Phật Giáo đủ màu sắc tung bay trong gió. Đoàn người Phật Tử và khách thập phương viếng Chùa mỗi lúc một đông. Những bó hoa tươi thắm, những mâm trái cây đủ loại dâng lên bàn Phật trong ngày lễ Vu Lan

báo hiếu Cha, Mẹ đã sanh thành. Thăng Tâm bận chiếc áo dài "Đạo Trang" màu lam thông thả bước đến hồ sen tỏa mùi hương thơm ngát, búp sen đỏ hồng tươi thắm đang ươm mình trong nắng. Thăng Tâm ngắt một đóa hoa sen rồi bước vào chánh điện. Đôi tay kính cẩn thành tâm dâng lên Phật Tổ giữa làn khói hương trầm tỏa thơm nghi ngút. Đôi mắt từ bi của Phật Tổ Như Lai làm cho lòng thăng Tâm trở nên thanh tịnh quên đi mọi ưu phiền, tan biến nỗi bất hạnh đau khổ đã trải qua. Đóa hoa sen cúng Phật như phép nhiệm màu, đưa thăng Tâm bước ra khỏi chánh điện đi về hướng hồ sen trong dòng người đông đúc. Thăng Tâm ngược nhìn tượng Phật Bà Quán Thế Âm đứng giữa hồ sen, tay cầm nhánh dương liễu, tay cầm bình nước Cam Lộ đang chảy xuống mặt hồ sen. Thăng Tâm đứng sát hồ sen lâm râm cầu nguyện. Bỗng một luồng gió mạnh thổi ngang qua dòng nước bắn tung tóe, vào người đàn bà đứng bên cạnh, phản ứng tự nhiên thăng Tâm kéo tay người đàn bà qua một bên. Bất ngờ người đàn bà nắm chặt tay thăng tâm, đôi mắt sưng sốt nhìn thăng tâm hốt hoảng thốt lên:

- Có phải! Cháu tên là Tâm phải không? Thăng Tâm ngạc nhiên bối rối hỏi lại:

- Thừa bà, bà là ai? sao lại biết tên cháu Thăng Tâm vừa trả lời xong, người đàn bà ôm chặt thăng Tâm vào lòng khóc nức nở. Thăng Tâm ngỡ ngàng nhìn người đàn bà một hồi. Nước mắt vui mừng thốt lên:

- Mẹ ơi! Con là Tâm, con của Mẹ đây
Cuộc gặp gỡ bất ngờ trong ngày lễ Vu Lan. Hai Mẹ con mừng tủi đứng trước Phật Bà khẩn tạ
- Cảm ơn Phật Bà Quán Thế Âm Bồ Tát hiển linh thấu nghe lời cầu khẩn của con. Hôm nay ban cho con gặp lại đứa con đã thất lạc từ lâu. Con nguyện sống tâm đạo hạnh phát tâm giúp đỡ những người có hoàn cảnh bất hạnh. Lòng thành trước Phật Bà Quán Thế Âm vừa xong, rồi ôm thăng Tâm vào lòng nghẹn ngào nói:

- Mẹ đã đi tìm con khắp nơi cũng gần 20 năm nay cái "Bớt" màu đen chạy dài trên vành tai, mà khi vừa sanh ra con vẫn còn đến bây giờ. Một linh tính ngày hôm nay Mẹ cảm thấy trong lòng dâng lên một cảm giác hân hoan, như sẽ gặp sự may mắn sẽ đến. Nhưng Mẹ không ngờ niềm vui gặp lại con trong ngôi Chùa này. Thăng Tâm nước mắt chảy dài nhìn Mẹ tìm lại nét mặt người Mẹ năm xưa, nay tóc đã bạc màu. Hai Mẹ con vui mừng dạt nhau đến chiếc ghé đá nằm dưới cây Bồ Đề. Thăng Tâm nắm tay Mẹ thổn thức kể lại cuộc sống bơ vơ từ ngày bàn tay xa rời Mẹ. Nước mắt thương cảm của người Mẹ đón đau như cát từng khúc ruột. Trái tim đau đón chia sẻ nỗi thống khổ cuộc đời của thăng Tâm đã qua. Bàn tay thương yêu của Mẹ xoa

đầu thăng Tâm, kể lại những năm dài đau khổ, ân hận khi thất lạc đứa con trai duy nhất.

- Mẹ nhớ lại hôm ấy! Khi tiếng nổ của đạn pháo kích. Mẹ hoảng sợ buông tay con để ôm em gái con nằm xuống bên đường. Dòng người la hét tuôn chạy dẫm đạp lên trên mình của Mẹ. Mẹ cắn răng chịu đau để che chở em con đang nằm dưới bụng Mẹ. Lúc đó Mẹ đau quá nên bất tỉnh. Khi tỉnh dậy không thấy con bên cạnh. Mẹ đi tìm con khắp nơi giữa dòng người di tản, nước mắt Mẹ đã khô. Nổi đau mắt con đã dần vật trái tim Mẹ suốt đêm trường. Sau ngày mất nước Mẹ trở về quê hy vọng thấy con đứng trước cổng nhà chờ Mẹ về. nhưng căn nhà năm xưa vẫn hiu quạnh vắng vẻ không còn có con sống chung với Mẹ. Mẹ đau buồn sống những ngày lặng lẽ thầm mong đợi con sẽ về. Mỗi khi nghe tiếng chó sủa ngoài đầu ngõ, lòng Mẹ mừng vui tưởng rằng con đã về bên mẹ. Thời gian cứ trôi qua ngày Cha con bị đi cải tạo trở về, niềm vui chưa trọn vẹn khi Cha nghe con đã thất lạc từ lâu. Thế rồi Cha con đi tìm con khắp nơi. Mỗi lần về nhà Cha con đều lắc đầu buồn bã. Dịp may có những nhà hảo tâm cần người giúp đi làm từ thiện ở nơi hẻo lánh xa xôi. Mẹ xin đi theo vừa làm từ thiện vừa đi tìm con, Mẹ đã đi nhiều năm nhiều chỗ, cuối cùng ngày hôm qua chuyến hàng cứu trợ đã phân phát xong, ở cái làng nghèo khổ cách thành phố này không xa. Đoàn xe cứu trợ ghé vào ngôi Chùa này dự lễ Vu Lan. Vừa vào ngôi Chùa Mẹ thấy tượng Phật Bà nét mặt từ bi hiền hậu. Mẹ bước tới khẩn nguyện cầu xin mong gặp lại con. Nhưng khi Mẹ vừa đến bỗng một luồng gió mạnh không biết từ đâu thổi đến. Làm cho làn nước Cam Lộ bay tạt qua Mẹ. Mẹ chưa kịp phản ứng thì bất ngờ có bàn tay kéo Mẹ qua một bên. Vừa nhìn thấy con có cái "Bớt" bên vành tai Mẹ giật mình, lúc đó cả thân hình Mẹ lạnh ngắt như muốn té xỉu. Duyên cơ của Phật Bà đã giúp Mẹ tìm lại con ở chốn nơi này. Câu chuyện của người Mẹ vừa kể xong. Hai Mẹ con dạt nhau vào trong chánh điện. Tiếng mõ lời kinh của các Thầy vang lên, thăng Tâm ngồi sát bên Mẹ mắt nhìn lên phía trước bàn thờ Phật Tổ. Đóa hoa sen đơn độc tỏa mùi thơm nhẹ nhàng, lan tỏa khắp nơi trong chánh điện. Tiếng kinh huyền diệu đưa tâm hồn thăng Tâm mơ màng trở về căn nhà năm xưa, có người Cha già, người Mẹ hiền và đứa em gái mỉm cười ôm thăng Tâm vào lòng trong vòng tay yêu thương giữa một mùa lễ Vu Lan.

Tài liệu: Hồ sơ đen của cộng sản.

Lts. Thể chế cộng sản từ khi ra đời cho đến nay đã gây biết bao tang tóc cho nhân loại. Nhằm cảnh giác và cung cấp những thông tin xác thực đến mọi giới nhất là các thế hệ nối tiếp về một hiểm họa kinh khiếp của nhân loại: “cộng sản”. VNNS xin mở mục “Hồ sơ đen của cộng sản” do anh Trần Hữu Sơn phụ trách, kính mời quý độc giả theo dõi sau đây:

Mật Thư Tội Ác của Chủ Nghĩa Cộng Sản

Nguyên tác: Le livre noir du communisme; nxb: Robert Laffont, Paris

Ấn bản Hòa Lan: Zwaartboek van het communisme; nxb Singel Uitgevers, Amsterdam

Lược dịch: **Foisson René & Trần Hữu Sơn.**

Chương IV : Cuộc chiến bản thiêu

(Tiếp theo bài VNNS số 290)

Ba bản phúc trình kể trên được lấy ra trong hàng ngàn bản phúc trình khác trong thư khố của cơ quan chính trị công an Tcheka vừa mới cho phép công chúng tha khảo. Điều này đã nói lên sự kinh hoàng trong trận chiến của chính quyền Bôn-sê-vich chống lại giới nông dân. Phương cách của chính quyền cộng sản áp dụng là bắt thân nhân của những người lính nông dân đào ngũ đem đi xử bắn và dùng phi cơ san bằng nhà cửa, làng xóm của nông dân. Bất kỳ ai che chở đào binh đều bị xử bắn, nhà cửa bị tiêu diệt.

Từ ngày 15 tháng 10 đến ngày 30 tháng 11 năm 1918, trong 12 tỉnh ở Nga đã xảy ra 44 cuộc nổi loạn loại nhỏ có vài trăm người tham dự. Có 2320 người bị bắt giam, 620 người bị giết chết và 982 người bị xử bắn. Đồng thời cũng có 480 cán bộ cộng sản và 112 nhân viên của các toán trưng thu bị giết chết.

Trong tháng 9 năm 1919, tổng kết 48375 lính đào ngũ trong 10 tỉnh của nước Nga. Bị bắt lại 7325, giết chết 1826 và đem xử bắn 2230 người. Phía chính quyền chết 430. Đó là chưa kể con số thương vong của thường dân.

Cao điểm của các cuộc nổi loạn xảy ra ở các thời điểm và tại các vùng khác nhau. Vùng Trung lưu sông Volga và Ukraine vào tháng 3 đến tháng 8 năm 1918. Vùng Samara, Oufa, Kazan, Tambov từ tháng 2 đến tháng 8 năm 1920.

Từ cuối năm 1920 đến giữa năm 1921, nông dân ở các vùng Ukraine, lưu vực sông Don, Kouban, bị đàn áp nặng nề. Ngọn lửa chống đối của nông dân tàn lụi khi nạn đói khủng khiếp của thế kỷ thứ 20 bắt đầu bao trùm trên toàn nước Nga.

Hai vùng đất phì nhiêu Samara và Simbirk đã cung cấp 1/5 lương thực cho toàn nước Nga vào năm 1919. Và cũng chính nơi này và cũng vào thời điểm này, các cuộc nổi loạn chính thức bùng nổ. Một lực lượng nông dân vũ trang với chồng

30.000 tay súng đã chiếm đóng nhiều thị trấn trong một thời gian khá lâu. Chính quyền Xô Viết mất tỉnh Samara. Cuộc nổi loạn này đã giúp cho Bạch quân của Đô đốc Koltchak tiến chiếm vùng Volga. Sau đó Hồng quân đến tiếp viện và đánh bật lực lượng nông dân, tái chiếm tỉnh Samara. Nông dân đòi bỏ chính sách trưng thu; đòi cho tự do thương mại; đòi tự do bầu cử và đòi chấm dứt giai cấp cai trị của cộng sản.

Ngọn lửa của cuộc nội chiến ở tỉnh Samar vừa tạm lắng xuống, thì tại Ukraine bùng nổ dữ dội. Sau khi ký hòa ước với Đức và quân Đức Hung rút khỏi đất Nga vào cuối năm 1918, chính quyền cộng sản dồn nỗ lực đàn áp nông dân Ukraine. Đây là 2 vùng trù phú nhất của nước Nga thời Nga Hoàng. Chính vùng này đã cung cấp thực phẩm nuôi những người “ vô sản ” ở Petrograd và Mạc Tư Khoa. Vì phải cung cấp với chi tiêu quá cao, cộng thêm vào đó bị quân Đức- Hung tịch thu trước khi rút đi, dân Ukraine không còn đủ lương thực để sống chờ đến vụ mùa năm tới. Dân Ukraine không đủ ăn. Trước đó vùng Ukraine bị tái phân chia đất đai theo chính sách mới của nhà nước năm 1917, nay lại bị quốc hữu hóa, kế hoạch canh tác thay đổi, . Nông dân trở thành người làm công. Họ bất mãn và chống lại chính quyền. Họ học nhiều kinh nghiệm chiến đấu trong thời kỳ bị quân Đức- Hung chiếm đóng.

Đầu năm 1919, Ukraine có chừng vài chục ngàn nông dân vũ trang. Các cấp chỉ huy có nhiều kinh nghiệm gốc Ukraine như Simon Petlioura, Nestor Makhno, Hryhoryiv và Zeleny. Họ chủ trương lấy đất cho nông dân, cho tự do thương mại, cho bầu cử tự do các Xô Viết, không bị chi phối bởi những người ở thủ đô Mạc Tư Khoa và những tên Do Thái. Họ coi dân thành phố Mạc Tư Khoa, bôn-sê-vich và người Do thái là một. Tất cả những thành phần này sẽ bị đuổi ra khỏi Ukraine. Sự kiện này giải thích tại sao các cuộc nổi dậy và đàn áp đã diễn ra trong một thời gian quá lâu giữa những người bôn-sê-vich và lực

lượng nông dân. Hơn thế nữa, nông dân cũng chống lại Bạch quân vì họ không muốn tái lập chính sách đại điền chủ như xưa.

Cuộc nổi loạn lớn nhất xảy ra hồi tháng 4 năm 1919 chống lại các toán trưng thu nông sản của chính quyền. Có 93 cuộc bạo động xảy ra ở tỉnh Kiev, Tchernigov, Poltava và Odessa. Trong 20 ngày đầu tháng 7, công an ghi nhận có 210 vụ chống đối với trên 100.000 nông dân vũ trang và hàng trăm ngàn người dân ủng hộ.

Dưới quyền của lãnh tụ Hryhoryiv có trên 20.000 tay súng mà phần lớn là thuộc các đơn vị Hồng quân ngã về phía nông dân. Với 50 khẩu đại bác, 700 súng đại liên, họ đã chiếm đóng các thành phố phía nam Ukraine như Tcherkassy, Kherson, Nikolaiev và Odessa trong tháng 3 và tháng 4. Họ thành lập tại các vùng này các cơ quan hành chính tự trị với khẩu hiệu: Tất cả chính quyền thuộc Sổ Viết của dân Ukraine. Đất Ukraine của người Ukraine, không có người Bôn-sê-vich cũng không có người Do thái.

Dưới tay lãnh tụ Zeleny cũng có khoảng 20.000 tay súng, kiểm soát gần hết tỉnh Kiev, ngoại trừ thành phố. Họ tổ chức thanh toán người Do Thái sinh sống trong các thành phố.

Lãnh tụ Nestor Makhno chủ trương tinh thần quốc gia, xã hội và vô chính phủ. Dưới trướng ông phục vụ vài chục ngàn tay súng. Ông chống lại sự nhúng tay của chính quyền vào nội bộ của nông dân. Ông đòi quyền tự trị cho nông dân, dựa trên căn bản các Sổ Viết do dân bầu ra.

Hàng trăm cuộc nổi loạn của nông dân đã đóng vai trò quyết định ở hậu phương của Hồng quân. Nhờ đó, bạch quân của Tướng Denikine mới đạt được một số chiến thắng.

Bạch quân xuất phát từ phía nam Ukraine vào ngày 19 tháng 5 năm 1919. Họ tiến quân mạnh mẽ đánh phá Hồng quân, trong khi lực lượng này đang bận tay đối phó với nông dân.

Ngày 12 tháng 6, Bạch quân chiếm Kharkov; ngày 28 tháng 8 chiếm Kiev và ngày 30 tháng 9 chiếm Voronej.

Trong lúc tháo chạy, Hồng quân ra lệnh giết hàng loạt các con tin mà họ còn bắt giữ. Khi rút qua các làng mạc có quân du kích nông dân, Hồng quân cũng như lực lượng vũ trang công an ra tay tàn phá nhà cửa và đàn áp gắt gao dân chúng địa phương và hành quyết vô số lính đào ngũ.

Đầu năm 1920, trừ một vài đơn vị nhỏ Bạch quân dưới quyền của Tướng Wrangel đang ẩn núp trong vùng Crimee, toàn thể Bạch quân đều tan rã. Cuộc chiến bấy giờ chỉ là các cuộc đụng độ giữa nông dân và Hồng quân cho đến cuối năm 1922.

Trong tháng 2 và tháng 3 năm 1920 xảy ra cuộc nổi loạn lớn từ vùng sông Volga đến Oral trong

các tỉnh Kazan, Simbirsk và Oufa. Trong vùng này có các sắc dân Nga, dân cái tên đao quân” con ó đen” với quân số trên 50.000 người. Lực lượng chính phủ đã cửa bị thiêu dùng súng đại liên cần quét những chiến sĩ Ó Đen trong tay chỉ trang bị chĩa ba hay gậy gộc. chỉ trong vài ngày, hàng ngàn nông dân nổi loạn bị giết, hàng trăm nhà rụi.

Sau vụ đàn áp mau lẹ lực lượng nông dân ” chĩa ba”, cuộc nội loạn lan tràn xuống các vùng dọc sông Volga., rồi đến vùng Tambov, Penza, Samara, Saratov và Tsaritsyne. Lãnh tụ Bôn-sê-vich, Tướng Anton-Ovssenko, chỉ huy các cuộc đàn áp nông dân vùng Tambov xác nhận chương trình trưng thu năm 1920-1921 sẽ dẫn đến nạn đói lớn. Các toán trưng thu chỉ để lại cho mỗi người khoảng 16 ký lúa mì, 24 ký khoai tây sống trong một năm. Với số lượng thực này họ chỉ có thể sống trong một năm. Nó khởi đầu cho cuộc chiến đấu sống còn của nông dân từ mùa hè năm 1920. Cuộc đấu tranh diễn ra liên tục và kéo dài trong hai năm.

Cuộc đấu tranh lớn thứ ba diễn ra trong vùng Ukraine giữa chính quyền và nông dân trong năm 1920. Hồng quân đánh bại Bạch quân và tái chiếm các thành phố của Ukraine từ tháng 12 năm 1919 đến tháng 2 năm 1920. Nhưng nông thôn vẫn còn trong tay nông dân. Khác với toán quân” Ó Đen”, lực lượng nông dân này phần lớn là lính đào ngũ có mang theo vũ khí tối tân dưới quyền lãnh đạo của Tướng Makhno. Vào mùa hè năm 1920, quân số lên đến 15.000 trong đó có 2500 kỵ binh. Họ có 100 khẩu đại liên, 20 súng đại bác và 2 xe thiết giáp. Họ tổ chức thành hàng trăm nhóm từ vài chục đến vài trăm tay súng. Họ mãnh liệt chống lại các cuộc tấn công của quân chính phủ.

Chính quyền Bôn-sê-vich vào đầu tháng 5 năm 1920 bổ nhiệm ông Felix Dzerjinski làm tư lệnh chiến trường hậu tuyến Đông nam. Cũng nên biết, ông Dzerjinski là chỉ huy trưởng lực lượng công an chính trị Tcheka. Ông ở lại Kharkov hai tháng để tổ chức 24 đơn vị An ninh nội chính đặc biệt của cộng hòa Nga. Đơn vị này bao gồm các toán kỵ binh và các phi đội có khả năng săn đuổi các tổ chức nổi loạn. Nhiệm vụ của họ là trong vòng 3 tháng phải giải quyết xong các nông dân chống chính phủ. Trên thực tế, các cuộc hành quân bình định phải kéo dài hơn 2 năm, từ mùa hè năm 1920 đến mùa thu năm 1922. Hàng chục ngàn nông dân cũng như quân chính phủ bị giết chết.

Kể đến là giai đoạn tiêu diệt người Cosaque trú ngụ dọc sông Don và Kouban. Đó là nhóm dân

riêng biệt nằm định cư trong một khu vực đặc biệt.

Đây là lần đầu tiên, tân chính quyền thi hành chính sách phân loại, tiêu diệt và lưu đày tập thể đồng đảo một sắc dân. Đây không phải là cuộc trả đũa mang tính chất quân sự. Chính sách này đã được hoạch tính từ lâu. Nhiều nghị định hành chính do các nhân vật lớn trong chính quyền Xô Viết ban hành. Như các ông Lenine, Ordjonikidze, Syrtov, Sokolnikov, Reingold.

Năm 1919, chính quyền thất bại trên nhiều mặt trận. Qua năm 1920, Hồng quân tái chiếm các vùng dọc sông Don và Kouban. Chiến dịch tiêu diệt người Cosaque tái diễn tàn bạo và ác liệt hơn lần trước.

Tháng chạp năm 1917 tất cả quy chế họ được hưởng dưới chế độ Nga Hoàng đều bị bãi bỏ. Người Bôn-sê-vich xếp dân Cosaque vào loại quân cướp, kẻ thù của giai cấp. Dân Copsaque đồng loạt đứng dưới cờ của lãnh tụ tinh thần Krasnov. Ông ta liên minh với Bạch quân ở phía nam nước Nga vào mùa Xuân 1918.

Mãi đến tháng 2 năm 1919, Hồng quân mới tổng tấn công vào Ukraine và miền Nam nước Nga. Các toán tiền phương của Hồng quân xâm nhập được vùng đất của dân Cosaque dọc theo sông Don. Liên ngay sau đó, Hồng quân cho thi hành một số biện pháp, nhằm tiêu diệt các đặc tính của dân vùng này. Họ tịch thu ruộng đất sở hữu của người Cosaque phân chia cho các người khai hoang gốc Nga, là những người không được hưởng quy chế của người Cosaque. Họ ra lệnh dân Cosaque phải giao nạp vũ khí. Không thi hành mệnh lệnh bị tử hình. Hội đồng hành tỉnh, hội đồng điền địa bị giải tán và đặc ra ngoài vòng pháp luật. Một nghị quyết đã được Bộ chính trị đảng cộng sản bí mật soạn thảo từ ngày 24 tháng giêng năm 1919, nhằm tiêu diệt dân Cosaque.: **“ Xét vì cuộc nội chiến chống người Cosaque, vì nhu cầu tối hậu chính trị trong cuộc chiến mất còn, phải áp dụng một cuộc khủng bố toàn diện chống lại các người Cosaque giàu có. Biện pháp tiêu diệt phải được áp dụng cho tới người cuối cùng”**.

Reingold, chủ tịch Ủy ban cách mạng vùng sông Don được lệnh phải áp dụng trật tự Bôn-sê-vich trên vùng dân Cosaque sinh sống. Ông ta nhìn nhận: **“ Chúng tôi có khuynh hướng tiêu diệt toàn bộ người Cosaque, không phân biệt loại nào. ”**

Trong vòng vài tuần lễ, từ 15 tháng 2 đến 15 tháng 3 năm 1919, các toán công an đặc biệt đã bắn chết 8000 người Cosaque. Ở mỗi thị trấn, chính quyền Bôn-sê-vich thiết lập một toà án nhân dân. Họ chỉ cần vài phút kết tội, tuyên án tử hình

các phần tử mà họ cho là phản cách mạng. Đứng trước hành động quá tàn bạo này, dân Cosaque chỉ còn có một con đường sống duy nhất là kết hợp với nhau chống lại tân chính quyền. Cuộc nổi dậy bắt đầu ngày 11 tháng 3 năm 1919 tại thị trấn Veshenski. Được tổ chức khéo léo, họ kêu gọi đồng viên tất cả nam giới tuổi từ 16 đến 55. Họ gửi các điện văn đến các vùng dọc sông Don, đến các vùng lân cận tỉnh Voronej, kêu gọi dân chúng chống lại bôn-sê-vich. Điện văn viết: **“ Chúng tôi không chống lại các Xô Viết. Chúng tôi đòi hỏi có bầu cử tự do. Chúng tôi chống lại các người cộng sản, các hợp tác xã, các người Do thái, chính sách trưng thu, các cuộc hành quyết do công an chủ trương.”**

Vào đầu tháng 4 năm 1919, lực lượng Cosaque lên đến 30.000 chiến sĩ võ trang thiện chiến. Họ tấn công vào phía sau lưng của Hồng quân, trong khi cánh quân này đang giao tranh với các đơn vị Bạch quân của Tướng Denikine ở vùng phía nam của Nga.

Đầu tháng 6, quân Cosaque bắt tay được quân Bạch nga trong vùng sông Don. Dân Cosaque được giải phóng khỏi bàn tay “ ô nhục ” của Mạc Tư khoa, của Bôn-sê-vich, của Do thái. Nhưng người bôn-sê-vich lật ngược lại tình thế. Họ phản công mạnh vào tháng 2 năm 1920. Vùng đất của dân Cosaque bị tái chiếm lần thứ hai. Cuộc đàn áp tái diễn với mức độ khủng khiếp hơn lần trước bội phần. Nhà nước bôn-sê-vich ra lệnh trưng thu hàng trăm ngàn tấn nông phẩm. Một con số vượt mức sản xuất của nông dân. Họ ra lệnh tịch thu tất cả dụng cụ, vật dụng, kể cả cái ấm nấu nước của dân Cosaque. Trước tình thế này, ai còn có thể cầm súng chống lại nhà nước đều gia nhập vào lực lượng Cosaque.

Bị chặn đứng ở Crimee, Tướng Wrangel mưu toan thoát khỏi vòng vây của Hồng quân, tìm cách bắt liên lạc với các toán Cosaque ở Kouban, ngày 17 tháng 8 năm 1920 ông cho 5000 quân đổ bộ ở Novorossiski. Dưới sức tấn công của ba cánh quân: Bạch quân, quân Cosaque và phe nông dân nổi loạn, Hồng quân phải rút ra khỏi thị trấn Ekaterinodar. Tướng Wrangel tiến quân và phía nam Ukraine. Nhưng cuộc chiến thắng của Bạch không kéo dài được lâu. Hồng quân đưa quân vào trận, tràn ngập quân của Tướng Wrangel. Tháng 10, quân của Tướng Wrangel rút lui về Ukraine. Cuộc tháo chạy rất hỗn loạn, làm cản trở cuộc thoái quân. Hồng quân tái chiếm vùng Crimee. Đây là giai đoạn cuối cùng của cuộc chiến giữa hai cánh Hồng và Bạch quân. Cuộc thảm sát lớn nhất đã diễn ra tại đây. Hơn 50.000 thường dân bị quân bôn-sê-vich tàn sát. **(Xem tiếp số báo 292)**

Tái xuất giang hồ

Tiểu Yên Tử

Đã mấy năm Tiểu Yên Tử lên núi ở ẩn. Nay mới có dịp tái xuất giang hồ. Làm như mình là đại cao thủ đi dùi mài gươm báu giữa trốn thâm sơn chờ thời, vì trước đó đã bị tiểu yêu tinh bắt nạt.

Nay ông Quang Kế có lời mời, nên Tiểu Yên Tử lại vượt kiếm tái xuất giang hồ. Và lại lúc này thời sự bát nháo nên Yên Tử cảm thấy cũng bức xúc, đứng ngồi không yên. Nào là tin bọn IS đang nổi cộm trên nhiều trang báo, hình ảnh khủng bố thấy như cơm bữa trên truyền hình, hôm chúng thì phóng xe leo lên cán chết bao người vô tội trên đường phố, bất kể trẻ già, trai gái, phụ nữ hay trẻ em. khi thì chúng đánh bom kinh hoàng hoặc hành quyết chặt đầu con tin thật hãi hùng. Với những đạo luật bất nhân, IS còn tổ chức hiếp dâm tập thể phụ nữ và bắt tù binh làm nô lệ.

Nghĩ đến IS còn là nghĩ đến sự cai trị tàn bạo với mục tiêu thành lập một vương quốc Hồi giáo, một dạng cực đoan. Ý thức hệ của IS là xóa bỏ mọi cản trở trước quyền lực Thượng Đế, bảo vệ cộng đồng Hồi giáo toàn cầu, mở cuộc chiến chống lại những kẻ mà họ cho là phản đạo và dị giáo. Nhưng đặc biệt hơn cả là ý tưởng về ngày Tận Thế. Đây là điểm nổi bật trong nỗ lực tuyên truyền của họ. Với viễn cảnh làm 'trong sạch nhân loại', chờ ngày phán xử cuối cùng đã tạo ra sức hút với một số người trẻ.

Nghĩ đến IS đã thấy ớn một, nhưng có ý thức hệ còn bạo tàn hơn IS gấp cả mười lần, đó chính là bọn CS. Bọn này trước kia chưa nắm chính quyền thì cũng khủng bố dân lành vô tội, như ném lựu đạn vào rạp chớp bóng, pháo kích vào trường học, chôn sống người trong cải cách ruộng đất ở miền bắc và trong tết Mậu Thân ở Huế v.v... Có chặt hết trúc trên núi Nam Sơn, chẻ thành tre cũng chẳng đủ để ghi tội ác của bọn CS.

Mục tiêu của chúng là thành lập một thiên đường cộng sản, dùng cái gọi là chuyên chính vô sản chống lại mọi kẻ mà họ xem là 'phản cách mạng'. Chúng tuyên truyền dụ dỗ lôi kéo những kẻ nhẹ dạ tin vào thiên đường này. Nhưng đau lòng hơn hết là hiện nay một mặt họ đang thi nhau bán nước cho Tàu để làm giàu cho cá nhân và gia đình họ, một mặt khác lại ra tay đàn áp những người yêu nước chỉ biết đấu tranh ôn hòa, không một tấc sắt trên tay. Họ nhắm mắt làm ngơ chấp nhận bán đất nước nước của cha ông để cứu đảng. Nhưng khi bị chỉ trích thì lại lấp liếm bảo là "Hiện nay ta đang là nước yếu, chúng ta chỉ thỉnh thoảng nói là tàu lạ bắn ngư dân là đủ rồi, còn việc đòi lại và bảo vệ chủ quyền như thế nào thì không nên nôn nóng, để đến trăm năm hoặc nghìn năm sau con cháu chúng ta đòi lại cũng vẫn được".

Hahaha thế thì bây giờ phải hiểu lời bác dạy là, Vua Hùng có công dựng nước, bác cháu ta phải ra tay bán nước. Vì thế, cái họa CS còn nguy hiểm cho dân tộc ta gấp nghìn lần bọn IS.

Bronzen beeld als kunstwerken

Lia Krol maakt voor U exclusieve bronzen beelden. In opdracht kunnen portretten, borstbeelden, gedenkbeelden, tuinbeelden of elk ander beeld vervaardigd worden.

De interactie tussen kunstenaar en opdrachtgever maakt de kunstwerken van Lia tot bijzondere bronzen beelden. Het prachtige monument voor Vietnamese bootvluchtelingen in Nederland is mede door deze interactieve kracht tot stand gekomen.

U kunt Lia bellen met telefoonnummer **0344-572577** of haar kunstwerken zien op www.bronzenbeeld.nl

Bronzen beeld als kunstwerken

Lia Krol maakt voor U exclusieve bronzen beelden. In opdracht kunnen portretten, borstbeelden, gedenkbeelden, tuinbeelden of elk ander beeld vervaardigd worden.

De interactie tussen kunstenaar en opdrachtgever maakt de kunstwerken van Lia tot bijzondere bronzen beelden. Het prachtige monument voor Vietnamese bootvluchtelingen in Nederland is mede door deze interactieve kracht tot stand gekomen.

U kunt Lia bellen met telefoonnummer **0344-572577** of haar kunstwerken zien op www.bronzenbeeld.nl

Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng

Biểu Tình Phản Đối Nguyễn Xuân Phúc và phái đoàn Việt Cộng đến Hoà-Lan

Den Haag 10/7/2017 (VNNS).- Nhận được tin một phái đoàn Việt Cộng do Thủ Tướng Nguyễn Xuân Phúc dẫn đầu đến Hoà-Lan tham dự "Nederlands-Vietnam business forum" (diễn đàn thương mại Hoà-Lan - Việt Nam) vào trưa ngày 10/7/2017 tại hội trường World Forum ở thành phố Den Haag, Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hoà-Lan đã khẩn cấp tổ chức một cuộc biểu tình trước cửa hội trường để phản đối chuyến viếng thăm Hoà-Lan của phái đoàn Việt Cộng.

Đáp lời kêu gọi của Ban Chấp Hành Cộng Đồng, từ 14g00 nhiều đồng hương từ khắp nơi đến tham dự cuộc biểu tình, mặc dầu họ phải xin phép nghỉ làm việc vào ngày thứ hai trong tuần. Những biểu ngữ bằng tiếng Anh và Hoà-Lan với nội dung phản đối phái đoàn VC cùng với cờ vàng phất phới bay trong gió đã tạo nên một không khí đấu tranh mãnh liệt, tạo sự chú ý cho những người tham dự diễn đàn.

Khi phái đoàn Việt Cộng xuất hiện, mọi người đều đồng loạt hô vang "Nguyễn Xuân Phúc go home", khiến chúng thật ngạc nhiên vì không ngờ bà con Việt Nam tại Hoà-Lan lại tiếp đón chúng như thế.

Sau khi mọi người cùng chào quốc kỳ và hát quốc ca, tưởng niệm những người đã chết vì lý tưởng Tự Do, những nạn nhân của cộng sản, ông Nguyễn Quang Kế, chủ tịch Cộng Đồng đã cảm tạ sự có mặt của đồng hương, luôn sẵn sàng tham gia các công tác đấu tranh do Ban Chấp Hành Cộng Đồng phát động. Ông Lưu Phát Tấn, Phó Chủ Tịch Nội Vụ Cộng Đồng đã điều hành cuộc biểu tình và mời một số đại diện hội đoàn phát biểu.

Trong các lời phát biểu, nội dung được trình bày phần lớn là tiếng Anh và tiếng Hoà-Lan để những người ngoại quốc có thể hiểu được tại sao người Việt lại phản đối phái đoàn Việt Cộng và phủ nhận tư cách đại diện Việt Nam của chúng.

Sự chà đạp nhân quyền tại Việt Nam càng ngày càng được áp dụng thô bạo bởi cộng sản, điển hình nhất là việc ông Nguyễn Hữu Tấn, một tín đồ Phật giáo Hoà-Hảo bị cất cổ tại đồn công an ở Vĩnh Long vào tháng 5/2017, việc đập phá thánh giá tại tu viện Thiên Ân ở Huế vào tháng 6/2017, đàn áp những người bất đồng chính kiến như trục xuất giáo sư Phạm Minh Hoàng vào tháng 6/2017, kết án Mẹ Năm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh 10 năm tù vì viết bài trên mạng phản đối chế độ cộng sản vào tháng 6/2017... Ngoài ra việc nhà cầm quyền cộng sản để công ty Formosa hoạt động và gây ô nhiễm môi trường tại Việt Nam đã bị người dân kịch liệt phản đối, nhưng không được giải quyết thoả đáng.

Xen kẽ chương trình là những bài ca đấu tranh và những khẩu hiệu phản đối phái đoàn Việt Cộng được hô vang.

Cuộc biểu tình chấm dứt lúc 16g00, mọi người siết chặt tay nhau biểu lộ sự đoàn kết trong công cuộc đấu tranh chống lại chế độ độc tài cộng sản.

Yểm Trợ Thương Phế Binh VNCH và nạn nhân Formosa

Den Bosch 26/8/2017 (VNNS).

Nhằm xoa dịu phần nào những vết thương của người thương phế binh Việt Nam Cộng Hoà và tiếp tay cùng Cộng Đồng trong việc yểm trợ nạn nhân Formosa ở miền trung, Gia Đình Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hoà tại Hoà-Lan đã tổ chức một "bữa cơm tình thương" vào lúc 19g00 ngày 26/8/2017 tại hội trường Nico Schuurmanhuis ở thành phố Den Bosch.

Thế Truyền tường thuật

Danh ngôn cuộc sống

"Đối nghịch với tình yêu không phải thù ghét mà là thờ ơ. Đối nghịch với cái đẹp không phải là cái xấu mà là thờ ơ. Đối nghịch với niềm tin không phải là tà kiến mà là thờ ơ. Và đối nghịch với sống không phải là chết mà là thờ ơ." -**Elie Wiesel**

Một số đại diện hội đoàn và đồng bào đã đến tham dự bữa cơm theo lời mời của ban tổ chức. Sau nghi thức khai mạc gồm dâng hương và hát quốc ca, ông Trương Hải, hội trưởng GĐQCC/VNCH/HL đã chào mừng mọi người tham dự. Ông xúc động chia sẻ những cảm nghĩ của ông đối với người thương phế binh Việt Nam Cộng Hoà, những người bị bỏ ngoài lề xã hội cộng sản và chúng ta có thể gửi cho họ một chút quà để bày tỏ lòng tri ân với họ.

Tiếp theo đó, ông Nguyễn Quang Kế, chủ tịch Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hoà-Lan đã bày tỏ sự cảm tạ những việc làm mà Gia Đình QCC/VNCH/HL trong nhiều năm qua trong việc tổ chức những bữa cơm giúp thương phế binh và hỗ trợ cộng đồng trong những công tác chung.

Ông Đinh Ngọc Hiền, đại diện đảng Việt Tân tại Hoà-Lan đã bày tỏ lòng tri ân đến những chiến sĩ Việt Nam Cộng Hoà đã tranh đấu bảo vệ Tự Do và tinh thần đoàn kết của gia đình QCC/VNCH/HL với các hội đoàn khác trong những công tác phục vụ cộng đồng và đấu tranh cho Tự Do Dân Chủ tại Việt Nam.

Ngoài ra, đại diện đảng Việt Tân cũng được ban tổ chức dành thời giờ để trình bày về những đàn áp mới nhất của cộng sản đối với những người bất đồng chính kiến.

Sau đó, mọi người đã dùng bữa cơm thân mật do các chị chuẩn bị thật chu đáo, và một chương trình văn nghệ do các thân hữu đóng góp không kém phần đặc sắc.

Đặc biệt trong sinh hoạt của gia đình QCC/VNCH lần này, nhiều phụ nữ đã mặc áo dài để tham dự khiến không khí hội trường mang đậm màu sắc quê hương.

Trước khi bữa cơm kết thúc, ông Trương Hải đã bày tỏ lòng cảm ơn và tặng hoa đến những người đóng góp cho chương trình.

Phần tổng kết tài chánh sẽ được đúc kết sau và công bố trên báo Việt Nam Nguyệt San.

CẢM ƠN ANH, NGƯỜI THƯƠNG BINH VNCH

Nhằm mục đích thông tin về sự gia tăng đàn áp, bắt bớ các nhà hoạt động dân chủ tại VN đồng thời vận động sự yểm trợ của quốc tế, vào trưa ngày 28 tháng tám 2017 một phái đoàn gồm đại diện của đảng Việt Tân và đại diện của Cộng Đồng Người Việt tỵ nạn Cộng Sản tại Hoà Lan đã có buổi gặp gỡ với bà D. Ooft và ông L. Ten Hage trong ban Á Châu Sự Vụ thuộc Bộ Ngoại Giao Hoà Lan.

Trong phần trình bày đại diện Việt Tân đã đề cập đến đợt bắt bớ nặng nề từ đầu năm 2017 tới nay. Một số trường hợp tiêu biểu đã được lần lượt nêu ra như trường hợp của chị Trần Thị Nga, anh Nguyễn Văn Oai, blogger 'Mẹ Nấm', anh Trần Văn Hoàng Phúc, anh Nguyễn Bắc Truyền cũng như các anh em khác trong hội Anh Em Dân Chủ. Lý do và âm mưu của chính quyền CSVN khi gia tăng đàn áp và bắt bớ cũng đã được phái đoàn trình bày một cách tường tận.

Thế Truyền tường thuật

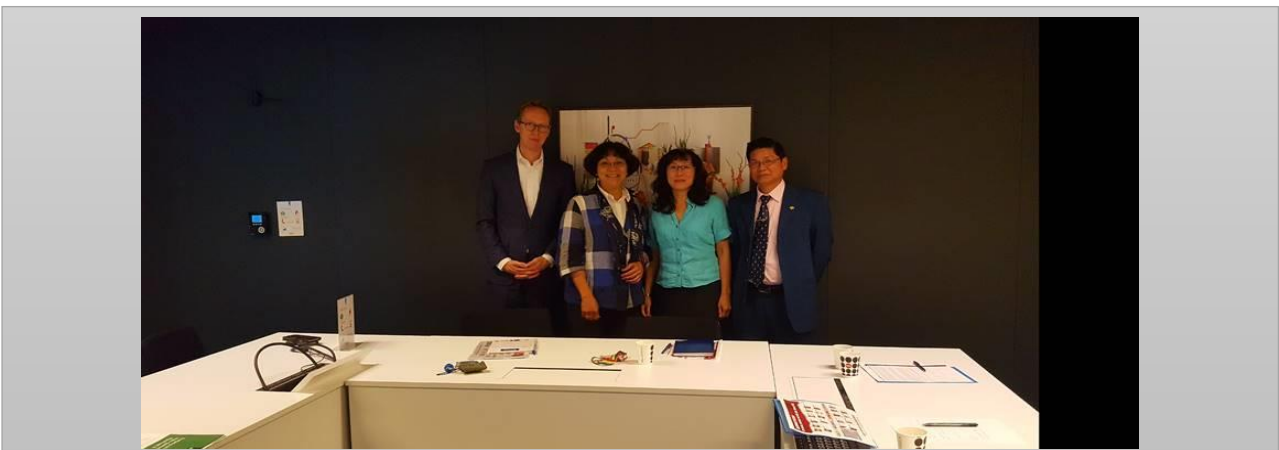
Buổi vận động tự do cho các nhà dân chủ tại Bộ Ngoại Giao Hoà Lan

Từ phía Á Châu Sự Vụ đại diện của BNG tỏ ra lo ngại đến những biến chuyển trong chiều hướng xấu cho Nhân Quyền tại VN và họ cũng quan tâm đến những vấn đề thời sự đã và đang xảy ra tại VN trong thời gian qua. Họ chia sẻ rằng chính quyền Hoà Lan luôn lưu tâm đến vấn đề nhân quyền tại VN và lúc nào Nhân Quyền cũng được nêu ra trong những buổi gặp gỡ trên tầm vóc quốc gia như trong dịp Nguyễn Xuân Phúc qua Hoà Lan tháng sáu vừa qua thủ tướng Mark Rutte cũng đã có nhắc đến, hoặc trong những buổi đàm phán song phương. Ngoài ra họ cũng cho biết thêm tòa Đại Sứ Hoà Lan luôn theo sát những phiên tòa xét xử các nhà dân chủ bằng cách tham dự phiên tòa chung với các đại diện của các quốc gia khác trong Liên Hiệp Âu Châu.

Cuộc trao đổi hơn giờ đồng hồ diễn ra trong một không khí thoải mái và kết thúc bằng phần trao tài liệu đến tay các đại diện của Á Châu Sự Vụ.

Mây Thu ghi

Tin Hòa lan

Chờ Đợi Một Liên Minh Thân Chính Mới

Theo thông lệ thì chính trường Hòa Lan ngưng hoạt động trong mấy tháng hè, nên thường ít có tin gì để báo cho độc giả biết. Năm nay cũng không phải là một trường hợp ngoại lệ, tuy thủ lãnh của bốn đảng VVD, CDA, D66 và ChristenUnie đã phải tiếp tục thương lượng với nhau trong mấy tháng vừa qua để đi đến một liên minh thân chính và một nội các mới. Để cuộc thương lượng được tiến hành một cách trôi chảy, các đảng trong cuộc đã duy trì một mức bảo mật cao. Bởi vậy nên hiện giờ người phụ trách mục này cũng chẳng có tin gì cụ thể để tường trình. Hy vọng rằng bản tin về chính trường Hòa Lan trong số báo tới sẽ được phong phú hơn mấy bức hình của các chính trị gia cầm đầu bốn đảng nói trên đang cố gắng đạt một thỏa thuận hợp tác với nhau trong bốn năm sắp đến.

Onderhandelingen

07/09/2017

(Ông Năm Chuột tổng hợp các sự kiện và ý kiến lấy từ báo chí, đài phát thanh, đài truyền hình và mạng lưới thông tin toàn cầu)

Vu Lan Đại Lễ

Bên chánh điện hồi chuông vang vọng

Lễ Vu Lan trọng đại tâm linh

Nhớ thân sinh nghĩa nặng ơn dày

Tình thương ví núi cao biển cả

Một kiếp người nay đã đi qua

Về với Phật mong là như thế

Cõi Tây Phương mới thật là quê

Đừng trở lại thế gian nặng trọc

Lời cầu nguyện con xin thêm phước

Dù cõi nào cũng được thăng hoa

Tịnh độ kia đẹp cảnh vui nhà

Hoa Sen nở lời kinh thánh thiện

Chợt nghe lòng quá đổi bình yên

Liên tưởng về chốn ấy thiêng liêng

Có mẹ cha an trú tu tiên

Và nơi đó miền trường vĩnh cửu

2017 HTN

Tin thế Giới

(QHT tổng hợp)

RFI: Bắc Triều Tiên thông báo thử thành công bom nhiệt hạch

Đài truyền hình trung ương Bắc Triều Tiên, được AFP trích dẫn, cho biết, hôm 03/09/2017, Bình Nhưỡng đã thử thành công bom nhiệt hạch, còn gọi là bom H và vũ khí này được thu nhỏ, để có thể lắp đặt trên tên lửa tầm xa.

Từ Seoul, thông tin viên Frederic Ojardias cho biết thêm thông tin:

“Bắc Triều Tiên khẳng định đã thử thành công một quả bom nhiệt hạch, được thu nhỏ, có hai tầng và đủ khả năng tấn công một lục địa khác. Vài giờ trước đó, bộ máy tuyên truyền của Bắc Triều Tiên đã cho đăng ảnh có thể là quả bom này. Các tuyên bố nói trên của Bình Nhưỡng khó có thể kiểm chứng. Điều chắc chắn, đó là Bắc Triều Tiên vào sáng nay, đã tiến hành vụ thử hạt nhân lần thứ sáu, dưới lòng đất và sức công phá lớn nhất. Vụ nổ được đo và thẩm định bởi tất cả các cơ sở theo dõi địa chấn : Vụ nổ xảy ra ở Punggye Ri, nơi Bắc Triều Tiên thường xuyên tiến hành các thử nghiệm hạt nhân.

Theo Hàn Quốc, sức công phá của quả bom thử lần này mạnh gấp 10 lần so với vụ thử lần thứ tư hồi năm ngoái. Cần phải chờ đợi các tính toán cụ thể, nhưng theo các thẩm định ban đầu, thì đó là một quả bom có sức công phá khoảng 150 nghìn tấn. Còn quá sớm để xác định phải chăng đó là bom nhiệt hạch và nhất là vũ khí này liệu đã được thu nhỏ để có thể lắp gắn vào đầu tên lửa.

Quốc tế đồng thanh lên án Bắc Triều Tiên

Hành vi khiêu khích của chế độ Bình Nhưỡng diễn ra vào lúc tại Hạ Môn, miền nam Trung Quốc, chủ tịch Tập Cận Bình khai mạc thượng

đỉnh BRICS lần thứ 9. Bộ Ngoại Giao Trung Quốc trong thông cáo ngày 03/09/2017 «mạnh mẽ lên án» Bắc Triều Tiên thử nghiệm nguyên tử bất chấp «phản đối của cộng đồng quốc tế». Bắc Kinh thúc giục chính quyền Kim Jong Un nhanh chóng quay trở lại con đường đối thoại, «chấm dứt các hành vi khiến tình hình trở nên nghiêm trọng hơn».

Về phía Hàn Quốc, tổng thống Moon Jae In lập tức lên tiếng đòi cộng đồng quốc tế «mạnh tay hơn trong việc trừng phạt» Bắc Triều Tiên. Trong cuộc họp khẩn cấp sáng nay, lãnh đạo Hàn Quốc yêu cầu «khởi động tất cả các biện pháp ngoại giao nhằm mục đích cô lập toàn diện» chế độ Bình Nhưỡng.

Còn tại Tokyo, thủ tướng Shinzo Abe tuyên bố vụ thử nghiệm hạt nhân lần thứ sáu này của Bắc Triều Tiên là một hành vi «tuyệt đối không thể chấp nhận được», khi đe dọa «hòa bình và an ninh khu vực». Trên đường từ Louisiana trở về thủ đô Washington, tổng thống Mỹ vào sáng sớm ngày 3/9, đã điện đàm với thủ tướng Nhật. Theo thông cáo của Nhà Trắng, lãnh đạo hai nước tập trung vào «đe dọa leo thang xuất phát từ Bắc Triều Tiên». Một lần nữa nguyên thủ hai nước nhấn mạnh đến tầm mức quan trọng trong việc «hợp tác chặt chẽ ba bên Mỹ-Nhật-Hàn để đối phó với đe dọa Bắc Triều Tiên». Hồ sơ này sẽ được tổng thống Trump trình bày trong khuôn khổ khóa họp Đại Hội Đồng Liên Hiệp Quốc mở ra vào ngày 18/09/2017.

VOA: Cảnh báo bão Irma sẽ tàn phá một phần nước Mỹ

Dự đoán bão Irma sẽ tàn phá một phần nước Mỹ, các giới chức Hoa Kỳ đang khẩn trương chuẩn bị đáp ứng trên quy mô lớn, trường Cơ quan Xử lý Khẩn cấp Liên bang FEMA cho biết như vậy hôm ngày 8/9.

Bão Irma dự kiến sẽ đánh vào Florida sớm nhất vào tối thứ bảy, ngày 9/9, nhiều phần của bang này dự kiến sẽ mất điện dài ngày và hơn 100

ngàn người cần nơi tạm trú, ông Brock Long, một giới chức thuộc FEMA cảnh báo. “Bão Irma vẫn là mối đe dọa sẽ tàn phá nước Mỹ hoặc tại Florida hoặc vài bang Đông Nam khác,” ông Long cho biết. Sáng 8/9 Irma từ cấp 5 hạ xuống cấp 4 sau khi gây ra thiệt hại nặng nề tại các đảo ở Ca-ri-bê. Từ 1851 tới nay, nước Mỹ chỉ ba lần hứng chịu bão cấp 5 và bão Irma lớn hơn nhiều so với bão Andrew ập vào Mỹ năm 1992. Giới hữu trách khuyến cáo dân cư chớ có phớt lờ lệnh sơ tán. Hàng ngàn nhân sự trong lực lượng chuẩn bị ứng phó bão đã sẵn sàng, đồ ăn, thức uống viện trợ cho dân sơ tán đã được chuẩn bị, ông Long cho biết thêm. Bệnh viện chính ở St. Thomas, quần đảo Virgin của Mỹ, đã đóng cửa sau khi bị thiệt hại vì Irma, những bệnh nhân cần được săn sóc khẩn cấp được chuyển viện tới Puerto Rico hoặc các hòn đảo khác. Ngày 8/9, Hạ viện biểu quyết thông qua việc tăng viện trợ hơn gấp đôi lên tới 15,25 tỷ đô la cho FEMA và các nguồn quỹ địa phương để đối phó với thiên tai sau khi Thượng viện đã đồng ý một ngày trước đó.

RFA: Malaysia quyết định cho người tỵ nạn Hồi Giáo Rohingya tạm trú

Quyết định được đưa ra trong bản thông cáo của lực lượng tuần duyên Malaysia, ghi rõ sẽ đón nhận những thuyền nhân Rohingya từ Miến Điện chạy sang xin tỵ nạn. Trước đó, Thủ Tướng Najib Razak của Malaysia còn cho hay sẽ gửi toán cứu trợ nhân đạo sang Bangladesh, để giúp những người Hồi Giáo chạy từ Miến sang xin tỵ nạn. Vẫn theo Thủ Tướng Malaysia, chính phủ nước ông sẵn sàng giúp Bangladesh xây một bệnh viện để chữa trị cho người tỵ nạn Rohingya.

Ngoài ra, chính phủ Thái Lan cũng thông báo đang sửa soạn để đón người tỵ nạn từ Miến Điện vượt biên giới vào đất Thái. Quyết định cho người Rohingya vượt biển tạm trú được chính phủ Malaysia đưa ra chỉ một ngày sau khi lãnh tụ Aung San Suu Kyi của Miến Điện nói rằng chính phủ do bà lãnh đạo đang cố gắng bằng mọi cách để bảo vệ tất cả những người cư ngụ trong bang Rakhine, nơi chính phủ Miến nói là

đang xảy ra giao tranh giữa khủng bố Hồi Giáo và quân đội quốc gia. Bà Suu Kyi có nói rằng khủng bố gây nên căng thẳng cho tình hình an ninh của bang Rakhine, đồng thời chỉ trích những lời đồn đãi vô căn cứ khiến mọi người nghĩ rằng chính phủ Miến làm ngơ, không giúp đỡ hay bảo vệ cho người Hồi Giáo Rohingya. Khi đưa ra tuyên bố này, bà Suu Kyi cũng không nói gì đến việc đã có 164,000 người Rohingya phải bỏ nhà cửa chạy lánh nạn, phần đông sang Bangladesh xin tạm trú. Các phát biểu bà Suu Kyi đưa ra vào thời điểm những quốc gia trong khối Hồi Giáo cùng gây áp lực đòi hỏi chính phủ Miến phải có biện pháp bảo vệ tập thể thiểu số Hồi Giáo đang bị đàn áp bởi quân đội và lực lượng an ninh của Miến, là quốc gia đại đa số dân theo Phật Giáo. Tổng Thư Ký Liên Hiệp Quốc là ông Antonio Guterres lên tiếng cảnh báo rằng bất ổn ở Miến Điện có thể sẽ gây ảnh hưởng đến toàn khu vực, đặc biệt nếu chính phủ Miến không ngăn chặn, tiếp tục để chuyện người theo đạo Hồi bị đàn áp hay chuyện diệt chủng xảy ra. Có tin nói rằng các nước Hồi Giáo muốn đưa vấn đề người Hồi Giáo Rohingya bị đàn áp ra bàn thảo trước Hội Đồng Bảo An Liên Hiệp Quốc, và chính phủ Miến đang vận động tìm sự ủng hộ Trung Quốc và Nga để Hội Đồng Bảo An không nhóm cuộc họp đặc biệt lên án Miến Điện.

BBC: Mỹ lên kế hoạch tuần tra hàng hải ở Biển Đông thường xuyên hơn

Bộ Quốc phòng Mỹ đang lên kế hoạch tăng cường tuần tra ở Biển Đông nhằm củng cố tự do hàng hải ở những vùng biển mà Trung Quốc tuyên bố chủ quyền, tờ Wall Street Journal đưa tin hôm 1/9. Giới chức Mỹ cho biết theo kế hoạch của Bộ tư lệnh Thái bình dương Mỹ, sẽ có từ hai đến ba hoạt động 'tự do hàng hải' hàng tháng trên Biển Đông trong vài tháng tới. Tuy nhiên, họ không cho biết các cuộc tuần tra này sẽ được thực hiện cụ thể bao giờ và ở địa điểm nào.

Sự hiện diện đều đặn của Hải quân Hoa kỳ ở vùng biển này sẽ khác với cách tiến hành tuần tra không theo lịch trước đây của chính quyền Obama. Các cuộc tuần tra trong tương lai cũng

có thể có sự tham gia của máy bay quân sự Mỹ cũng như các tàu chiến Mỹ, vẫn theo Wall Street Journal.

Kể từ khi Tổng thống Trump lên nhậm chức, đã có ba cuộc tuần tra hàng hải diễn ra ở Biển Đông. Trong khi đó, dưới thời Tổng thống Obama, chỉ có tất cả là bốn cuộc tuần tra như vậy. Trung Quốc tuyên bố chủ quyền hầu hết Biển Đông, nơi mà giao thương hàng hải hàng năm có trị giá khoảng 5 tỷ USD và được cho là có nguồn dầu khí dồi dào. Nhiều quốc gia khác gồm Việt Nam, Philippines, Malaysia, Brunei và Đài Loan cũng tuyên bố chủ quyền ở Biển Đông. Quan hệ giữa Washington và Bắc Kinh trở nên căng thẳng trong thời gian gần đây, sau cuộc gặp tương chừng như đầy hứa hẹn giữa Tổng thống Trump và Chủ tịch Tập Cận Bình hồi tháng Tư.

Tin Việt Nam

RFI: Tập trận ở Biển Đông : Trung Quốc bác bỏ cáo buộc của Việt Nam

Ngày 06/09/2017, Bắc Kinh lại lên tiếng bác bỏ phản đối của Hà Nội về việc quân đội Trung Quốc tập trận tại khu vực Hoàng Sa, vùng Biển Đông đang có tranh chấp. Trong cuộc họp báo thường kỳ, phát ngôn viên bộ Ngoại Giao Trung Quốc Lục Kháng phát biểu : « Chúng tôi hy vọng bên liên quan có thể nhìn nhận cuộc tập trận một cách bình tĩnh và hợp lý », đồng thời khẳng định cuộc tập trận diễn ra trong « khu vực thuộc chủ quyền » của Trung Quốc.

RFA: Nguyên Phó Thống đốc Ngân hàng nhà nước bị khởi tố

Nguyên Phó Thống đốc Ngân hàng Nhà nước Việt Nam, ông Đặng Thanh Bình, vừa bị khởi tố vì hành vi thiếu trách nhiệm gây hậu quả nghiêm trọng theo điều 285, Bộ luật Hình Sự và bị cấm

đi khỏi nơi cư trú. Cơ quan Cảnh sát điều tra, Bộ Công an cho báo chí biết như vậy vào hôm 8/9.

Ông Bình bị khởi tố vì liên quan đến vụ đại án kinh tế ở ngân hàng Xây dựng gây thất thoát hơn 9.000 tỷ đồng. Đây là một trong 12 đại án kinh tế và là 1 trong 5 đại án về ngân hàng được Ban chỉ đạo Trung ương về phòng chống tham nhũng chỉ đạo phải giải quyết dứt điểm trong năm 2017.

Ông Đặng Thanh Bình là người có 25 năm công tác trong ngành tài chính ngân hàng. Ông được bổ nhiệm làm Phó thống đốc Ngân hàng nhà nước vào năm 2005 dưới thời của Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng cho đến khi về hưu năm 2014. Với cương vị Phó thống đốc NHNN, ông Đặng Thanh Bình được giao chuyên trách về nợ xấu và tái cơ cấu các tổ chức tín dụng trong một thời gian dài. Đây cũng là giai đoạn các ngân hàng ở Việt Nam gặp phải vấn đề về nợ xấu tồn đọng lớn đòi hỏi phải có xử lý kịp thời, hoạt động của hệ thống ngân hàng yếu kém. Để giải quyết tình trạng này, vào tháng 6/2013 Ngân hàng Nhà nước đã quyết định thành lập Công ty mua bán nợ các tổ chức tín dụng VAMC với nhiệm vụ chính là mua nợ xấu của các tổ chức tín dụng, thu hồi nợ, đòi nợ và xử lý, bán nợ....

Ông Đặng Thanh Bình đã được giao thêm nhiệm vụ là Chủ tịch Hội đồng thành viên đầu tiên của VAMC. Nhưng ông Bình chỉ ở vị trí này 1 năm thì phải bàn giao lại chức vì đã đến tuổi về hưu vào năm 2014.

BBC: VN dạy nhân quyền từ mẫu giáo đến đại học

Một đề án vừa được Thủ tướng Chính phủ Nguyễn Xuân Phúc phê duyệt sẽ đưa quyền con người vào chương trình giáo dục từ mẫu giáo tới đại học, theo truyền thông Việt Nam hôm 06/09/2017.

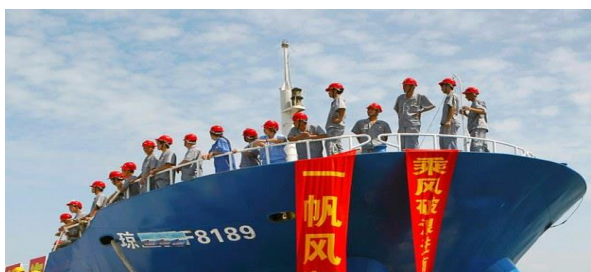
Ở cấp mẫu giáo, trẻ em Việt Nam sẽ được học "những yếu tố cơ bản về quyền, bổn phận của bản thân và của người khác; đối với học sinh tiểu học là một số kiến thức cơ bản về các nguyên tắc, giá trị về quyền con người". "Đó là bình

đảng, không phân biệt đối xử, khoan dung và tôn trọng sự khác biệt, và các quyền con người của trẻ em đã được pháp luật quốc tế và pháp luật Việt Nam quy định."

Lên tới trung học, nội dung về nhân quyền gồm các kiến thức cơ bản, giá trị về quyền con người... ở mức cao hơn so với học sinh tiểu học. Sau đó, ở cấp giáo dục nghề nghiệp, thì quyền con người, quyền công dân, đặc biệt là quyền con người trong lĩnh vực giáo dục nghề nghiệp, việc làm, các cơ chế bảo vệ quyền con người... sẽ được dạy. Lên bậc đại học, sinh viên học các quyền người được quy định trong những công ước quốc tế mà Việt Nam đã tham gia... quyền công dân trong Hiến pháp năm 2013 và các luật chuyên ngành; bảo vệ, bảo đảm quyền của các nhóm dễ tổn thương trong xã hội... Công tác dạy thí điểm sẽ được đưa vào giáo dục cấp tiểu học giai đoạn 2017-20, và sau đó sẽ dạy toàn bộ từ 2025. Có vẻ như quan điểm về giáo dục nhân quyền tại Việt Nam sẽ vẫn không thể tách khỏi một chủ thể bao trùm và giám sát các lĩnh vực xã hội là Đảng Cộng sản. Vì ở cấp đại học, sinh viên sẽ học cả "quan điểm của Đảng và Nhà nước về bảo vệ, bảo đảm quyền con người, quyền công dân", theo bài trên báo VnExpress 06/09/2017.

RFA: 18 ngàn tàu đánh cá Trung Quốc đang có mặt tại Biển Đông

Nhật báo Bưu điện Hoa nam tại Hồng Kong hôm 5/9 cho biết hiện có 18,000 tàu cá Trung Quốc có mặt ở biển Đông, và cho rằng việc này có thể sẽ gây căng thẳng về quyền đánh cá với ngư dân các quốc gia Đông Nam Á. Theo tờ báo này thì việc hàng chục ngàn tàu đánh cá Trung Quốc tràn xuống biển Đông như vậy đã trở thành một

hành động hàng năm của Bắc Kinh, tiếp theo lệnh cấm đánh bắt cá đơn phương của nước này được chấm dứt vào ngày 16 tháng Tám.

Ngay trong ngày 16 tháng Tám, một nghị sĩ Philippines là ông Gary Alejano, trích nguồn tin quân sự của Phi cho biết là tàu cá Trung Quốc với sự hộ vệ của tàu hải giám đã đuổi ngư dân Phi ra khỏi khu vực đánh cá xung quanh đảo Thị tứ, mà Manila đang kiểm soát thuộc quần đảo Trường Sa. Các tàu đánh cá của Trung Quốc xuất phát từ đảo Hải Nam, được các tàu hải giám và hải quân của Bắc Kinh hộ tống. Một ngư dân Trung Quốc nói với tờ Bưu điện Hoa Nam rằng không có gì phải lo ngại chuyện đụng chạm với ngư dân các nước khác vì đã có chính quyền Trung Quốc bảo vệ. Không những tăng cường hoạt động ở Biển Đông, hàng trăm tàu đánh cá Trung Quốc từ tỉnh Triết Giang cũng bắt đầu tràn ra vùng biển Hoa Đông. Điều này làm cho lực lượng tuần duyên Nhật Bản phải tăng cường hoạt động ngăn ngừa tàu Trung Quốc tràn vào khu vực quần đảo Senkaku mà Nhật đang kiểm soát nhưng Bắc Kinh cũng tuyên bố chủ quyền. Hồi năm ngoái có gần 300 tàu cá Trung Quốc được tàu biên phòng nước này đi kèm đã đi vào vùng 12 hải lý xung quanh quần đảo Senkaku. Việc này đã làm cho Bộ ngoại giao Tokyo triệu Đại sứ Trung Quốc tại Nhật để phản đối.

Hiện chưa thấy có va chạm nào giữa tàu cá Trung Quốc với Việt Nam, nhưng hồi tháng Năm vừa qua khi Trung Quốc đưa ra lệnh cấm đánh bắt cá trên gần hết Biển Đông, Hà Nội cũng đã ra tuyên bố phản đối.

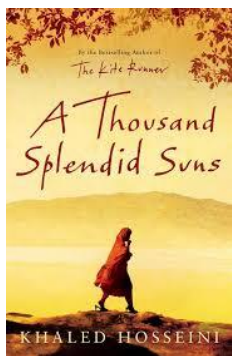
VOA: VN đơn độc trong khi TQ đẩy mạnh chiến dịch ve vãn ASEAN?

Trung Quốc đang sử dụng các công cụ quân sự, tài chính, thương mại và ngoại giao để gây chia rẽ trong khối ASEAN, khiến cho Việt Nam trở nên đơn độc hơn trước các hành động thể hiện chính sách bành trướng ngày một lộ liễu hơn của nước láng giềng phương Bắc. Việc Trung Quốc sẵn sàng mở hầu bao và áp dụng chiến dịch vừa

Truyện ngắn

Ngàn ánh dương rực rỡ

Khaled Hosseini
Trúc Hà dịch

Chương 30

Laila

Ngày hôm sau, Laila không ra khỏi giường. Buổi sáng lúc Rasheed thò đầu vô phòng nói đi hớt tóc, Laila còn nằm trùm mền. Laila vẫn còn nằm trên giường lúc Rasheed trở về vào buổi chiều, khoe tóc mới cắt, bộ đồ vét cũ màu xanh có sọc màu kem mới mua, và chiếc nhẫn cưới y mới mua cho Laila.

Rasheed đến ngồi bên cạnh Laila trên giường và làm một màn biểu diễn từ từ tháo nơ, mở hộp và nhẹ tay nhắc chiếc nhẫn ra. Y tiết lộ là y đã đổi chiếc nhẫn cưới cũ của Mariam để lấy chiếc này.

“Nó chẳng màng đâu. Tin anh đi. Nó còn không biết nữa là.”

Laila xích tuốt ra xa. Nó nghe tiếng Mariam ừ ờ xèo xèo dưới nhà.

“Nó có đeo bao giờ đâu,” Rasheed bảo.

“Tôi không muốn,” Laila yếu ớt nói. “Không muốn như vậy. Ông đem trả lại đi.”

“Trả lại?” Về mặt kiên nhẫn thoáng qua trên mặt Rasheed nhưng biến mất ngay. Y mỉm cười.

“Anh phải thêm tiền nữa đó – khá nhiều đấy. Chiếc nhẫn này đẹp hơn, vàng 22 ca-ra đó. Thấy nặng không? Nào, em sờ đi. Không à? Y đóng hộp lại. “Vây bông nhé? Đẹp lắm đó. Em thích bông không? Em thích bông gì nhất? Cúc? Tulip? Tử đinh hương? Không muốn bông sao? Thôi được. Anh cũng thấy không cần thiết. Chỉ nghĩ... À, anh quen một người thợ may ở khu Deh-Mazang. Anh nghĩ ngày mai có thể đưa em tới đó, đo may cho em một cái áo dài dáng hoàng.”

Laila lắc đầu. Rasheed nhướn mày.

“Tôi chỉ muốn càng sớm – “ Laila bắt đầu.

Rasheed đặt bàn tay lên cổ Laila. Laila không khỏi nhăn mặt và co rút người lại. Bàn tay của y chạm vô chẳng khác nào như Laila mặc cái áo lạnh bằng len cũ, ướt và nhột nhật khó chịu mà không có áo lót.

“Sao?”

“Tôi chỉ muốn càng xong sớm càng tốt.”

Miệng Rasheed há hốc rồi toè thành nụ cười đầy răng vàng khè. “Háo hức à,” y nói.

Trước hôm gã Abdul Sharif đến, Laila đã quyết định sẽ rời bỏ nơi đây để đi Pakistan. Ngay cả sau ngày Abdul Sharif đem tin đến, Laila vẫn nghĩ mình sẽ ra đi. Đến một nơi nào đó thật xa. Lánh xa thành phố này, nơi mỗi góc phố là một cái bẫy, mỗi con hẻm như có con ma giấu trong hộp đồ chơi, chỉ chờ mở nắp là bật lò xo nhảy tới chụp nó. Nó đã sẵn sàng chấp nhận mọi rủi ro.

Nhưng rồi bỗng nhiên không còn lựa chọn ra đi được nữa. Không đi được nữa, bởi những cơn ư mưa hàng ngày bây giờ, bởi cảm giác ngực căng mới mẻ này. Và giữa tất cả những sự hỗn loạn đó, Laila cũng nhận ra được mình đã mất một kỳ kinh nguyệt.

Laila hình dung mình ở trại tỵ nạn, một khu đất với hàng ngàn tấm bạt nhựa buột vô những cột tạm bợ phần phật trong gió lạnh buốt. Bên trong một trong những căn lều tạm bợ đó, Laila thấy hài nhi con mình, con của Tariq, nằm thoi thóp, má hóp, da lốm đốm xanh xao. Laila hình dung thân thể tí hon của em bé được những người xa lạ tắm rồi quấn vô tấm vải liệm đen thui thả xuống cái lỗ đào trên miếng đất nhỏ lộng gió, dưới cái nhìn đầy thất vọng của lũ kên kên.

Làm sao Laila có thể chạy trốn được nữa?

Laila đau khổ điếm qua những người trong cuộc đời nó. Anh Ahmad và anh Noor, đã chết. Nhỏ Hasina, đi mất. Giti, chết. Má, chết. Ba, chết. Bây giờ đến Tariq ...

Nhưng huyền diệu thay, một cái gì đó thuộc về cuộc đời trước của nó vẫn còn tồn tại, một liên kết cuối cùng còn sót lại với con người cũ của nó trước khi nó trở nên tốt cùng cô đơn. Trong nó, một phần của Tariq vẫn còn sống, đôi tay tí hon đang mọc dần, hai bàn tay trong suốt đang lớn dần. Làm sao nó có thể hủy hoại điều duy nhất còn sót lại của Tariq, của cuộc đời cũ của nó?

Nó quyết định thật nhanh. Sáu tuần lễ đã trôi qua kể từ khi nó với Tariq gần nhau. Để lâu hơn, Rasheed sẽ nghi ngờ.

Laila biết điều nó đang làm là xấu xa. Xấu xa, không thành thật và đáng hổ thẹn. Và thật là không phải với Mariam. Tuy nhiên dù hài nhi trong bụng nó chỉ lớn không hơn trái dâu tằm, Laila cũng đã hiểu người mẹ phải hy sinh như thế nào. Đức hạnh chỉ mới là điều hy sinh đầu tiên.

Laila đặt bàn tay lên bụng. Và nhắm mắt lại.

Laila chỉ còn nhớ một cách rời rạc buổi lễ lạng lẽ ngày hôm đó. Những đường sọc màu kem của bộ đồ vét của Rasheed. Mùi keo xịt tóc nồng nặc của y. Vết cắt nhỏ cạo râu ngay trên trái yết hầu

của y. Những chỗ chai trên các ngón tay vàng ếch thuốc lá của Rasheed khi y đeo nhẫn vô tay nó. Cây viết. Không ra mực. Phải tìm cây viết khác. Tờ hợp đồng. Lúc ký tên, tay y chắc, tay nó run. Những lời cầu nguyện. Qua gương, nó nhận ra Rasheed đã tĩa lông mày của y.

Và, đầu đó trong căn phòng, ánh mắt của Mariam luôn theo dõi và phản đối, khiến không khí ngột ngạt. Dù cố gắng hết sức, Laila cũng không dám nhìn thẳng vào đôi mắt đăm đăm của người đàn bà lớn tuổi hơn mình.

Nằm dưới lớp mền lạnh lẽo của Rasheed đêm đó, Laila nhìn theo y đóng màn cửa sổ. Nó đã run cầm cập cả trước khi ngón tay y lần mở nút áo của nó và giật mạnh dây rút quần của nó. Y bị kích động mạnh. Mấy ngón tay của y vụng về mãi mới cởi được áo và thất lạng của y.

Laila nhìn rõ bộ ngực xệ của y, cái rún lồi với mạch máu xanh nhỏ ở ngay giữa, những đám lông dày bạc trên ngực, vai và cánh tay trên của y. Laila cảm thấy đôi mắt của Rasheed lẩn mò trên khắp cơ thể của nó.

"Trời ơi, chắc tôi yêu em rồi," y nói.

Răng đánh bò cạp, Laila yêu cầu y tắt đèn.

Lát sau, khi biết chắc Rasheed đã ngủ, Laila lặng lẽ đưa tay xuống dưới nệm rút con dao nó đã giấu sẵn ở đó. Nó dùng dao đâm vô ngón tay trở của mình. Rồi nó dở mền lên, cho máu từ ngón tay nhỏ xuống trên khăn trải giường, chỗ hai người vừa nằm. **(còn tiếp)**

NHỮNG NGÀY CÒN LẠI CỦA CHA TÔI

Tôi không biết ngày mai ấy còn rất gần hay xa?

*Ngày đau đớn tột cùng kia rồi cũng sẽ tới
Ngày định mệnh chia lìa, ngày xót xa hờn tủi
Ngày Cha tôi ra đi vĩnh biệt cõi đời này
Có thể là ngày hôm nay...*

*Hay ngày hôm sau, ngày hôm sau nữa....
Tôi bất lực không còn cách nào chọn lựa
Khi sự sống của Cha cứ đuối dần, đuối dần
nghiêng về phía cuối cùng Cha nằm mê man
nhịp tim như chiếc kim thời gian đôi lúc đã
muốn dừng*

*Rồi chiếc kim nhích tới, trái tim lại đập khiến
lòng tôi lo âu thấp thỏm*

*Ánh sáng nơi tâm hồn cha giờ chỉ nhỏ nhoi
một đốm Nhỏ li ti mong manh giữa mênh mông
bóng tối màu đen*

*Tôi muốn ngày mai ấy phải xa thêm
Tôi sẽ cố ngồi ở bên Cha chờ đợi
Hình như tôi quá sợ thời gian chạm vào
khoảnh khắc cuối
Rồi dừng lại nơi trái tim Cha
Tôi thấy mỗi ngày còn lại Cha một xa
Tôi muốn níu Cha lại. Nhưng khoảng cách
càng lúc càng dài rộng
Cha nằm đó cạn hơi, phai nhạt dần sự sống
Tuổi già úa vàng thêm, lụi tàn như ngọn đèn
sắp tắt giữa đêm đông*

Nhiều khi tôi tự hỏi chốn vĩnh hằng có thật không?

*Vì tôi biết Cha ra đi Cha sẽ về nơi ấy
Với tôi Cha là con người nhân ái
Luôn vị tha chân thật với mọi người
Cha siêng năng chăm chỉ suốt cuộc đời
Gánh nặng mưu sinh nuôi đàn con khôn lớn
Đêm thức khuya ngày dậy sớm
Cần cù nhẫn nại một lòng thủy chung với
mái ấm thân thương*

*Trời Phật nhìn thấu rõ sẽ đưa Cha lên cõi
thiên hương*

*Cha an nhiên giữa muôn đời an lạc
Nếu cuộc ba sinh này còn kiếp khác
Tôi cũng xin sẽ lại được ở bên Cha
Tôi không biết ngày mai ấy còn rất gần hay
xa?*

Dù là xa hay gần đi nữa

*Tôi vẫn lo lắng sợ trong giấc ngủ
Cha sẽ âm thầm lặng lẽ ra đi*

*Đêm đêm giật mình tỉnh giấc tôi cứ nghĩ suy
Ám ảnh ngày mai sẽ không còn có cha nữa
Tôi lại đến lắng nghe từng nhịp thở
Trở mình, đắp chăn sửa gối lại cho Cha
Tình yêu cha nồng nàn như nắng sớm bên
hoa*

*Sưởi ấm áp lên suốt đời con tha thiết
Mây trên trời cao thật nhiều nhưng không
bao giờ che hết*

*Không bao giờ phủ kín nỗi công đức của
Cha*

*Nơi thế gian mỗi người đều được sinh ra
Chỉ bởi một người cha sinh thành kính mến
Mai kia Cha về chốn vĩnh hằng miên viễn
Tim qua cả ngàn thu xao huyền biết có gặp
gỡ lại Cha không?*

Lãng Du

Thiên Đàng Áo

Đoàn Thị

Sau năm 75 chuyện

đi vượt biên xảy ra như cơm bữa, cột đèn đường có chân cũng muốn đi nói gì dân Miền Nam mang tội làm công dân nước VNCH không bị đi tù cải tạo cũng bị hành hạ trần lộn đủ điều.

Từ ngày có chương trình HO, ODP, dân VNCH có anh chị em định cư bên Mỹ được bảo lãnh đi đoàn tụ gia đình sau năm mươi năm chờ đợi.

Đợt đầu tiên vào thập niên tám mươi và kéo dài đến bây giờ, thân nhân công dân Mỹ đến từ các nước Châu Âu, Úc, đông nhất là VN.

Chị Hằng hàng xóm cũ của tôi, mẹ góa con cô, tuy được anh chị em bên Mỹ viện trợ bao nhiêu năm nay nhưng không ai chịu bảo lãnh chị đi Mỹ.

Để tự cứu mình, chị đưa thằng con du học Mỹ, ăn ở có bác lo, tiền học đóng vài ngàn một năm, học đại tiếng Anh để có cơ ghi danh đại học, nhiệm vụ của cu Toán là phải ở lại Mỹ để bảo lãnh cho chị sau này.

Ba năm lang thang kiếm vợ cuối cùng cu Toán tìm được một em làm ở Lee Sandwich, lớn hơn nó gần chục tuổi, em gật đầu ký giấy cưới chồng khiến thằng cu nhảy cẫng lên mừng rỡ, đúng là có “tin vui giữa giờ tuyệt vọng” vì giấy tạm trú của nó sắp hết hạn.

Ba năm sau vợ chồng cu Toán vẫn chưa có con nhưng thằng cu đủ điều kiện đâm đơn xin vô quốc tịch Mỹ, sở di trú nghi ngờ nó làm đám cưới giả nên bác đơn của nó.

Thằng nhóc từng là đoàn viên TNCS dư sức tạo chứng có ngon lành để trấn an sở di trú, qua năm thứ tư “Linh đờ” Xuyên, vợ nó cần thai và sinh “Nen xi” Nguyễn, mấy ông kẹt di trú ngập bờ hòn đành phải nhận đơn của nó.

Má cu Toán ở Sài Gòn hú hồn, con đường đi Mỹ của chị Hằng vừa được khai thông, hai ba năm chờ ngày leo lên máy bay đến Mỹ, thời gian đủ để chị Hằng “cải trang” thành “giặc kiều” tương lai (việt kiều, người Mỹ, Canada, Úc gốc Việt).

Bắt đầu bằng chức danh “má giặc kiều” dù con chị chưa có quốc tịch nhưng chị biết “giặc ranh” nhà chị sẽ có quốc tịch nay mai, chị đốt giai đoạn tập tành cho quen việc, mai này làm giặc...thật.

Thế là chị tiến hành sửa sang sắc đẹp, mắt, mũi, môi mép gì chị làm ráo trọi, tóc tai xén gọn theo kiểu một Diva nào đó chứ không bạ ca sĩ nào cũng làm đâu.

Xong phần trang trí ngoại hình, chị đổi tên cúng cơm hy vọng cải lại số mệnh, tên Thúy Hằng do tí má đặt không thanh cao, không “gây tiếng

vang” nên chị lấy tên Thu Hà, như ca sĩ Thu Hà vợ cũ của Cường đô la đó mà.

Từ ngày chị đổi tên, cái số, đánh bóng dung nhan mùa thu của chị, soi gương chị không khác chị em từ lò bà Hạnh Phước xóm Bolsa bên Sài Gòn nhỏ bao nhiêu, nhìn chị cứ như chị em song sinh với mấy mợ mệnh phụ bên nớ.

Bóp, ví, kiếng mát của chị toàn hàng “viu tông, xà neo...” (Vuitton, Chanel) bên hông chòm hỏm, dù chị đã ngoài sáu mươi chị phải cố gắng mang giày cao cả tấc, quần tây, váy đầm mặc hết...như rứa mới đúng “đẳng cấp” người về từ bên kia... đại dương.

Chưa hết, muốn trở thành giặc thứ thiệt, chị nghĩ chị phải bước ra khỏi giai cấp thường dân hiện tại, chị phải “có danh gì với đời” để “để đời”.

Ca hát chị không kham nổi, làm thơ, viết văn chị tập tành liền tù tì, có công mài sắt chắc chắn thơ văn của chị có ngày sẽ “nên kim”.

Để lấy cảm hứng, chị sưu tầm văn học Đông Tây, nhưng lò học nghề nhanh nhất là nốt gót vài cây viết mới lên ở hải ngoại.

Chủ đề “Nỗi lòng người đi”, nhớ nhà, nhớ người yêu cũ, tâm trạng, tâm tình, tâm tư chi đó vui buồn lai láng...tràn ngập trên các trang mạng bên Mỹ.

Đọc nhiều chị sẽ “nhập tâm” biết đâu chị sẽ hạ bút cho ra đời những tác phẩm tuyệt vời, kẹt một điều là chị chưa từng sống bên Mỹ như kẻ tha hương, chưa thật sự nhớ nhà da diết, nên viết vài dòng chị cạn nguồn cảm hứng.

Không văn thi thơ, thứ nào chả là văn chương, chị chuyển qua thi ca chủ đề “Quê hương là chòm khế ngọt”, thơ tự do của chị xuất hiện trên vài Văn Đàn hải ngoại, thế là chị chắc chắn mình có đường lên ngôi thi sĩ.

Chị tập tành đi uống cà phê sân vườn như giới thượng lưu bàn chuyện văn chương, mở trang FaceBook với biệt danh “Thu Hà Phố” cũng là bút hiệu của nữ thi sĩ đấy, chị đưa hình gia đình cu Toán bên Mỹ cho thiên hạ biết chị là má “giặt” đó.

Không hiểu chị ăn nói làm răng mà đi đâu người ta cũng nghĩ chị là người Mỹ gốc Việt, gặp người lạ chị không buồn cải chính, gặp dân VN bên Mỹ về quê đi chơi nếu bị ngộ nhận chị phân bua, chị chuẩn bị tinh thần “hội nhập” ngay bây giờ đó mà.

Thỉnh thoảng bạn bè ở ngoại quốc về VN chơi chị dự họp mặt để giới thiệu sinh hoạt văn hóa chị vừa tham gia trên mấy trang mạng ở hải ngoại, đám bạn cũ chắc sẽ phục chị sát đất.

Chị đoán không sai, vài cô bạn bên Mỹ về nhận thấy chị thay da đổi thịt không còn quê mùa như trước, rứa mới có bút danh “Thu Hà Phố”, giá chị đổi thành “Hà Nội Phố” chắc chị sẽ nổi như cồn.

Mấy năm trước, con dâu Linh Đà và cu Toán có tên Mỹ "Tôm mì" về Sài Gòn chơi, hai đứa nó hãnh diện vì chị cư xử y như Tây, Mỹ thứ thiệt. Hôm đó chị mặc váy đầm, xách bóp "viu tông" kiếng "xà neo", ôm bó hoa to tổ bố ngoài phi trường Tân Sơn Nhất khiến thiên hạ tưởng chị chờ đón khách ngoại quốc hay tài tử điện ảnh, đến lúc chị trao hoa cho các con, đám tò mò "hồ hàng" tản hàng ngay.

Có lần chị ngồi uống cà phê với bạn bè, một gã người Mỹ gốc Việt, mặc quần short áo thun vừa nhận ra cô bạn cũ trong bàn của chị.

Gã tới bàn hỏi cô kia :

- Xin lỗi có phải chị là Thúy "ô mai" Sư Phạm Anh Văn năm 72 không ?

Cô kia giật mình, nhíu mày :

- Xin lỗi, tôi không nhận ra anh là ai ?

Gã nháy mắt :

- Huy Ròm ban Toán đây.

Thúy tròn mắt :

- Ông thay đổi nhiều quá, sau khi tốt nghiệp ông đi đâu biệt tích giang hồ, bây giờ mới xuất hiện, đừng nói ông là công dân, Úc, Tây, Mỹ về chơi nhe.

Gã gãi đầu :

- Làm có chuyện đó, sau khi tốt nghiệp tui bỏ nghề vì lương ít quá, về Cà Mau làm lò than, lò gạch bị giờ khảm khá mới lên Sài Gòn chơi.

Thúy lắc đầu :

- Xạo vừa thôi ông kẹ, ông trắng như bông bười, sỗ sừa như ri không là dân Mỹ cũng Úc...

Gã đĩnh chính :

- Tui nói thiệt mà, dân ta làm ăn khảm khá cũng phát tướng ngon lành chứ đâu chỉ mấy lão ở ngoại quốc, mà ở bên họ cày như trâu chưa chắc sướng như đại gia ở đây đâu.

Thúy rũ gã mang ly cà phê qua bàn nhập bọn và giới thiệu từng người cho gã, đến phiên mình không chờ Thúy giới thiệu, chị Hằng lên tiếng :

- Tôi cũng dân Sư Phạm nhưng cấp tiểu học, làm cô giáo lớp Mầm (Mẫu giáo), giờ nghỉ hưu chờ giấy đi Mỹ.

Gã tò mò :

- Chị đi Mỹ theo tiêu chuẩn nào ?

Chị cười tươi rói :

- Anh cứ gọi tôi là Hà cho thân mật, tôi tên Thu Hà, vâng con tôi bảo lãnh.

Gã gật gù :

- Nếu được con bảo lãnh chỉ mất hai năm thôi nhanh lắm.

Bàn tròn cà phê hôm đó rôm rã chuyện thiên đàng xứ Mỹ do chị tường trình vì chị đã đi Mỹ sáu tháng trước khi đưa cu Toán đi du học.

Huy Ròm ngồi nghe chị say sưa kể về Las Vegas, San Diego, Seattle, cầu Golden Gate..., những thành phố chị đã đi qua, tội nghiệp gã chủ lò gạch, lò than chi đó há hốc tưởng tượng

những thắng cảnh mà hẳn nghĩ chưa chắc đẹp bằng Cà Mau của hắn.

Chị Hằng có tài dẫn chuyện trong những buổi cà phê như thế này, gặp người về từ Mỹ, Canada...chị học hỏi kinh nghiệm, với dân tại chỗ chị tha hồ bóc phét.

Đúng như gã chủ lò than kia phán, trường hợp con bảo lãnh cha mẹ nhanh lắm, vài năm sau chị lên đường đi Mỹ như nguyện ước, đúng là trời thương đưa chị đến thiên đàng xứ Mỹ.

Sau khi có thẻ xanh, sổ an sinh xã hội..., cu Toán bảo chị phải học lái xe, học làm Nail để mưu sinh vì nó một nách vợ con không đủ sức bảo bọc chị.

Điều đáng ngại nhất là chị lớn tuổi ngũ tạng bắt đầu rỉ sét không còn ngon lành có nguy cơ ra vào bệnh viện thường xuyên mà chi phí y tế ở đây cao ngút trời xanh.

Để có tiền sinh sống, rồi học lái xe, học Nail, mua xe, cu Toán đề nghị chị tạm thời xin một chân chạy bàn, rửa chén trong một quán ăn, hay đứng bán cho tiệm bánh, xôi chè...

Đêm về nghĩ đến những ngày sắp tới chị muốn ngã bệnh, chị phải cày trong vòng năm năm, thời gian tối thiểu để chị đâm đơn xin quốc tịch Mỹ, nếu chị thi đậu, lúc đó chị có thể xin tiền già để sinh sống.

Chị đã ngoài sáu mươi, chân yếu tay run, lại ngại lao động chân tay, chừ phải chường mặt đi bụng bê trong quán ăn, hay đứng bán bánh còn gì thể thống của chị, nhưng lỡ đến đây phải ở lại đây chừ biết làm răng.

Lấy hết can đảm chị chọn đứng bán cho tiệm bánh, cũng là lao động chân tay như đứng sau quầy bánh mì, bánh ngọt, xôi chè...vẫn bánh hơn chạy bàn.

Giờ ạ đã đi làm thuê thì việc nào cũng là việc làm chân chính đáng quý, chị xếp hạng ngành này nghề nọ làm gì cho rắc rối, mà chị có phải là nhân vật nổi tiếng đâu mà sợ người ta gièm pha.

Đứng bán hàng được vài tháng quen việc chị tạm hài lòng với công việc không quá thấp kém này, mỗi tháng kiếm gần cả ngàn đô, với số tiền này mà sống ở Sài Gòn thì khỏe thật.

Với bản tính lạnh lẽo dè dóm nên khách quen cũng mếm chị, hỏi tên tuổi của chị rồi đưa đẩy chuyện trò trong lúc chờ ly cà phê, khúc bánh mì, cái bánh ngọt ai cũng gọi chị bằng tên cúng cơm Thúy Hằng ghi trên thẻ xanh của chị.

Một hôm có ông khách xếp hàng chờ mua ly cà phê, trời xui đất khiến làm sao mà ông đụng phải chị, bốn mắt nhìn nhau ngờ ngờ.

Chị lên tiếng :

- Trông anh quen quen, hình như tôi đã gặp anh một lần thì phải ?

Ai chứ Thu Hà thì Huy Ròm không thể quên, gã chủ lò than gạch xứ Cà Mau rất “ấn tượng” (nhớ đời) về cô bạn của Thúy ô mai trong quán cà phê ở Sài Gòn năm xưa, giờ chị trở thành “giặc kiều” chính hiệu rồi.

Gã chưa kịp trả lời, bà khách quen gọi chị :

- Chị Hằng cho tôi gửi túi chanh cho bà Chính nhé.

Chị mang túi chanh vào bên trong cất, bà khách quen quay sang Huy Ròm già chuyện :

- Cô Hằng mới sang được vài tháng, cô vui vẻ chiều khách lắm.

Gã nhe răng cười trừ chứ biết nói gì, gã đang thắc mắc sao chị Thu Hà bữa ni lại có tên Hằng Bà khách đi rồi, chị Hằng trở ra quầy trở mắt nhìn gã :

- Tôi nhớ rồi, anh Huy Ròm ở Cà Mau, anh qua Mỹ hồi nào vậy ?

Gã chưa kịp hỏi cái tên mới toanh của chị đã bị câu hỏi của chị làm gã bối rối, cô đồng nghiệp của chị nhanh nhẩu trả lời :

- Anh Huy ở đây mấy chục năm rồi, chủ hãng bảo hiểm trong thương xá này đó.

Bốn mắt lại nhìn nhau nói không nên lời, ly cà phê bữa ni có vị cà phê sân vườn năm xưa, ngày đó gã bờ ngõ về cung cách của chị, chứ chính chị đang ngỡ ngàng gặp lại gã Mỹ gốc Việt đã giả dạng thường dân miệt Cà Mau.

Đêm hôm đó chị không tài nào chợp mắt, chị chợt hiểu vì sao Huy không thềm xưng danh “việt kiều” lấy le với bà con, còn tuyên bố tuyên mẹ giặc kiều bên này cây như trâu.

Chị đang là trâu chậm uống nước phèn cày ruộng tới mặt mới đủ tiền sống, muốn có nhà xe bánh bao phải làm việc chục năm trở lên, chưa kể khi thất nghiệp thì hồn bay lạc phách nơm nớp lo ngân hàng kéo nhà nếu không sớm tìm việc làm mới.

Dân bên nhà mắc võng nằm chơi dưới cây sung chờ “sung rụng” mỗi tháng vào túi (tiền viện trợ) làm sao họ hiểu được đám giặc kiều làm việc trời chết không kịp thở, làm gì có thời gian cà kê cà phê sân vườn như chị ở Sài Gòn.

Ngày chị được cấp visa đi Mỹ, chị cho là trời thương chị, chứ chị vỡ lẽ, không dám trách trời chỉ thương phận mình bi chứ không ai rót tiền vào túi như dạo trước để chị phải lê thân già lao động chân tay, công việc mà chị chưa bao giờ nghĩ chị phải làm để mưu sinh.

Năm năm dài hun hút trước mặt phải cày bừa làm chị lo âu, liệu chị đủ sức tiếp tục đứng bán hàng như hiện nay, rủi ngã bệnh bất tử không đủ sức làm việc như bây giờ lấy gì sống..., những câu hỏi hóc búa làm chị điên đầu.

Đời chị như đang rẽ vào ngõ cụt, nếu lúc trước chị háo hức chờ đợi ngày đặt chân lên đất Mỹ để trở thành “việt kiều” thì giờ đây chị mới hiểu,

đằng sau cái danh xưng đó dân ta đã đi qua biết bao đau buồn, thất vọng để làm lại từ đầu từ hai bàn tay trắng, mất bao nhiêu năm cày bừa mới có được cuộc sống như hiện nay, đồ la không rụng như sung mà khúc ruột ngàn dặm bên nhà lằm tởng.

Ồi còn đâu cuộc sống thanh thản rong chơi quanh năm ở Sài Gòn, một bước ra đường áo đầm, giày cao gót như ...Tây, trớ trêu thay mấy bộ vía đó không còn thích hợp vì mỗi ngày chị phải mặc đồng phục của tiệm bánh.

Tâm trạng của chị bây giờ buồn hiu hác, nỗi nhớ Saigon còn cao hằng đêm khác chi mấy câu mở đầu bài “Người di tản buồn” của nhạc sĩ Nam Lộc.

*Chiều nay có một người đôi mắt buồn
Nhìn xa xăm về quê hương rất xa
Chợt nghe tên **Sài Gòn** ôi thiết tha
Và rưng rưng lệ vương mắt nhạt nhòa...
Bạn ơi đó là **người đi Mỹ buồn***

Ở nơi đây mùa thu rất ngỡ ngàng
Chiều rơi nhanh và đêm xuống rất mau
Thời gian không còn những phút nhiệm màu...

Vâng, thời gian không còn những phút nhiệm màu để chị Hằng mơ về thiên đàng xứ Mỹ vì chị đang cày trên thửa ruộng mệnh mông trên thiên đàng ảo đang vỡ vụn trăm mảnh.

...Tin tức tin Việt Nam tiếp trang 25

áp lực vừa lấy lòng các nước ASEAN theo kiểu “cây gậy và củ cà rốt” đã chứng tỏ là hiệu quả, một số nước láng giềng Việt Nam đã có dấu hiệu thần phục, hoặc ít ra, hòa hoãn hơn nhiều với Trung Quốc trong khi Bắc Kinh tiếp tục theo đuổi ‘giấc mơ Trung Hoa’ trên Biển Đông và xa hơn nữa. Một bài báo đăng trên tờ Hoa Nam Buổi Sáng (SCMP) ngày 13/8 nói rằng giới lãnh đạo Việt Nam bị cô lập khi giữ lập trường và công khai chỉ trích Trung Quốc về những hành động lấn át trong Biển Đông. Tờ báo chỉ ra rằng Malaysia và Brunei gần đây đã ‘dịu giọng’ giữa lúc hai nước hy vọng có thể trông cậy vào sự rộng lượng của Bắc Kinh cho các dự án phát triển.

Đài truyền hình CNN cũng nhắc đến vụ việc Repsol, và cho rằng các nhà lãnh đạo Việt Nam “hẳn cảm thấy vô cùng cô đơn trong cuộc đối đầu với Trung Quốc trên Biển Đông”.

KHẨU PHẬT TÂM XÀ

Huỳnh Trung Chánh

Thím Bảy đảo qua lại bên quầy hàng bán mắm tôm chua mấy lượt mới cầm một hủ lên xăm xoi, rồi lại để xuống, lắc đầu than nhỏ nhỏ: "Có mấy con tôm nhỏ hứ, mà mắc quá hè!". Tiếng than vô tình lọt tai bác Tám Cà-Mau, ông già gân gan ruột để ngoài da ồn ồn lên tiếng:

- Hứ! Cái thứ tép riu, tép bạc nhỏ nhít này mà thiên hạ đại ngôn gọi là mắm tôm, thiệt là khoác lác.

Đang đi chợ buổi chiều, khách cũng le hoe mà nghe nhắc đến con tép bạc, thím Bảy chột nhớ đến câu hát ru em ngày xưa "Phiên chợ đông, con cá hồng anh chề lạt. Buổi chợ chiều con tép bạc anh khen ngon" nên vui miệng đáp theo điệu ấy:

- "Ở Việt Nam, con tôm càng chề lạt. Đến xứ người, con tép bạc cũng khen ngon" mà bác.

- Cái gì xứ người thiếu thốn quý cho phải, chớ tép thì ở xứ Houseton này quá nhiều mà!

- Thừa bác! Tôm Houston thật bở lấm không làm mắm tôm được đâu. Cháu đã thử mấy lần đều thất bại. Tôm đỏ hấp dẫn, mà bả ra như bột vậy đó.

- Người ta làm mắm tép cầu kỳ như thế nào tôi không rõ, nhưng "nhận mắm tép" theo phương pháp quê mùa xứ Năm-Căn, Cà-Mau thì chắc như bấp, trăm lần không sai một.

Thím Bảy mừng rú lên:

- Bác Tám còn có nghề làm mắm, vậy mà con chưa biết?

- Xứ Năm-Căn tui, cá tôm lủ khủ ăn không hết thì phải làm mắm. Cá lóc, cá sặc, còng hay tép cũng mang ra nhận mắm ráo nạo hết. Trẻ nít còn biết làm mắm, làm khô, huống chi là tui!

- Vậy bác Tám dạy con nghen! Nhà con thích mắm lấm!

- Ở! Nè lại nhà bác lấy mấy hủ về ăn thử. Thích thì bác truyền nghề cho. Để ợt hà cháu!

Phương thức làm mắm tôm Năm-Căn giản dị đến nỗi thím Bảy tưởng mình nghe lầm. Tuân theo lời chỉ dẫn của bác Tám. Thím gò gẫm nhận thử hai hủ, rồi cứ ngay ngáy trong ngóng chờ đến ngày ăn thử. Thím ném con tép, tự biết đã

thành công nhưng thím vẫn chưa tin được khẩu vị của mình. Thế là thím thấp thỏm chờ đợi chú Bảy đi làm về, phải nghe được tiếng nói của ông xã thì mới chắc ăn. Thật ra chú Bảy là tay nịnh vợ có hạn, vợ nấu nướng món gì, ngon dở, cũng khen tùm lum hết. Biết rõ ruột gan ông chồng, nhưng thím Bảy vẫn vui sướng nghe mãi điệp khúc ngọt ngào đó.

Sống ở xứ người mà chú Bảy chỉ tương tự những thức ăn thuần túy Việt Nam. Thấy mắm mắt chú sáng lên. Chú chăm chỉ gắp một đĩa mắm tôm, kèm với đu đủ bào, rau thơm, giá sống., nhai chậm chậm. Con tôm chắc thịt, vị đậm đà, phản phát trọn vẹn chất mắm nguyên thủy, chớ không nhão nhạt, chua òm, biến chất như các loại mua ở chợ. Chú chồm dậy nói lớn: - Đứng rồi! Phải rồi! Đây chính là mắm Cỗ-Chiên, Trà-Vinh thuở nhỏ tôi đã ăn đó mà!

Chú nhai con mắm mà mắt cay cay, cảm giác như có cả mùi chuối chát, khế, ớt xoài, ớt lựu., hương vị quê hương gần gũi mà cũng xa xôi diệu vợi biết là dường nào. Thấu rõ ruột gan ông chồng, thím Bảy phóng vù ra chợ, xách về mấy bao tôm, rồi ì ạch chuẩn bị "kỹ nghệ mắm tôm". Thế là bao nhiêu chai lọ trong nhà, thím tung ra để nhận mắm hết. Rồi thím lại đem lọ, hủ lớn nhỏ ra phơi đầy cả sân trước. Mùi mắm có thoang thoang qua hàng xóm Hoa Kỳ thì họ ráng mà ngửi đỡ vậy. Phơi được vài nắng, những con tôm đã đỏ ao hấp dẫn. Thím Bảy bắt đầu lục lợi địa chỉ đám bạn bè thân cư ngụ ở vùng thiếu thốn thực phẩm Á Đông để nâng niu gói món quà đượm tình quê hương mặn nồng, biểu họ.

Thông điệp "mắm" gửi đi một tuần lễ, thì thím Bảy lu bù nhận điện thoại khắp nơi. Trừ một thiếu số hội nhập trung thành với hamburger, hotdog xứ người lợt lạt, phần lớn đón nhận gói quà quý giá như đón nhận tình quê hương ruột thịt đậm đà. Có người xúc động cảm tạ thím Bảy đã khơi mở cho họ nhìn lại khung trời quê hương nhớ nhung thấm thiết. Tuy nhiên, "cú" điện thoại thím Bảy mong đợi từ Texarkana, tiểu bang Arkansas vẫn im hơi lặng tiếng. Lo lắng cho số phận hủ mắm gửi cho vợ chồng Mai và Ly bị thất lạc, thím Bảy bồn chồn liên lạc hỏi thăm. Vừa nghe tiếng "A lô" của Ly bên kia đầu giây, thím Bảy mừng rỡ tíu tít:

- A lô! Bích Ly đó hả! Ta nhớ bỏ quá đi. Nè! Mùa lễ Tạ Ơn sắp tới, tụi này đi Hot Springs chơi, ghé rước bồ cùng đi nhe!

- Ở! Thích lấm nhưng không biết anh Mai có bận gì không?

- Bồ có nhận được hủ mắm tôm chua mình gửi chưa?

Bích Ly chưa kịp trả lời, thì bỗng có tiếng Mai, trong đường dây điện thoại bắt song song, ào ào lên tiếng lán át giọng vợ:

- A lô! Chào chị Bảy. Hủ mắm tôn tới rồi. Cám ơn chị nhé! Nhưng rất tiếc tụi này ăn chay trường rồi, chẳng dám phạm giới đâu?

Đang hí hửng với thành quả mắm tôm, yên chí cô bạn thân mê tít rồi năn nỉ mình truyền nghề, bất ngờ bị ông bạn nhắc nhở giới luật, khiến thím Bảy ngơ ngàng "xiu" như bong bóng xì hơi, cụt hứng lúng búng cáo biệt.

Ông Mã Thành Mai là một đại nhân tại thị xã Texarkana. Sang Hoa Kỳ năm 1975, nhờ thông minh tài trí hơn người, khởi đầu từ một chân thợ kinh nghiệm yếu kém, chỉ mấy năm đã nhiên nhiên được đề bạt thành quản lý tại công ty máy cày hiệu con ngựa bay. Địa vị vững vàng, lương bổng hậu, Mai tạo nhà, rồi sang một cửa tiệm hàng thực dụng tại một địa điểm đông khách giao cho vợ trông nom. Cơ hội liên hệ với giới địa ốc hé mở cho Mai thấy được viễn ảnh huy hoàng của dịch vụ buôn bán nhà cửa, nên Mai liền hành thêm nghề tay trái này. Đúng là Việt kiều đồ xô về định cư tại Hoa Kỳ, rồi họ lại tranh đua nhau tạo hoạt động xã hội, đóng góp cho cộng đồng người Việt tại xứ người.

Mai thành lập vận động Hội người Việt rồi chễm chệ giữ chức vụ chủ tịch. Tiến xa hơn nữa, Mai hô hào đồng bào Phật tử đóng góp công của để xây dựng chùa, dĩ nhiên địa vị Hội Trưởng do Mai gánh vác. Thành thật mà nói, Mai đã hy sinh rất nhiều. Đóng góp công của cho Hội khá rộng rãi. Tuy vậy, cũng có kẻ ganh tị xuyên tạc rằng Mai hoạt động xã hội có hậu ý. Mai lợi dụng địa vị để quảng cáo hữu hiệu cho nghề dịch vụ địa ốc, lại vừa có môi trường lý tưởng mà khoa trương đạo đức, biểu diễn tu hành để lèo đời. Nhờ tài tháo vát của Mai, Hội tậu được một ngôi giáo đường cũ kỹ bỏ hoang với giá rẻ mạt, để cải biến thành chùa. Rồi Mai cũng đích thân dò la những vị chân tu, thỉnh về trụ trì.

Vị trụ trì đầu tiên chỉ lưu lại hơn sáu tháng rồi âm thầm ra đi. Những vị kế tiếp cũng lâm vào trạng huống tương tự: trọng vọng triệu thỉnh rồi cũng cuống gỏi ra đi không kèn không trống. Điều "tréo căng ngồng" là thoát mới đến, Tăng sĩ nào cũng được đích thân ông Hội Trưởng ca ngợi tôn sùng, mà chỉ mới mấy tháng sau, đã bị ông nặng lời chỉ trích là hạng dốt nát, vụng về, đạo hạnh cạn kiệt. Họ tự ý rời chùa cũng là điều hay, tránh cho ông Hội Trưởng khỏi phải nhọc lòng xua đuổi. Mai thường thở than rằng đã đến thời mạt pháp nên đạo đức suy đồi, bậc chân tu thiếu vắng. Trên đời này, ngoài vị Hòa Thượng hiện vẫn mở đạo tràng phát huy thiên tông tại Việt Nam, không tu sĩ nào đáng để Mai kính phục cả.

Đúng ra, có lẽ Mai chưa thật sự gần gũi Hòa Thượng, nếu không e rằng Mai cũng đổi thay nhận định mà thôi. Chẳng qua Mai vốn là người "quá ưu tư" cho đạo đức kẻ khác, lúc nào Mai cũng lo lắng soi bó hành vi thiên hạ để chỉ trích hay nhắc nhở họ tu hành. Đối với tu sĩ thì dĩ nhiên Mai còn phải canh chừng họ nghiêm ngặt hơn nữa. Mai thấp thỏm lo quý thầy bị quyến rũ hư hỏng, nên Mai phải kiểm soát rình rập từng li, từng tí không khác gì mẹ chồng soi bó nàng dâu, để mà sửa sai và nhắc nhở chuyên cần tu tập. Mai cũng quan tâm đến sự giao thiệp của thầy. Để ngăn chặn những thành phần mà Mai gán là khả nghi, nguy hiểm lung lạc thầy, Mai tự nhận có trách nhiệm kiểm soát cả việc đi đứng, điện đàm nữa.

Mai cũng sắp xếp quán xuyến mọi việc trong ngoài, nhất là việc tài chánh: thu xuất, thùng phước sượng., hầu dành trọn vẹn thời giờ cho thầy chuyên tâm tu tập. Thâm tâm của Mai bất quá là chỉ mong cầu một vị chân tu theo nghĩa là một ông từ giữ chùa, chỉ biết tụng kinh gõ mõ, biết vâng lời và dành trọn quyền cho ông Hội Trưởng tự tung, tự tác thao túng mọi việc. Ôi! Ông Hội Trưởng suốt đời cứ quay quần bận rộn nói chuyện tu, lo lắng dằn dò người khác tu, đến nỗi phần mình không còn chút thời giờ thực sự tu tập, lòng hy sinh của người quá ư cao cả.

Không có sự trụ trì thì ông Hội Trưởng đành đảm trách việc lãnh đạo tinh thần cho đồng bào Phật tử vậy. Ông cũng long trọng chủ lễ và giảng đường thuyết pháp mỗi tháng một lần. Ông soạn bài pháp nội dung đầy dẫy giáo lý thượng thừa siêu đẳng. Ông cũng hùng biện và giỏi đóng kịch, nên điệu bộ khá hấp dẫn và nhờ vậy buổi thuyết pháp có mời thành công.

Tháng trước, Mai diễn giải đề tài "Lợi ích của sự ăn chay". Đề tài tầm thường và khô khan, nhưng Mai đã khéo léo trình bày vấn đề từ khoa dinh dưỡng, rồi mới sang lãnh vực tôn giáo. Dựa vào giới cấm sát sanh, thuyết quả báo luân hồi, Mai đã vạch rõ được ăn chay là bước căn bản tu tập của người Phật tử biết nuôi dưỡng hạt giống từ bi và bình đẳng. Cuối cùng dùng duy thức học, Mai nhấn mạnh rằng cộng nghiệp sát sanh đã đưa thế giới lâm vào cảnh chiến tranh tương tàn. Nếu chúng sanh bỏ được nghiệp sát, đương nhiên thế giới hòa bình, nhân dân an lạc. Diễn giả chấm dứt bằng mấy vàng thơ:

Chúng sanh không nghiệp sát

Thế giới hết chiến chinh

Dân gian đồng tu niệm

Lo chi chẳng hòa bình?

Bài thuyết giảng thành công vượt bực, khiến ông Hội Trưởng hùng chí "thừa thắng xông lên", khuyên mọi người thực hành ăn chay, rồi tuyên

bố, vợ chồng ông đã cương quyết an chay trường để làm gương cho hội viên.

Sự kiện ông bà Hội Trưởng ăn chay trường là một biến cố trọng đại, đáng lẽ ai cũng phải biết. Thế mà thím Bảy Houston lại "ù ù cạc cạc" gỏi biếu mắm tôm thật là quá tệ. Ông Hội Trưởng giận "quạt" cho mấy câu "tịt ngòi" là phải lắm rồi. Lái xe đưa vợ con đi chùa, mà lòng ông phoi phoi nhủ thầm: "Phen này nhờ cái miệng phát thanh ồn ào của cụ Bảy rồi đây cả thành phố Houston sẽ đón nhận tin mình ăn chay trường để mà cuối đầu khâm phục".

Hôm nay, ông Hội Trưởng lại đăng đường thuyết pháp đề tài "Đạo Phật trong đời sống gia đình". Mở đầu bài thuyết giảng ông Hội Trưởng trình bày rằng đạo Phật không phải là một mớ giáo lý cứng ngắc để tính đồ đọc tụng như con vẹt, mà bao gồm những giáo lý sống động hầu người Phật tử thực hành, ban vui cứu khổ muôn loài nói chung, và tạo hạnh phúc gia đình nói riêng. Kế đó trong phần nội dung, ông Hội Trưởng đã sưu tầm tỉ mỉ Phật ngôn trong tam tạng kinh điển liên hệ đến tình nghĩa, bổn phận vợ chồng, để đúc kết thành một Phật tử hoàn mỹ. Và sau cùng ông Hội Trưởng hùng hồn kết luận:

- Để chấm dứt, tôi xin trao truyền quý vị một kinh nghiệm bản thân như một cẩm nang quý giá trong việc tạo dựng hạnh phúc gia đình. Người Phật tử chỉ cần thực thi giáo lý "chúng sanh là Phật sẽ thành", ý thức rằng vợ chồng mình là vị Phật tương lai là đủ. Tâm tâm niệm niệm được điều đó thì vợ chồng chắc chắn phải tương kính nhau, thương yêu nhau hơn bao giờ hết. Bởi lẽ, có ai mà lại có thể càu nhàu, gây gổ, nặng lời chưởi bới, hay đánh đập một Đức Phật vị lai bao giờ. Chiều nay, đi về nhà, quý vị hãy triệu mền chiêm ngưỡng dung nhan của nhau thật lâu để ý thức rõ rệt rằng đây chính là vị Phật mà ta đã có diễm phúc kề cận, chia ngọt sẻ bùi., nhưng ta lại hồ đồ lãng quên điều đó. Rồi quý vị cứ để tự nhiên cho hạnh phúc tràn ngập lòng mình.

Bích Ly ngồi ở hàng thính giả mê say nghiền ngẫm từng lời châu ngọc của lang quân. Chồng bà tài ba quá! Hùng biện quá! Bích Ly khâm phục biết là dường nào. Ngắm nhìn đám thính giả lắng nghe rồi vỗ tay đôm đốp, Bích Ly vui sướng hả hê. Đúng lúc đó, ông Lê Hà, ngồi cạnh lại cất lời khen ngợi:

- Ông nhà thuyết giảng hấp dẫn vô cùng! Bích Ly khoái chí cười toe toe toét, hãnh diện đáp:

- Dạ! Anh ấy Phật Pháp cao siêu lắm đó!
- À! Tiệm thực dụng của ông bà buôn bán có khá không ạ?
- Dạ! Tương đối khá, nhưng cũng cực lắm!
- Tôi cũng có ý sang tiệm. Có thể nào bà cho phép tôi đến tiệm quan sát học nghề được không

ạ?

- Ô! Có trở ngại chi đâu! Xin mời ông tùy tiện ghé chơi lúc nào mà chẳng được.

Bích Ly tiếp tục ôm ấp niềm hạnh phúc tuyệt vời về nhà. Nàng chiêm ngưỡng chồng con, những vị Phật quý báu của nàng, để thầm nhủ rằng những sự hy sinh khổ lụy cho chồng con thật là xứng đáng.

Lu bu với tiệm thực dụng mỗi ngày 12 giờ, đầu tắt mặt tối suốt tuần, Bích Ly chỉ có thể dành ngày Chúa Nhật cho chồng con, vì thế thời gian trong ngày vô cùng quý giá. Bích Ly vội vã phóng ngay ra chợ, chuẩn bị cho hai bữa ăn mặn duy nhất hợp mặt cả gia đình trong tuần. Sau khi quyết định ăn chay trường mấy ngày, thương đám con ăn uống thất thường, Mai hy sinh chọn ngày Chúa Nhật ăn uống vui vẻ với con. Bích Ly lăng xăng chọn lựa thức ăn. Nàng thoạt nghĩ đến món mắm tôm chua giản dị nhanh chóng cho bữa ăn trưa, nhưng nhớ đến vẻ mặt kém vui của chồng khi trả lời chị Bảy, nên đành nhịn thèm đổi ra món thịt quay.

Sau đó, nàng mua đầy đủ thức ăn lắm cẩm dành cho nồi bún bò Huế thịnh soạn buổi chiều. Tính tiền xong, Bích Ly lật đật chạy rút về nhà, tắt cả soạn ngay mâm cơm trưa, rồi hối thúc con thưa thỉnh lang quân dùng bữa. **(còn tiếp)**

Tình yêu của tôi

*Hạt bụi nào tay em rớt xuống
Lá nghiêng chao bóng hóa rưng thu
Bàn tay nào níu anh ở lại
Để mệnh mông chạm phải tàn phai*

*Hạt bụi nào tóc anh rớt xuống
Che mù anh quên lối đi về
Để đêm thâu giấu vào trong tóc
Đi qua đời nhớ những quạnh hiu*

*Cám ơn đời cho ta cát bụi
Để em hoá đá với muôn thu
Để em đụng phải trời gió núi
Còn ta chạm phải nỗi*

Nhất Quán

Góc bạn trẻ

Bà Mẹ Quê-người

Trang Đài Glassey-Trần Nguyễn

Má đưa hương Giáng Sinh về sớm trong mái ấm của chúng tôi. Còn cả tháng nữa mới tới lễ, mà Má đã chan đầy mái ấm

của chúng tôi với tình thương cho từng đứa con đứa cháu, cho cả nhà.

Khi nhắc đến Mẹ chồng lúc nói tiếng Việt với gia đình, tôi gọi bà bằng "Má" vì tôi gọi Mẹ ruột bằng "Mẹ." Gọi như vậy để dễ phân biệt, khi nói "Mẹ em" sẽ không lộn qua "Mẹ anh." Hồi nhỏ, nghe Mẹ tôi gọi Bà Ngoại bằng Má, tôi thấy hay hay. Con cháu trong nhà cũng gọi các dì cách thân mật là "Má" và có thêm thứ bậc, chẳng hạn "Má Tư," "Má Út." Mẹ chồng tôi cũng hiền từ như Bà Ngoại. Tôi gọi bà là "Má," vừa thân mật, vừa nhắc tôi nhớ đến Bà Ngoại tôi.

Sau đám cưới ở quê tôi, Quận Cam, vợ chồng tôi dắt díu nhau về ra mắt họ hàng ở quê chồng ở Valais, Thụy Sĩ. Ba Má tổ chức tiệc cưới thứ hai cho chúng tôi, và nói, tôi không phải là con dâu, vì từ đầu, ông bà đã coi tôi như con gái. Chồng tôi thì nhận vợ là kiếp trước, anh cũng cùng quê với tôi. Cho nên, gọi 'Má' thì thân thương thấm thiết nhất. Khi nói tiếng Pháp, tôi gọi Má là Mamy như chồng tôi vẫn gọi.

Mùa Giáng Sinh năm đó, con trai lớn nói muốn ăn fondue. Tôi nói:

-Vây con viết thư, xin Bà Nội mua cho. Như vậy, Bà Nội sẽ vui vì mua đúng cái con thích, mà đỡ phải đoán mò!

Thằng bé hí hửng lấy viết chì màu và giấy ra. Năm tuổi. Chữ nghĩa giới hạn. Nhưng không sao! Vừa viết, vừa vẽ. Có hình minh họa, chắc chắn Bà Nội không lầm! Má nhận được 'thỉnh nguyện thư' của thằng cháu nội đích tôn, cảm động rớt nước mắt. Má mừng là nó đã viết được, và còn vẽ rất... rõ ràng những tâm nguyện của nó: fondue, bánh leckerli (một loại bánh ngọt của Thụy Sĩ), kẹo trái cây Sugus, foie gras, xe xúc đất, máy bay trực thăng, xe lửa. Nó xin đồ chơi cho một mình nó, nhưng tôi xin với Má mua cho em nó cũng giống như vậy, nhưng có một chút gì khác nhau (như khác màu chẳng hạn) để phân biệt. Nếu không, hai đứa giành đồ chơi với nhau cả ngày, tôi sẽ... xỉu. Năm nay, Má mới mở ung thư hồi lễ Tạ Ơn. Tôi nói với chồng:

-Vợ chồng mình nên nói với các con, là năm nay Bà Nội bệnh, sẽ không có sức để mua quà Giáng Sinh, để các con khỏi trông.

Tôi áy náy vì cha mẹ hữu sự mà vợ chồng tôi ở xa nên không đỡ đần, chăm lo được. Trong thời gian Má chuẩn bị mổ, chúng tôi liên lạc về nhà thường xuyên, cùng nhau cầu nguyện cho ca giải phẫu được an toàn và cho Má sớm bình phục. Tôi nói vậy, nhưng chưa đến "12 ngày trước Giáng Sinh," thì thùng quà của Má đã tới. Ra lấy thư, thấy thùng quà nằm yên ắng ngay cửa, tôi chùng lòng. Má thiệt là! Lẽ ra Má phải lo tịnh dưỡng để mau khoẻ. Má bệnh, vợ chồng tôi ở tít mù xa không chăm sóc được cho Má, mà Má còn gởi quà cho chúng tôi. Tôi lu bu, quà Giáng Sinh cho cha mẹ chồng khi có khi không. Năm nào mới sanh con thì chắc chắn không có, mắt nhắm mắt mở chúc lễ cho ông bà qua skype, và gởi hình em bé làm quà. Ba Má hay gởi hoa mừng mẹ tròn con vuông, nhưng tôi không được hưởng, vì chồng dị ứng phấn hoa nặng. Hoa đẹp tôi được tặng luôn phải ra ngoài sân, nằm chờ... héo, và sau đó đi vào thùng compost.

Hồi học ở Bắc California, tôi gặp chồng trong ca đoàn Công Giáo trong Giáo xứ tại trường. Tôi thấy anh chàng này có cái lạ. Lâu lâu lại cười tủm tủm khoe với tôi một hộp giấy có dấu bưu điện quốc tế. Mở ra thì trong đó toàn... kẹo và foie gras. Đàn ông gì mà... hảo ngọt! Hồi ra mới biết, gã-đàn-ông-chưa-chịu-lớn này được Mẹ hấn tiếp tế bánh kẹo thường xuyên, dù quê của hấn ở cách trường ngót... sáu ngàn dặm (ó, kẹo bánh đi ngàn ấy dặm trường, làm ô nhiễm không khí là chừng nào!). Tôi ngẫm nghĩ: cứ tưởng chỉ có Mẹ Việt Nam mới dúm cho con bánh trái đi đường, không ngờ cũng có một bà Mẹ Châu Âu cũng chăm chút cái quà cái bánh cho cậu trưởng nam sắp tam thập đang học hậu đại học!

Con trai đi học, Má 'tiếp tế' đều đặn. Con trai lập gia đình có con, Má cũng gởi quà đều đều cho ba đứa cháu nội. Nước mắt chảy xuôi. Mà xuôi tới mấy đời. Xuyên lục địa và đại dương. Chảy ngay trên giường hồi sức sau khi giải phẫu vì ung thư, thành dòng suối tình thương, rào rạt mầu nhiệm, háo hức tuổi thơ. Những hương vị xa xôi theo máy bay và người đưa thư về nhà chúng tôi, nhóm lên ngọn lửa viễn liên của tình gia đình. Cám ơn Má sanh cho tôi một người chồng vụng về mọi chuyện, chỉ giỏi thương vợ thương con. Để vì Ba Má và Ba Mẹ tôi đã chọn làm cha mẹ, mà hai vợ chồng tôi cũng có hạnh duyên đưa những mầm sống mới vào thế giới. Nhưng tôi luôn áy náy khi nhận được quà Má gởi, vì tiền cước đắt đỏ. Nhiều khi tiền cước còn đắt hơn cả những món được gởi. Nhưng không làm gì được, vì Má muốn gởi cho con cho cháu. Năm tôi sanh con trai thứ hai, Ba Má và hai em từ hai châu lục khác bay về Hoa Kỳ để cùng dự lễ rửa tội của cháu và để gia đình tam đại mừng

Giáng Sinh với nhau lần đầu tiên. Ngày Giáng Sinh, tôi mời cả nhà tập ăn gỏi cuốn, mỗi người tự cuốn lấy, làm quen với rau thơm Việt Nam. Tối phần tráng miệng, Má mỉm cười như Mona Lisa, lôi ra mấy thanh kẹo sôcôla đen 90% cacao. Má nói:

-Đố cả nhà biết cái này ở đâu ra?

Ai nấy đoán là Má đem từ quê qua. Nhưng Má cười đắc chí:

-Má mới mua cái này ở Tết-gít sáng nay nè! Má ăn thử rồi! Y chang như sôcôla Má mua ở bên nhà.

Tôi nhìn kẹo thì biết là dành cho ai rồi! Nhưng tôi không biết "Tết-gít" là ở đâu. Chồng tôi giải thích: Target. Má đọc tiếng Anh theo giọng Pháp. Như "Ēc-rờ-vin" là Irvine. Má nói tiếp:

-Mà rẻ hơn hẳn. Má không biết tại sao?

Tôi giải thích:

-Tại mức sống đó Má. Vật giá ở Châu Âu lúc nào cũng cao hơn ở Mỹ. Họ nhập qua đây thì phải bán theo giá thành ở đây.

Má nói:

-Vậy từ nay, Má không cần gởi sôcôla qua đây nữa.

Nhưng Má vẫn gởi. Và tôi vẫn mua. Vì vậy mà mấy đứa nhỏ khi tới kiện cáo tôi trong lúc bắt đồng với Ba nó sẽ nói:

-Ba ăn hiếp con! Mẹ ơi, Mẹ đừng mua sôcôla cho Ba nữa!

Chồng tôi không phải lo. Tôi không mua thì Má sẽ gởi. Vì chồng tôi luôn là đứa trẻ trung thành chờ 'đồng quà ngon.' Má làm tôi nhớ tới hình ảnh Bà Mẹ Quê mà Nhạc sĩ Phạm Duy đã chuyển tải thật tài tình qua nốt nhạc:

*Mẹ quê, mẹ quê vất vả và trăm chiều
Nuôi đàn, nuôi một đàn con chắt chiu.*

Bà bà mẹ quê!

Gà gáy trên đầu ngọn tre

Bà bà mẹ quê!

Chợ sớm đi chưa thấy về

Chờ nụ cười son, và đồng quà ngon.

Tôi không thể hình dung Má trong tấm áo bà ba nâu, chiếc quần nái đen, đầu đội nón toại, thức dậy cùng mặt trời để ra đồng cày cấy. Nhưng nghĩ đến Má, tôi nghĩ đến tình thương của người Mẹ ở bất kỳ nơi nào trên thế giới, tới những món quà ngon Má mua cho con cho cháu, tới sự đau đáu của tình mẫu tử. Má cũng chắt chiu. Má dành dụm tiền bạc để giúp con cháu. Má ăn mặc tiết độ, không hoa hòe. Có những bộ áo đẹp tôi thấy Má mặc đi mặc lại trong những dịp quan trọng. Cả chục năm nay.

Má trải sự chăm chú qua bao châu lục, và trên hai thế hệ cháu con. Má gói ghém tình thương trong biết bao nhiêu hộp đủ hình đủ cỡ, và gởi đi cho từng cái sinh nhật, từng mùa lễ, mà lần nào, cũng đau đáu yêu thương. Má thêu niềm vui Giáng Sinh vào mỗi ngày của Mùa Vọng, và đặt vào đó những ngạc nhiên làm bừng sáng tuổi thơ. Má vẫn thân thương dù cách xa vạn dặm, để con cái của chúng con như luôn có Má ở bên. Má tắt gọi chúng con với những hương vị Thụy Sĩ, và làm cho chúng con thấy gần gũi với di sản núi Alps. Má đã sanh con, để chúng con được làm cha mẹ. Chúng con cảm ơn Má, và xin Trời phù hộ Má luôn mãi.

Má ơi, Má là Bà Mẹ Quê-người của con.

Ở một Quê Hương khác họ.

**Thông Báo Kết Quả Số Xổ Gây Quỹ Hỗ Trợ cho Người Yêu Nước 2017
Ngày 16/7/2017 tại Nhà Hàng Ly's Garden 4350, 54th St., San Diego, CA 92115**

10 Giải Tư, mỗi giải trị giá \$200.00 USD:

- 1/ 032916
- 2/ 036162
- 3/ 043742
- 4/ 036915
- 5/ 033775
- 6/ 045070
- 7/ 039119
- 8/ 042076
- 9/ 032613
- 10/ 033492

**Giải Ba, 2 Đồng hồ Nam, Nữ hiệu RADO, trị giá \$2,500.00 USD:
Vé mang số: 030331**

**Giải Nhì, 2 Vé máy bay khứ hồi du lịch Hawaii hay nội địa nước Mỹ, Canada. Trị giá \$3,000.00 USD:
Vé mang số: 039196**

Giải Độc Đắc, 1 Xe TOYOTA Camry 4 doors SE 2017. Trị giá \$25,000.00 USD

Vé mang số: 033799

Tất cả các giải trúng căn cứ theo hồi xuất Hoa Kỳ. Giải độc đắc không bao gồm thuế lưu hành và thuế xe. Theo dõi buổi tổ chức Xổ Số qua Website: www.radiotiengnuoctoi.com

Theo dõi buổi tổ chức Xổ Số qua Hệ Thống Truyền Thông : radiotiengnuoctoi.com

Ban Tổ Chức trân trọng cảm ơn quý mạnh thường quân, nhà tài trợ và đồng hương

Văn

Những Đứa Con Vong Quốc

Bùi Văn Đỗ

Người Việt Nam lưu lạc khắp nơi trên thế giới từ sau ngày 30-04-1975, nhiều thế hệ đã ra đời trên quê hương tạm dung, số người vượt biên năm 1975 ngày đó quá đông khoảng 2 triệu người. Số người không đến bến bờ tự do theo ước lượng của Liên Hiệp Quốc khoảng 200.000. Từ ngày đó đến nay đã 42 năm, nhiều thế hệ con, cháu đã ra đời sau cái ngày tang thương lịch sử đó. Người trẻ ra đời, lớp con, cháu người tỵ nạn Việt Nam đã thành công và thành công vượt bậc so với người trẻ ở trong nước. Vì nền giáo dục ở các nước tư bản nhân bản hơn, tôn trọng những học sinh chăm chỉ, cố gắng. Nhờ vậy lớp trẻ ở hải ngoại thành công hơn lớp trẻ ở trong nước. Người trẻ không bị kỳ thị, không bị học những môn mình không muốn, nhờ vậy, họ thành công.

Nghe những tin tức người trẻ ở nước ngoài thàng công mà các cha mẹ hoặc phụ huynh vất vả ngày nào đem con mình đi vượt biên cũng hả dạ, vì ở trong nước thì con họ không thành công được, nạn kỳ thị đã đành, lại không đủ tiền để theo học, vì đa số họ bị đi học tập, bị đánh tư sản, bị đẩy đi vùng kinh tế mới, không có nhà, không có việc làm vững chắc và nhất là không có tham những hối lộ như con những viên chức cán bộ cộng sản. Diện HO sau này là lỗi gỡ bí của người Mỹ, con của họ đã quá tuổi để chen chân vào các xã hội tiên tiến, dù rằng có những em cố gắng và đã thàng công.

Xem phần Ngọc Đan Thanh phỏng vấn các nghệ sĩ trẻ lớp con, cháu của những người tỵ nạn thừa nào thì người viết mới nhận ra được rằng, trung tâm ASIA muốn thực hiện cuốn DVD này không những để các thế hệ sau, những người con,

người cháu của người tỵ nạn nhìn xem và thấy cái màn ô nhục khi vượt biên, vượt biển khi người Cộng Sản vào miền Nam. Tại sao lớp cha anh phải bỏ nước trốn đi, phải lang thang vất vưởng, phải lưu lạc ở các trại tỵ nạn, chưa kể những trại tỵ nạn đã bị đóng cửa như Hồng Kông, Mã Lai. Để họ thấy, họ cảm nghiệm được, họ thực hạnh phúc vì đã thành công ở xứ sở này. Những người trẻ ở Hải Ngoại hiện nay họ là kỹ sư, bác sĩ, chuyên viên về các ngành khoa học kỹ thuật, họ đang thành công. Sự thành công của họ do đâu mà có. Họ có được như hôm nay là do lớp cha anh đưa họ đi vượt biên sau ngày 30-04-1975 mà có.

Những Đứa Con Vong Quốc của ASIA, họ muốn thực hiện để chống lại cái cổ hủ, chống lừa dối, tuyên truyền nói náo của Cộng Sản. Và còn có công dụng cho ngàn đời sau, khi những đứa con, cháu, sau này ra tranh cử ở các xứ tự do, các em sẽ phải xem lại về xuất xứ của mình, xem lại để nhớ tới thân phận của mình, tìm ra nguồn gốc. Cho nên Đứa Con Vong Quốc không những là DVD của thời nay mà còn của mai sau khi con cháu chúng ta cần tới. Trong tương lai, con cháu chúng ta ở nhiều xã hội tiên tiến sẽ ra ứng cử và khi họ tìm về nguồn cội thì tìm tới cuốn DVD này.

Mùa hè ở xứ hoa Tulip thật sung sướng và nhàn hạ, làm việc có giờ, nghỉ hưu thật thoải mái, tâm tình già, trẻ, xồn xồn cũng có niềm vui, thật là lý tưởng khi được sống ở xứ sở này, có suy gẫm cuộc đời, có viết, có lao động, thật là tâm đắc, nhìn xa xăm về các quốc gia như Trung Quốc, Miến, Ấn Độ chưa kể xứ Việt Nam của mình mà lòng người vốn bồi hồi vì được sống ở xứ sở này, xứ sở mà con người vốn được hạnh phúc. Nhớ về những ngày gian nan khổ sau ngày 30-04-1975, miền Nam buồn bã, xa lộ không còn bóng xe hơi, xe đạp chiếm thế thượng phong, nhưng xe đạp thồ những chum lọ, bình sứ đem về thành phố để bán cho người nước ngoài, ngày đó thực là thê thảm. Ngày nay, tuy có vực dậy, có thay đổi nhưng chủ thuyết vẫn là một nước theo chủ thuyết xã hội Cộng Sản nên 42 năm chiếm được miền Nam, Việt Nam vẫn vậy, không tiến hơn được, nợ nần cứ chồng chất, người dân bản cùng vẫn là con tốt của Xã hội, vẫn làm lụng từ sáng tới tối mà vẫn không đủ ăn. Những đứa con vong quốc của Trung Tâm ASIA, 42 năm sau ngày 30-04-1975 là một tập hợp những bài hát mà Trung Tâm này đã hát suốt trong nhiều thập kỷ qua, đây là một tập hợp lại có chủ đề riêng về ngày 30-04-1975. Một tập thể mà có ít người ở thế hệ thứ I, những khuôn mặt trẻ ở thế hệ thứ hai, thứ ba, là con cháu của người tỵ nạn Việt Nam thừa ấy ra đi tìm tự-do,

với những gian nan và vất vả, kể ra đi liều thân vì tự do, vì sự sống còn, và nhờ những người ấy, ngày nay chúng ta có một miền Nam hình chữ S ở Hải Ngoại vẫn có tự do.

Điểm buồn hơn cả chúng ta ai cũng thấy được là mỗi khi nhà cầm quyền Cộng Sản cử người công cán ở nước ngoài, đến nơi đâu cũng gặp sự chống đối, cũng gặp lá cờ vàng ba sọc đỏ, lá cờ mà người Cộng Sản căm thù. Cái khốn nạn nhất là chúng ta muốn bang giao, muốn hòa hoãn, muốn xin trợ giúp mà gặp ngay sự chống đối của người nước mình, thật là kỳ đả can mủi, có cái thua nào, cái nước nào giống như quốc gia Việt Nam đâu.

Những sai lầm của chiến tranh Việt Nam mỗi ngày một rõ nét, chính sách sai lầm của các chính quyền thời đó đã làm cho nước Mỹ ngậm ngùi với 52.000 Quân Nhân Mỹ bỏ mình tại chiến trường Việt Nam. Con cháu của những người Việt Nam thua đó nay lại là những người Việt Nam cầm súng đấu tranh chống lại các chính quyền độc tài trên thế giới. Thế hệ nối tiếp sẽ còn dài, chính quyền Cộng Sản Việt Nam nếu không gỡ rối được mớ bòng bong này sẽ rất tủ hủ khi cử các phái đoàn đi công cán ở nước ngoài, vì chưa mở miệng nói chuyện xin tiền. bang giao thì đã gặp lá cờ vàng ba sọc đỏ, gặp sự chống đối của người Việt Nam tỵ nạn Cộng Sản.

Người viết rất tâm đắc với lời các bạn trẻ Việt Nam trong lời cuối của chương trình: Những Đứa Con Vong Quốc.

“Hỡi những bước chân Việt Nam lưu vong đang còn chu du trên thế giới”
 “Hãy cất tiếng ca cùng tôi mang tình thương gởi tới quê nhà”

Vâng, ngày tủi hổ miền Nam được miền Bắc Cộng sản do Liên Xô và Trung Cộng trợ giúp, đã đem súng đạn vào gọi là giải phóng miền Nam trừ phú, để san bằng nghèo đói như miền Bắc xã hội chủ nghĩa. Những ngày tủi hổ 30-04-1975, chuyện đổi tiền, chuyện đánh tư bản mại bản, chuyện nói dối để lừa Quân Cán Chinh VNCH đi gọi là học tập cải tạo 10 ngày rồi về, mà có thật nhiều người đã chết ở trong tù cải tạo. Miền Nam hem hề, thành phố rúng động như dấy chết khi mà quân đội cộng sản vào, chúng tôi đã sợ và kéo nhau ra biển, trốn chạy tìm tự do.

Ôi Tự Do!
 Mơ ước một ngày quê hương sẽ thanh bình./-

tự thú

Trang Đài Glassey-Trần Nguyễn

mẹ chợt hiểu
 tại sao một phần cơ thể của mình
 được gọi là 'tử cung'
 nơi đó
 mẹ là kiến trúc sư
 xây cho con mái nhà bình an
 thứ nhất
 khi con còn tạm cư trong mái nhà ấy
 mẹ là máy lọc hảo hạn
 nhập mỗi ngày vài lít nước
 để loại những chất thải từ thai trình
 ra khỏi vùng lãnh thổ của con
 từ cái ngày đầu tiên tạo ngộ
 con chỉ là một cái chấm
 đầy huyền bí, háo hức,
 mẹ là nguồn cung cấp vô tận
 những dinh dưỡng con cần
 cho tim phổi, thịt xương,
 cho khước mắt, vành môi
 khi con xuất cung vĩnh viễn
 mẹ lập tức trở thành cái máy phát sữa
 với đợt sữa cốt colostrum
 chứa linh dược cho một đời khỏe mạnh
 và một năm huyết mạch
 mang thần khí của một kiếp an nhiên
 mẹ là tấm chắn
 áp ủ con khi còn trứng nước
 mẹ là đại dương
 ru con trên trùng sóng chan hòa
 mẹ là lời ca
 hát cho con đến tận cùng thế giới
 mẹ là ánh sáng
 xoắn lấy trời sức sống của con
 mẹ là người yêu
 quán quýt con, âm thầm, quyết liệt,
 mẹ là vành nôi
 con ngả lưng khuya, sớm, đêm, ngày
 mẹ là niềm vui
 đậu trên con, gieo mầm hoan lạc
 mẹ là cuộc đời
 trải tít dài, lấp gai góc cho con
 mẹ là ước mơ
 để con tung cánh phượng hoàng rực rỡ
 mẹ là bình nguyên
 để con soi bóng nghỉ khi cần
 mẹ là băng khuâng
 nhớ từng ngày, từng giây thân ái
 mẹ là con
 biết con vui, con khóc, con là.

TA NGỒI ĐÂY VIẾT LÊN BÀI CA

Vành Khuyên

*Con kiến gió chiều nao leo ngược gốc
Ta bụi trần mê sáng chuyện thánh thần
Quảng hào khí vào nửa đời gió tạt
Nửa đời sau ngồi liếm vết thương thắm...
(Thơ Nguyễn Văn Biên)*

1. CHỜ LÊN GIÀN HỎA

Mang trận đòn thù hôm qua, Edam vẫn còn ê ẩm hết cả người. Cổ lết mình, ghé mắt nhìn qua khe hở của kho cỏ khô, nơi người ta dùng làm nhà tù để nhốt nàng. Trăng hạ tuần vừa nhô lên, lấp ló chập chờn bên hàng dương liễu, nhỏ lệ khóc than cùng nàng nỗi bất hạnh sẽ xảy ra ngày mai nơi quảng trường Hoorn. Chết chắc rồi ! Trước mặt Hương chức làng cùng Ban hội tề, có thầy Mo Enkhuizen làm chủ tề, nàng sẽ được áp tải lên bàn cân. Làm thủ tục cho phải phép vậy thôi ! Với thân hình gầy gò dúm dỏ, qua bao nghiệt ngã đau thương, Edam từ lâu đã bị dân làng sợ hãi xa lánh, miệt thị gọi nàng là “phù thủy”. Dưới 40 cân phải là phù thủy thôi, không thể chối cãi.

Mà đã là phù thủy thì trước sau gì cũng bị thiêu sống. Giàn hỏa đã được xếp sẵn từng đám củi khô, bao quanh một cây cột to, nơi bọn lính mã tà sẽ trói nghiêng nàng vào đó. Rồi ngọn lửa sẽ bùng lên, nóng và đau rát đến cùng cực... trước khi hồn lìa khỏi xác. Nghĩ đến đây Edam không khỏi run rẩy, nước mắt trào ra, ngã vật người xuống nền đất ẩm, đầy phân và nước tiểu của súc vật.

2. TUỔI THƠ BẠC PHƯỚC TRÊN NHỮNG CÙ-LAO-VUÔNG (Tiểu đảo / Polder)

Đêm cuối cùng trên dương thế, nếu chớp mắt được một chút cũng đã là điều hạnh phúc vì sẽ tạm quên đi ít nhiều đau thương. Vậy mà Edam cứ trần trọc mãi. Cả quảng đời thơ ấu hiện ra rõ mồn một như mới ngày nào. Gia đình nàng vốn thuộc dòng trâm anh thế phiệt. Tổ phụ nàng,

Ngài Amsterdam, giàu sang tột đỉnh, ngựa xe như nước, cơ dinh tài sản rải rác khắp nơi, kẻ hầu người hạ, tiền hô hậu ủng.... Tiếng đồn gia thế dòng họ “nhà Dam” ai lại không biết. Nhưng rồi thế sự biến dâu, thịnh suy nối tiếp nhau trên cõi ta bà nhiều sóng gió. Đến đời Nội tổ nàng, Ngài Rotterdam, dòng họ Dam rơi vào tuyệt lộ, nhiều thế lực nội thân ngoại thích tìm hết cách tru diệt nhà Dam. Cha nàng, công tử Schiedam, nghe lời nội tổ cải danh đưa các em và vợ con vượt biên, sống đời dân chài mai danh ẩn tích nơi vùng đất thấp Hoorn, quanh năm mưa phùn gió bắc. Trên đường chạy trốn chẳng may cha nàng lạc mất đứa em út Zaandam. Gia đình nàng vẫn đau xót và ân hận mãi về việc này. Nhưng đau thương tiếp nối đau thương. Sau một chuyến ra khơi, cha mẹ nàng cùng trai tráng vạn chài không bao giờ còn trở về nữa, bỏ lại hai đứa con gái nhỏ bơ vơ. Edam là chị 14 tuổi và em gái Volendam chỉ mới lên 5. Khăn tang phủ trắng cả vạn chài. Suốt nhiều tháng ròng, hiệp thông cùng vạn chài Urk đồng cảnh ngộ, dân làng Hoorn ủ ê than khóc cho nỗi đau quá lớn, khi phải vĩnh viễn mất đi bao người thân, mà thân xác trầm luân rã tan vào lòng biển lạnh.

Hai chị em mò củi gạt nước mắt, bồng bế nuôi nhau, củ sắn củ khoai bẻ đôi. Thức ăn hàng ngày là mấy củ khoai tây luộc hoặc vùi tro bếp. Họa hoàn lắm mới có thêm được vài lát phó-mát mốc xanh. Edam đã làm đủ mọi việc, chẳng nề hà việc gì cho dù nặng nề hay bẩn thỉu, để tự nuôi mình và nuôi em lớn lên. Nàng vừa là chị, vừa là mẹ và cũng là cha. Chăm bẵm, đùm bọc, ôm ấp vỗ về và trao cho Volendam, đứa em gái bất hạnh của mình trọn vẹn tình yêu thương nồng ấm. Edam quyết hy sinh hết quãng đời

thiếu nữ mộng mơ, thực hiện bằng được lời thề chăm sóc em trước bàn thờ cha mẹ. Chăn bò, cắt cỏ, gánh phân, gánh nước, đào kinh, cuốc đất, đắp đê; Việc gì Edam cũng làm miễn có được chút thức ăn mang về nuôi em.

Rồi đến thời đời sống khó khăn, cá mú ngày càng ít đi. Đất canh tác không đủ nuôi sống bao miệng ăn của cả làng. Hương chức hội tề cùng các già làng họp nhau liên miên. “Phải thay trời lán biển, lấp đất... xây dựng giang sơn...”. “Thượng đế đã tạo ra mặt đất này nhưng chính người Hòa Lan sẽ xây dựng nên đất nước Hòa Lan!”.

Câu khẩu hiệu đầy kiêu hãnh đó, đã là động cơ thúc đẩy người người, nhà nhà, bằng đôi bàn tay thô ráp, lụm cụm nâng từng tảng đá nặng quặng xuống đáy biển, dựng lên từng quãng đê quai, ngăn nước mặn. Bất kể ngày đêm, mọi người, kể cả các cụ già lẫn em bé, ai ai cũng háo hức góp phần tạo nên tương lai cho mình. Xuân Hạ Thu Đông rồi lại Xuân; Chỉ sau 3 mùa tuyết lạnh, quãng đê quai đã cao dần lên khỏi mực triều cường. Bây giờ là lúc phải tát nước trong đê ra ngoài biển Bắc để tạo thành thổ điền. Vậy là hàng tá quạt gió được cấp tốc dựng lên, ngày đêm kéo kệt đưa nước mặn ra khỏi con đê. Mực nước biển trong đê thấp dần, thấp dần... hòa cùng mưa trời để tạo thành hồ nước lợ. Cá tôm hải sản biển mất dần, nhường chỗ cho lươn trạch, ếch nhái. Nhiều loài thủy sản nước lợ theo mạch ngầm đến sanh sản ngày càng phong phú. Nhưng vẫn chưa thể có đất canh tác hoặc chăn nuôi được.

Các kỳ mục trong làng lại họp bàn cùng các nhà bác vật miền ngoài. Hiệu lệnh được đưa ra, người người nhà nhà phải xắn tay áo lên, cuốc xẻng gậy gộc, đào đào, đắp đắp, ai cũng phải tham gia làm thủy lợi, lầy đất đắp nền xây “bờ bao ngạn” tạo thành nhiều cù-lao-vuông (polder) sát cạnh nhau. Bây giờ là lúc thúng mủng, gàu giai, gàu sòng..., có gì dùng nấy để chuyển nước từ trong các cù-lao-vuông ra ngoài kinh bao, nằm bọc theo dãy bờ bao ngạn. Giàn quạt gió sẽ tiếp tay múc nước, tát ra ngoài biển mặn.

Chẳng bao lâu đáy biển lộ ra, phơi mình trong nắng ấm. Mọi người hồ hởi reo vui: “đất canh tác đã có rồi!”. Từng lớp từng lớp lau sậy được gieo trồng nhằm bám đất, rút mặn. Sau cùng lau sậy được đốt bỏ, rồi cỏ giống rại đều trên các cù lao tạo thành từng thảo nguyên nhỏ xanh rì, rập rờn như sóng biển trước gió thu, báo hiệu những ngày hạnh phúc ấm no.

3. EM YÊU VOLENDAM, NGƯỜI ĐẸP VẠN CHÀI

Đói ăn, thiếu mặc, vậy mà Volendam vẫn lớn lên như thổi. Có lẽ tình yêu thương vô bờ bến cùng sự hy sinh cao quý của chị Edam đã là nguồn thực phẩm tuyệt vời nuôi dưỡng em. Chưa đến tuổi trăng tròn, vậy mà thân mình Volendam đã nẩy nở căng tròn, phối hợp cùng gương mặt thanh tú với sóng mũi dọc dừa, ôm ấp bởi bầu má V-line đỏ hồng dưới ánh ban mai, trông thật nhí nhảnh yêu đời. Suối tóc nàng óng ánh mượt mà, chảy dài vuốt ve đôi gò bồng đảo e ấp, rồi phủ xuống tận đôi móng tròn lẳn cong vút, đồng đẳng trên cặp chân dài miên mang. Trông đáng yêu quá đi ! Dưới mỗi bước chân tung tăng, cỏ mềm trên cù lao vuông run lên đầy phấn khích. Nhìn thấy nàng, chim chóc ngừng bay, hoa rừng khép nép thẹn thùng, những chú thỏ hoang thẫn thờ quên gặm cỏ, gió trên cành dừng thổi để những nụ lá non tranh nhau nhìn ngắm nàng. Có chú chim bói cá già lúc nào cũng lơ đãng, đánh rơi mỗi ngon khi vừa thoáng thấy bóng nàng từ xa.

Volendam biết mình đẹp nên thầm cảm ơn chị Edam đã chắt chiu, nhịn ăn nhịn mặc, chăm bẵm em như báu vật. Tuy nhiên, Volendam vẫn không khỏi cảm cảnh khi thấy chị Edam ngày càng gầy yếu xanh xao, mình ong xác ve, nhưng chị vẫn vui và hạnh phúc trước vẻ mỹ lệ của em gái Volendam, người đẹp xứ vạn chài. Trai tráng trong làng gần như phát rồ, mỗi khi nàng liếng thoảng nhí nhảnh bước ngang qua mặt họ. Nhiều ánh mắt đờ đẫn dõi theo từng bước chân nhún nhảy vô tư của Volendam. Để rồi đêm về đã có biết bao chàng trai trần trọc năm canh vì mãi vương vấn hình bóng người đẹp kiều sa. Trong số những thanh niên mơ tưởng nàng có tên Purmerend vốn là đứa con trai cầu tự của thầy Mo Enkhuizen, người vừa ngổ vừa hôi, lại

có dáng đi ông ọ bán nam bán nữ. Purmerend say mê nàng đã lâu nhưng không được Volendam đáp ứng. Nàng luôn tìm cách lánh mặt dù Purmerend vẫn lì lợm tìm đủ dịp tiếp cận nàng.

4. VÌ SAO NÊN NỖI

Purmerend mang bệnh tương tự, nằm liệt giường, thần thờ không chịu ăn uống, ai hỏi gì cũng chỉ thì thào mỗi câu: “Volendam... Volendam...”. Thầy Mo Enkhuizen biết chuyện giận lắm. Thương con, Thầy đã mấy lần đánh tiếng, dụ dỗ có, hù dọa có, nhưng Volendam cương quyết cự tuyệt. Nàng thà ở giá chứ không lấy loại người như thằng Purmerend.

Cha con lão thầy Mo mang mối hận trong lòng, quyết tâm trả thù chị em nhà Dam. Họạ vô đơn chí, cùng lúc trong làng xảy ra dịch bệnh. Từng đàn bò bỗng dựng run rẩy ngã quy xuống đất, rống lên rồi tắt thở. “Bệnh bò điên đó mà !”, các bò lão trong làng cả quyết. “Phải thiêu hết chúng rồi chôn sâu, không ai được ăn thịt bò bệnh nhớ chưa !”. Còn nữa, một số cù lao vương của già làng và các vị chức sắc bỗng dựng sứt lún xuống, kho bãi nhiều nơi nứt toát ra, thiệt hại không kể xiết. Thằng mõ Zwaag lại hô toáng lên rằng chính mắt y đã nhìn thấy một con gà mái dầu lúp lỏ trong bụi uất kim hương của nhà Dam, giương cổ ra cất lên tiếng gáy o o o !!!... Âm “o” sau cùng kéo dài, khục khặt như người bị bóp cổ, ồm ồm vọng lên từ đáy huyết, nghe nổi da gà ớn lạnh. Vài người khác xác định lời thằng Mõ và tuyên bố đã nghe đúng thật như thế. “À, à ! dấu hiệu ngày tận thế đến rồi !”. Mọi chuyện là do nhà Dam mà ra. Chính mụ Edam và em nó là con bé Volendam ông ọ đã làm điều bất xứng khiến Giàng (ông Trời) nổi giận, bắt tội cả làng. Điều bất xứng gì ? không nghe thầy Mo giải thích. Nhưng Thầy đã nói thì phải đúng thôi. À, phải rồi !, con mẹ Edam dạo này đã hiện thân thành phù thủy với thân mình khô đét rúm rỏ, không thềm dấu diêm.

“Biết đâu nhà Thị lại chẳng nuôi hàng tá búp bê ma ám Luk Thep để báo thù dân làng. Chẳng phải dân làng đã từng xử bạc, bỏ đói chị em chúng dạo cha mẹ chúng mất tích ngoài biển đen đó sao ?”.

Trận đòn thù ngày hôm qua là do thầy Mo Enkhuizen cùng đám mã tà bị kích động, bao vây nhà nàng, vừa lục tung hết đồ đạc để tìm búp bê Luk Thep, vừa đánh chửi và gọi nàng là con phù thủy thối tha. May mà em Volendam không có mặt ở nhà.

Cầu Giàng cho em Volendam thoát nạn, chạy trốn ra xa khỏi ngôi làng bất hạnh này. “Ba Má

ơi, chúng con khổ quá, ba má biết không !!!” . Edam nức nở lịm đi khi tiếng gà đầu canh vọng về từ nơi nào xa vắng.

5. MÔI GIỚI HÔN NHÂN HAY BUÔN NGƯỜI LÀM ĐIỂM

Đúng như dự đoán, từ bàn cân bước xuống, Edam đã bị dẫn độ ra giàn hỏa sau lời kết tội danh thép của Hội đồng tề : “Dưới 40 cân, phù thủy đích thị. Hỏa thiêu !!!”. Dân làng chen chúc lao xao nơi quảng trường Hoorn phấn khích hô to “hỏa thiêu, hỏa thiêu !”. Một thằng oắt con, cổ quấn khăn quàng đen, giơ nắm đấm lên cao hét lên : “hỏa thiêu muôn năm...” rồi phát rồ cười lên nắc nẻ.

Edam khụy xuống khi hai thằng mã tà to như bò mộng vừa kịp nhào tới xốc nách kéo đi. Bất ngờ trong đám người cười cợt chỉ trở ném đá, bố già Den Oever bước nhanh đến, nhìn thẳng vào mặt Edam, đôi mắt già đỏ hoe thương xót thì thào: “Volendam đã bị bắt xuống thuyền chờ giông buồm đi Delft rồi, con ơi !”. Edam hét lên rồi ngất lịm. Ai đó đã vừa tạt nguyên một gáo nước lạnh vào mặt nàng. Tỉnh hồn, hình ảnh của Volendam lại hiện ra khiến Edam oằn người, nấc lên đau xót. Điều lo sợ bấy lâu nay đã thành sự thật.

Những chuyến hải hành buôn bán nô lệ xưa giờ vẫn được người già kể lại cho con cháu nghe. Riêng bọn thương buôn Delft không làm thế, chúng chỉ chuyên thu mua và buôn bán phụ nữ ra miền ngoài vào các động điểm. Lời hơn nhiều so với buôn bán nô lệ. Với những em gái chưa kịp dậy thì, còn trinh nguyên thì giá cả phải cao hơn nhiều, lời to lắm ! Chúng mà bắt được Volendam thì coi như rồi đời, không bao giờ trốn thoát được đâu !

Bọn thương buôn Delft có tổ chức chặt chẽ và quy cũ. Chân rết của chúng dàn trải khắp hang cùng ngõ hẻm. Những gia đình nghèo nào có con gái vừa mới lớn, chúng cho người tiếp cận, hứa hẹn làm môi giới hôn nhân cho trọc phú miền ngoài. Thực chất là lừa đảo. Nhiều em nghe bùi tai, vừa muốn đổi đời thoát kiếp nhọc nhằn, vừa được có chút ít tiền sính lễ làm quà báo hiếu cha mẹ. Vậy là tiêu đời. Cô dâu mới “Hòa Kiều” không chỉ làm vợ bé cho trọc phú mà còn là đồ chơi cho cả nhà hắn. Khi hoa tàn, ông chủ mang cô dâu làm quà biếu kẻ ăn người ở trong nhà, sau cùng là ra động điểm làm gái bán hoa chợ chiều, với thân xác ê chề bệnh hoạn. Sống không được, chết cũng không xong, nhờ cha nhớ mẹ vẫn không cách chi qui cố hương... Nhiều cảnh ngộ khác cũng không kém đau thương, chôn vùi cuộc đời con gái hoa mộng, làm vợ những kẻ tật nguyền hay tâm thần, bị nhà chồng đối xử như súc vật, đánh đập, nhục hình; Chịu không nổi ôm con nhảy lầu, kết thúc cuộc sống đốn đau trên vũng máu!. Những nạn nhân nào tỏ ra cứng đầu phản kháng, sẽ bị bọn thương lái cho xã hội đen đánh đập, bỏ đói và bán thẳng vào động điểm để mua vui cho bá tánh. Chỉ sau vài năm, thân tàn ma dại bị tổng ra ngoài làm kẻ ăn xin, đầu đường xó chợ. Hỡi ơi ! đau xót biết chừng nào...

Giờ này chắc em Volendam đã bị trói tay chân, bỏ đói trong khoang thuyền, chờ ngày giông bão về phương Nam qua ngã hồ Markermeer, rồi hướng theo bờ Tây ra cửa biển IJmuiden. Thuyền theo con nước hải hành dọc biển xuôi hướng Hoek van Holland. Cuối cùng thuyền cập bến kênh đào Schie. Điểm tập kết là đây, ngay trung tâm Delft, thành phố Huyệ Mộ Hoàng Gia. Từ đó, khi thủ tục mua bán đổi chác hoàn tất, từng tổ phụ nữ có tú bà Trương Đoàn, hướng dẫn xuống tàu lớn ra khơi, nổi trôi về miền đất hứa...

6. SÓNG THẦN

Sau lệnh: “châm lửa !” của ngài Hương quản, ngọn lửa bùng lên. Qua ánh sáng đỏ rực, khuôn mặt u buồn của cha mẹ cùng hình ảnh rũ rượi của Volendam bị trói bó giờ hiện ra. Edam gào lên thống thiết: “Ba má ơi ! Em Volendam ơi !!!” Bằng hết sức tàn, như ngọn đèn sắp tắt, Edam gồng người lên bút tung xiềng xích, mắt trợn trừng lòi hẳn ra ngoài. Từng dòng máu tươi từ hai hố mắt đen ngòm bắn ra. Uất khí bốc lên ngàn ngút hợp cùng lửa đỏ vươn thẳng lên trời cao. Bỗng nhiên gió và mây đen từ đâu ùn ùn kéo tới, vùn vùn khắp cả bầu trời. Dưới bóng đen của mây mù, mặt đất run lên, vọng cao tiếng kêu lạnh lạnh đầy đau xót: “Volendam đâu rồi, em ơi ! Ba má ơi !” rền vang một góc trời. Rồi sấm, rồi chớp giạt, vật vã từng cơn cuồng bạo từ trên

không bắn xuống. Toàn bộ dân làng mặt mày tái xanh, run rẩy nháo nhào tìm đường chạy trốn. Trễ rồi ! Sóng biển từ ngoài khơi gầm lên đổ xô vào bờ, dựng đứng lên thành tường nước cao khổng lồ trắng xóa. Uất khí thoát ra từ thân xác Edam cháy đen, hợp cùng gió ngàn và sóng biển, tạo thành Sóng Thần ập sâu vào đất liền, tàn phá mọi chướng ngại vật trên đường, phủ chụp lên nhà cửa, xe cộ, cả người và súc vật; Tất tần tật bị kéo ra khơi, chôn vùi vào biển đen cuồng nộ. Từng đợt rồi từng đợt Sóng Thần gầm rú suốt đêm. Sáng ra, khi bình minh vừa ló dạng, tất cả đều bị xóa sạch, không còn chút sự sống nào trên vùng đất, vốn đã được dựng lên từ mồ hôi và sự kiêu ngạo thay Giàng lán biển tạo dựng giang sơn, của một thời dù nghèo đói, nhưng người ta vẫn sống với nhau thật tử tế, giản dị, chơn chất...

Trong những đêm dài mưa gió trở trời, khách lữ hành vẫn nghe được tiếng nước nở gọi em: “Volendam, em đâu rồi em ơi !!! “. Tiếng ơi run rẩy nghẹn ngào kéo dài ra chập chờn xa vắng lướt đi trên từng mái rạ. Người nghe không khỏi bàng hoàng, rồi ngậm ngùi thương xót cho tình chị em đầm thắm ngọt ngào. Kẻ tha hương, thức giấc lúc nửa đêm, đốt lên điếu thuốc, dỗi mắt xa xăm vào đêm đen mịt mù, để ngậm ngùi cho phận mình long đong trôi giạt xứ người.

*Có phải sầu vạn cổ
Chất trong hồn chiều nay ?
Tôi là người lữ khách
Màu chiều khó làm khuây
Ngỡ lòng mình là rừng
Ngỡ hồn mình là mây
Nhớ nhà châm điếu thuốc
Khói huyền bay lên cây...
(Chiều thơ Hồ Dzếnh)*

7. KỂ HÁT RONG TÀI HOA TRÊN MÀNH ĐẤT LẦM NGƯỜI NHIỀU MA

*Tôi đến từ núi lạ. Hát mấy lời tâm tởi
Mang dấu buồn trên giòng cuồng lưu
(Bản Du Ca Cuối Cùng của Phan Ni Tấn)
Nguyễn Quyết Thắng, người nghệ sĩ tài hoa, cũng là kẻ hát rong phiêu bạt, theo thuyền viễn*

xứ về ẩn mình nơi đây, Hoorn, vùng đất thấp đầy yêu thương nhưng cũng ngập tràn nghịch cảnh éo le.

Định mệnh hay kỳ duyên?

Có định mệnh nào níu nổi bước chân người lữ thứ khi lòng mình xa vắng? Chỉ có thể là kỳ duyên ! Hoorn đã là nơi chốn đi về, để tâm hồn người nghệ sĩ băng lãng với nắng sớm mưa chiều, hợp cùng gió ngàn, tình tự vượt ve, xoa dịu những nỗi đau trong kiếp nhân sinh.

Phải là kỳ duyên, để Hoorn may mắn có được một người nghệ sĩ, dâng hết hồn thơ, ca tụng cái đẹp trong từng hàng đậu thưa, từng ánh nắng buổi trưa hè, hay hàng phượng vĩ ngập đầy hoa bướm. Tiếng ca của Nguyễn Quyết Thắng cũng thấm trầm bèn bĩ, vượt ve xoa dịu, an ủi những tâm hồn cô quạnh.

*Ta ngồi nơi đây viết lên bài ca
Mơ về phương xa hát rong quê nhà
Nơi hàng phượng vĩ ngập đầy bướm hoa
Nơi hàng đậu thưa có nắng ban trưa
Ta ngồi nơi đây bồi hồi tiếc nhớ
Lần chờ trăng lên làm vỡ hồn ta
Ta ngồi nơi đây nắng hanh làn da
Trông về phương xa mãi nơi quê nhà
Sương mù xa bay ngập ngừng gió lay
Bên bờ đê xanh sóng vỗ mê say...
(Ban Mê Về Nhớ của Nguyễn Quyết Thắng)*

Rồi những ngày đạp xe lang thang qua bờ-đê-trong (Houtribdijk) trên quốc lộ N302, người nghệ sĩ băng khuâng, trải tâm tư về những bờ đê xưa, nơi có người con gái bất hạnh Edam, đã nằm xuống do lòng cuồng bạo của loài người thừa hồng hoang. Không biết, sau khi thoát kiếp đoạn trường, hồn người xưa có được thanh thoi nơi chín suối, hay vẫn lần quất khóc than nơi cuối bãi, đầu gành ?

Người nghệ sĩ hát rong cũng đã từng đứng hàng giờ trước chiếc cân và giàn hỏa thiêu, dấu vết còn được người đời lưu lại ở Thị Xã Hoorn, chứng tích cho một thời đau thương đầy mộng muội, để thấy lòng mình run lên niềm cảm hoài đau xót.

*Nằm vắt tay lên trán ta nghĩ đến chuyện cuộc đời
Ngồi bấm đốt ngón tay, ta nghĩ đến chuyện ngày qua...*

(Nằm Vắt Tay lên Trán của Nguyễn Quyết Thắng)

Cũng không phải là điều khó hiểu, từ khi loài người bớt đi lòng độc ác, ai đó vẫn nghe được băng lãng đầu đây tiếng gọi em thiết tha trong những đêm đen mưa bão thét gào. “Volendam ! em ở đâu, em ơi !”. Tiếng “ơi” dịu hẳn đi, không còn đau thương mà nghe nhẹ nhàng hơn, đầm thắm hơn, chỉ còn như tiếng thở dài trong đêm. Lời thơ tiếng nhạc của người nghệ sĩ Nguyễn Quyết Thắng đã có góp chút gì vào trong đấy chăng ?

***Bút ký của Nguyễn Thị Vành Khuyên**

(Ghi dấu ngày Đội Bóng Đá Nữ Hòa Lan, lần đầu tiên trong lịch sử, đoạt giải Vô Địch Âu Châu, Chúa Nhật 06 Tháng 08 Năm 2017).

Ghi chú:

1) Búp bê Luk Thep: Đây không phải là Thiên Linh Cái gây hại cho người.

Luk Thep (mượn tên búp bê Thái Lan) chỉ giúp con người tìm kiếm tài lộc, làm giàu cho bản thân thôi.

2) Hình phạt hỏa thiêu phù thủy ở Thị Xã Hoorn Hòa Lan về sau được thay bằng cách ném đá hay chém đầu. Theo lời anh chị Nguyễn Quyết Thắng, người bị hành hình vỡ đầu, máu tuôn tẩm đỏ hòn đá to nằm dưới chân. Phiến đá đỏ này vẫn còn được người dân Hoorn bảo quản. Hòn đá thật hiện được giữ trong viện bảo tàng. Nơi hiện trường chỉ còn lại bản sao tượng trưng thôi, nằm cạnh bức tượng Jan Pieterszoon Coen. Quảng trường nơi hành quyết tội nhân vì vậy có tên gọi là De Rode Steen (hòn đá đỏ). Bàn cân người hiện vẫn còn, nhưng phòng cân đã bị đốt cháy, nay làm chỗ buôn bán cà phê.

Trang Quảng cáo	Màu hoặc trắng đen	Số tiền mỗi số báo	1 năm 8 số báo
Trang ngoài bìa sau	Hình màu	€.150	€.800
Trang trong bìa sau	Hình màu	€.100	€.600
A 4 Trang trong	Trắng đen	€.80	€.500
1/2 trang trong	Trắng đen	€.50	€.300
1/4 trang trong	Trắng đen	€.25	€.150
1/8 trang trong	Trắng đen	€.15	€.100

Vườn thơ   **Lãng Du**

BÀI THƠ DÂNG MẸ

Thửa nào con mới chào đời
Cơm mem(*) Mẹ trún(*) con voi đói lòng
Vườn quê hiu hắt ven sông
À ơ Mẹ dỗ Mẹ mong con chiều

Chịu cho Mẹ trún Mẹ yêu
Ngoan nào con nhé! Ăn nhiều vào thôi
Vô tư con nhõn miệng cười
Cơm thơm miệng Mẹ nuôi đời con khôn

Những khi trời trở con hờn
Không ăn không bú Mẹ buồn hắt hiu
Mẹ nhai rau đắng liu liu
Đắp lên trán nóng con yêu chóng lành

Lòng con từ thửa tóc xanh
Đến khi tóc bạc bao lần đi xa
Dù xa mấy vẫn nhớ nhà
Miếng cơm Mẹ trún mới là cơm ngon

Những khi lạc lối đói lòng
Nhớ về lại thửa Mẹ bồng cho ăn
Môi con hé nụ cười thắm
Ôi! Cơm của Mẹ Thạch Sanh(*) đầy mà!

Hai từ dưới đây là hai từ tiếng địa phương vùng quê
Quảng Trị:
(*) Mem: nhai cơm ra cho nhỏ trong miệng Mẹ
(*) Trún: Là mớm cơm từ miệng Mẹ sang con
(*) Cơm của Mẹ Thạch Sanh đầy mà!: Cơm ăn hoài
không hết, không ngán.

BÁNH ƯỚT

Từ một thuở trời sinh ra quê
Trời sinh ra bánh ướn
Sinh ra người Mẹ tảo tần xuôi ngược
Bôn ba làng dưới làng trên

Sớm tối đi về mưa nắng chông chênh
Gánh bánh đi gánh lúa về trên đôi vai kéo kệt
Mẹ già nua mà mẹ gánh cả tình quê tha thiết
Qua bao mùa nắng lửa bão giông

Bánh ướn làm từ hạt gạo trắng như bông
Pha nước giếng làng ngọt ngào Phù Lưu quê
Mẹ
Mấy trăm năm rồi bánh ướn vẫn tròn như thế
Mang nặng tình chân chất của quê hương

Dù ai từ làng ra đi lòng cũng mãi nhớ thương
Nhớ bánh ướn Phù Lưu quê cha đất tổ
Nhớ những mùa nam khô hanh hanh ngọn gió

Nóng rát lưng trần cha ông đập đất dưới trăng
đêm

Nhớ mấy trăm năm trước tổ tiên
Phiêu dạt tới bên bờ Thạch Hãn
Nhớ bao nhiêu năm bom đạn
Nằm hầm Mẹ vẫn tráng bánh nuôi con

Bánh ướn quê hương với bao mối tình sắt son
Gái trai làng cởi mở tâm tình khi mời nhau bánh
ướn
Vị thơm của bánh vị cay nước mắm ớt
Đượm đà món ăn thơm thảo bình dân

Bánh ướn! Bánh ướn lời Mẹ xa gần
Quê hương dưới đôi chân trần của Mẹ
Quê hương trên đôi vai chắc khỏe
Kèo kẹt mà vọng tới ngàn đời

LỜI NGUYỆN CẦU VU LAN

Mỗi lần nghĩ về Mẹ về Cha
Là mỗi lần xót xa ân hận
Cha đã đi xa Mẹ vò võ một mình cô quạnh
Nhà từ đường hôm sớm ra vào

Mỗi lần về thăm thương Mẹ biết bao
Một mình lủi thủi trong ngôi nhà ba gian yên
lặng
Mắt đăm đăm hướng về cổng vắng
Ngóng chừng xem có ai đó về không?

Cha trên di ảnh hiểu lòng Mẹ ngóng trông
Buồn phảng phất như thương người ở lại
Ánh mắt Cha thật nồng nàn ấm mãi
Như sưởi cho hồn Mẹ bớt cô đơn

Đôi khi bắt chợt Mẹ dõi hờn
Thấp nhang cho Cha và mắng yêu: «Các con
Ông tộ quá!
Nhà này như là nhà người xa lạ
Mấy hôm rồi chẳng một đứa về chơi

Ông may mắn hơn, Ông về trước cõi trời
Nơi thiên quốc muôn đời hoan hỷ
Tôi ước ao mai này trên đường thiên lý
Lại được nắm tay Ông cùng về nẻo vô ưu»

Rằm Vu lan này con quỳ dưới trời cao
Cầu xin Cha về cõi phúc muôn đời an lạc
Cầu xin Mẹ những ngày tuổi già tóc bạc
Được yên vui hạnh phúc với cháu con

Cầu hòa bình cho dân tộc nước non
Cho muôn người được sống trong an thái
Những ngày Mẹ còn ở trong đời Mẹ sẽ là mãi
mãi
Mẹ yêu quý, Mẹ rộng lượng bao dung, Mẹ của
con...

Giải trí có giải thưởng SUDOKU

Luật chơi: Có tất cả 9 hàng, 9 cột và 9 khung. Số từ 1 đến 9 chỉ được xuất hiện một lần ở mỗi hàng, mỗi cột và mỗi khung.

Giải thưởng: giải đáp đúng sẽ được tặng một năm báo VNNS. Giải trùng quý độc giả cũng có thể gửi tặng người thân. Đáp số xin gửi về địa chỉ tòa soạn trước ngày 14-10-2017.

Độc giả trúng giải thưởng:

Nguyen CJ (112 – Leidschendam)

Xin chúc mừng.

			5					
4		8	3					7
	2			7			8	3
		2	8	5			9	
		4				7		
	3			4	6	1		
2	8			9			3	
9					4	8		1
					3			

Mẫu giới thiệu VNNS đến gia đình bè bạn

- tên người giới thiệu
- số độc giả:
- địa chỉ:
- giới thiệu độc giả mới tên:
- địa chỉ: Giới thiệu 1 độc giả mới sẽ nhận được giải thưởng 6 tháng báo VNNS.

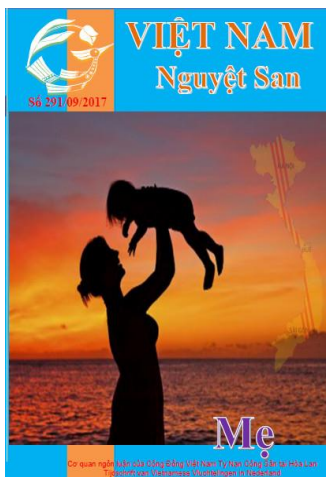
Gratis examentraining: Wiskunde & Natuurkunde

Voor: VWO-6 , HAVO-5 en VMBO-4 – leerlingen.

Neem contact op (Luyện thi miễn phí Toán – Vật Lý Cho thí sinh Tú Tài II, Tú Tài I và Trung Học Đệ Nhất Cấp Liên lạc):

Trần Hữu Sơn

0306063967 – 0659800724

ỦNG HỘ BÁO VIỆT NAM NGUYỆT SAN

€;30

1 năm báo

Địa chỉ liên lạc

**Tòa Soạn báo Việt Nam Nguyệt San
Van Der Hagenstraat 711- 6717DK –Ede**

E-Mail: congdong2017@hotmail.com

Tel: +31 (0)318-640625

IBAN:NL 16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN

Truyền Thông Xã Hội Dân Sự

Lts. Vào những ngày cuối tháng 8, tin tức dồn dập từ trong nước cho biết hải quân Trung Quốc đang tập trận bắn đạn thật tại vùng biển thuộc chủ quyền Việt Nam, cách Đà Nẵng 75 hải lý. Phía Việt Nam lên tiếng phản đối yếu ớt lấy lệ rằng: “Việt Nam quan ngại sâu sắc ...”. Tuy nhiên, nhạc sĩ Tuấn Khanh đã báo động cho chúng ta biết sự việc này Trung Quốc đã thực hiện không chỉ ở ngoài khơi biển Đà Nẵng mà còn cả trong bờ và mức quy mô kéo dài suốt cả tháng 8. Bài viết được loan tải nhanh chóng và đang được nhiều người chú ý, xin mời quý độc giả theo dõi sau đây:

* * *

Trung Quốc đâu chỉ tập trận ở sát biển Việt Nam

Tuấn Khanh (Blog) - Trang web www.eastpendulum.com, một trang chuyên về tình hình Châu Á và biển Đông, bản Pháp Ngữ, đã đăng tải một bài của nhà báo Henri Kenhmann có tựa đề “Bientôt un mois d'exercice amphibie devant la porte du Vietnam” (tạm dịch: Gần một tháng tập trận đổ bộ gần cửa khẩu Việt Nam).

Bài viết đăng từ ngày 22/8, cho thấy sự kiện Trung Quốc tổ chức tập trận trên biển, cách Đà Nẵng chỉ có 75 hải lý, chỉ là một hoạt động đầy tính răn đe với riêng Việt Nam, tiếp theo cuộc tập trận trên bộ, kéo dài suốt trong cả tháng 8/2017.

Bài viết ghi rõ như sau “Kể từ đầu tháng Tám, Thủy quân lục chiến Trung Quốc cho thấy đang hoạt động tại Vịnh Bắc Bộ, gần biên giới Trung-Việt, bằng cách tiến hành một loạt các chiến dịch cứu hộ hỏa hoạn”.

Thế nhưng đó chỉ là bề ngoài của một cuộc tập trận quy mô với lệnh giới nghiêm, cấm mọi sinh hoạt qua lại của thường dân cũng như báo chí mà thời gian tập trận kéo dài từ ngày 1/8, cho đến ngày 23/8 vẫn còn dấu hiệu thao dượt.

Bài báo viết “Cần lưu ý rằng các vùng bắn dần dần chuyển hướng về phía Tây, theo hướng của Việt Nam, khi diễn tập diễn ra, trước khi quay về phía Đông. Khu vực gần nhất cách bờ biển Việt Nam khoảng 50 kilômét”.

Dựa trên các hình ảnh quân sự chính thức phát đi của phía Trung Quốc nhưng không tiết lộ rõ địa điểm, người ta thấy thủy quân lục chiến Trung Quốc đã dàn ra các loại xe bọc thép, như pháo tự hành PLZ-07B, xe tăng lội nước ZTD-05 hoặc xe chiến đấu bộ binh lội nước ZBD-05.

Theo một phóng sự trên kênh TV CCTV-7, một ‘chiến dịch đào tạo đổ bộ’ đã được tổ chức khoảng 30 phần diễn tập khác nhau, bao gồm phá hủy dưới nước, tiềm thủy công, tiến công đổ bộ...

Các bức ảnh khác được công bố vào ngày 21/8 cho thấy một lữ đoàn không quân của Quân đội Trung Quốc, thuộc Bộ tư lệnh miền Đông (Commandement du théâtre de l'Est), cũng có mặt trong việc thực tập đáp máy bay trên biển. Đặc biệt, máy bay trực thăng chiến đấu Z-10 cũng xuất hiện bên cạnh 998 Kunlun Shan, chiến hạm lớp 071 của Hạm đội Nam Hải.

Một nguồn tin khác từ RFI, cho biết các cuộc diễn tập cận bờ này khởi đầu có vẻ là nội bộ của Trung Quốc, nhưng rồi vùng tập trận đã lặng lẽ dịch chuyển về hướng gần biên giới Việt Nam. Vòng ra biển rồi sau đó tiến vào một huyện giáp giới với tỉnh Quảng Ninh của Việt Nam.

Giờ thì cuộc đại diễn tập của Trung Quốc chỉ còn cách bờ biển Đà Nẵng 75 hải lý.

Trong cuộc họp báo của Bộ ngoại giao Việt Nam vào ngày 31/8, trước các câu hỏi dồn dập của giới phóng viên về tình hình căng như dây đàn trên biển Đông, người phát ngôn Bộ ngoại giao lại cũng chỉ nói bằng một giọng điệu buồn chán, rằng “VN hết sức quan ngại về việc Trung Quốc công bố tiến hành diễn tập quân sự trong khu vực ngoài cửa vịnh Bắc bộ. VN đề nghị Trung Quốc chấm dứt và không lặp lại các hành động làm phức tạp tình hình tại Biển Đông”.

Trên thực tế, Trung Quốc đã đẩy mọi thứ trở nên hết sức phức tạp, từ tháng 6/2017 cho đến hiện nay chứ không phải chỉ riêng chuyện diễn tập. Đến lúc này, tin về việc Bắc Kinh đe dọa dùng vũ lực với Hà Nội để buộc ngừng khoan thăm dò ở lô 136/03, đuổi hãng Repsol chạy khỏi Việt Nam chắc không còn là đồn đoán. Cách mà Bắc Kinh muốn nhắc nhở Việt Nam một lần nữa qua cuộc tập trận rầm rộ trên biển này, cho thấy người đàn anh cộng sản không vui trước tin tức Việt Nam định khai thác mỏ Cá Voi Xanh ở lô 118 vào tháng 11 này. Con số hải quân Trung Quốc chỉ còn 50 cây số nữa là đến Đà Nẵng, là một thông điệp rất rõ, vì lô 118 Cá Voi Xanh cũng chỉ cách bờ biển Việt Nam hơn 80 cây số mà thôi.

Trong khi Trung Quốc tập trận đe dọa ngoài khơi biển Đà Nẵng thì CSVN đốt pháo hoa và thăng quan tiến chức cho các sĩ quan quân đội

Quả là ngôn ngữ “quan ngại” thường dùng của Hà Nội giờ đây trở thành một trò hề trước các hành động rất cụ thể của Bắc Kinh. Và “quan ngại” cũng không thỏa mãn được hàng triệu người Việt đang xao xuyến trước vận mệnh đất nước mình, đặc biệt là những người từng cảnh báo về âm mưu xâm lăng của Trung Quốc lại bị chính nhà cầm quyền Việt Nam đánh đập hay cầm tù.

2017-08-22-Exercice-amphibie-devant-la-porte-du-Vietnam-15

Nguồn: <http://www.eastpendulum.com/bientot-un-mois-dexercice-amphi...>

Dẫn nguồn: Tuấn Khanh blog <https://nhacsituankhanh.wordpress.com/>

@@

Buổi sinh hoạt văn nghệ :
Nói Với Người Du Ca Ban Mê
Nguyễn Quyết Thắng

Địa chỉ:
 Sociaal Cultureel Centrum de Grund
 De Poort 77-79
 3991 DX HOUTEN - NETHERLAND

Thời gian:
 Thứ Bảy , ngày 16-09-2017
 từ 17:00 giờ đến 22:00 giờ

Với sự góp tiếng hát của các ca sĩ :

Minh Chiến - Nguyễn Quyết Thắng - Thy Hà
Lưu Phát Tấn - Tuấn Hùng - Vành Khuyên
Nguyễn Hương - Huỳnh Ngọc Ân - Huy Tài
Thảo Quyên - Tạ Việt Thái và Kiều Oanh
Phương Oanh - Nguyễn Quang Kế

MC : Trần Đức Thành
 Hòa âm : Cao Đình Khanh
 Trưởng Ban Tổ Chức : Lưu Phát Tấn

Kính mời quý đồng hương tham dự
 Vào cửa tự do .

Phân Ưu

Được tin thân mẫu Thượng Tọa Thích Minh Giác ,

cụ bà Phạm thị Kiều pháp danh Thanh Đức

Sanh năm Nhâm Thân Vừa lìa xa cõi ta bà ngày 28 tháng 7 năm 2017

nhằm mùng 6 tháng 6 năm Đinh Dậu tại Bình Chánh- Sài Gòn - Việt Nam

Thượng thọ 86 tuổi .

Chúng con toàn thể Phật tử đạo tràng chùa Vạn Hạnh Hòa Lan cung kính chia buồn cùng Thượng Tọa.

Nguyện cầu hương linh cụ bà Thanh Đức sớm vãng sanh về miền cực lạc .

* Phật tử đạo tràng chùa Vạn Hạnh Hòa Lan

* Ban Chấp Hành Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan

Đồng kính phân ưu

Phân Ưu

Nhận được tin buồn thân mẫu Thượng Tọa Thích Thông Trí, Cố Vấn Hội Phật Giáo Việt

Nam tại Hòa Lan,

Cụ Bà Nguyễn Thị Kim Trâm,
Pháp danh Tâm Anh

Nguơn sanh năm Mậu Thìn

Vãng sanh ngày 31 tháng 8 năm 2017 (nhằm ngày mùng 10 tháng 7 năm Đinh Dậu) tại Việt Nam

Hương thọ 90 tuổi

Cung kính chia buồn cùng Thượng Tọa và gia quyến Nguyện cầu hương linh cụ bà Tâm Anh sớm vãng sanh về miền cực lạc

Ban Thường Vụ, Ban Trị Sự cùng toàn thể Phật tử đạo tràng chùa Vạn Hạnh - Hòa Lan
Ban Chấp Hành Cộng Đồng VNTNCS/HL

Đồng Thành Kính Phân Ưu

THƯ CẢM TẠ

**BAN TANG LỄ CÙNG TANG GIA HIẾU QUYẾN
CỐ HUYNH TRƯỞNG CẤP DŨNG GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM
CHÍ PHÁP, NGUYỄN THANH QUANG
NGUYÊN CHỦ TỊCH HỘI ĐỒNG DŨNG-TÂN ÂU CHÂU**

Phật lịch 2561, ngày 16 tháng 8 năm 2017

Nam Mô Ta Bà Giáo Chủ Điều Ngự Bồn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật,

Chúng con cung kính đê đầu dâng lễ và niệm ân:

- Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu
- Hòa Thượng Thích Trí Minh, Phương Trượng Chùa Khuông Việt-Liên Hoa Đạo Tràng - Na Uy
- Hòa Thượng Thích Như Điển, Đệ Nhị Chủ Tịch Hội Đồng Điều Hành GHPGVNTN Âu Châu
- Thượng Tọa Thích Minh Giác, Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Tăng Sự GHPGVNTN Âu Châu
- Thượng Tọa Thích Quảng Hiền, Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Nghi Lễ GHPGVNTN Âu Châu
- Thượng Tọa Thích Thông Trí, Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên GHPGVNTN Âu Châu
- Thượng Tọa Thích Quảng Đạo, Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Từ Thiện Xã Hội GHPGVNTN ÂC
- Đại Đức Thích Viên Ngộ
- Sư Cô Thích Nữ Diệu Thiện, Sư Cô Thích Nữ Nguyễn Hồng
- Chư Tôn Đức và học viên Khóa Tu Học Phật Pháp Âu Châu kỳ 29
- Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam trên Thế Giới
- Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Âu Châu
- Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ
- Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Úc Đại Lợi
- Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Gia Nã Đại
- Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Đức Quốc
- Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Pháp Quốc
- Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Na Uy
- Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Ninh Thuận
- Gia Đình Phật Tử Chánh Tín - Hòa Lan
- Gia Đình Phật Tử Thiện Trí & Linh Phong - Thụy Sĩ
- Gia Đình Phật Tử Quảng Hương - Đan Mạch
- Gia Đình Phật Tử Giác Viên - Phần Lan
- Hội Đồng Huynh Trưởng Cấp Dũng Gia Đình Phật Tử Việt Nam
- Hội Đồng Huynh Trưởng Cấp Dũng-Tân tại Hoa Kỳ, tại Úc Đại Lợi và tại Âu Châu
- Trại sinh Trại Vạn Hạnh 1 & 2 Hải Ngoại
- Quý anh chị em Lam viên các cấp khắp bốn Châu
- Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan - Chùa Vạn Hạnh
- Ban Hộ Niệm cùng quý Phật tử Chùa Vạn Hạnh
- Nhóm Hộ Niệm Groningen
- Hội Ái Hữu Cựu Học Sinh Và Giáo Sư Trường Trung Học Thủ Khoa Huân
- Hội Cựu Giáo Chức Việt Nam tại Hòa Lan
- Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản Tại Hòa Lan
- Hội Người Việt Tại Purmerend
- Nhóm Trẻ Delft và các bạn hữu
- Quý bạn bè, thân hữu gần xa, đồng nghiệp, gia đình thông gia của tang gia hiếu quyến
- Gia đình quý bác, chú thím, dì dượng, cậu mợ, anh chị em, các cháu thân bằng quyến thuộc

Kính lạy Chư Tôn, Thiên Đức Tăng Ni, Kính thưa quý anh chị em Lam viên

Kính thưa quý liệt vị và bà con nội ngoại xa gần,

Thật là một phước duyên lành trọng đại đối với người con Phật, người anh khả kính của toàn thể Lam viên Gia Đình Phật Tử Việt Nam (Âu Châu), người chồng, cha và ông của chúng con, sau khi mãn duyên trần đã được Chư Tôn Hòa Thượng, Thượng Tọa, Đại Đức Tăng Ni từ bi miễn cố quang lâm tư gia, đạo tràng và nơi hỏa táng nhất tâm tụng niệm, phúng viếng và chứng minh trong suốt thời gian cử hành Tang lễ.

Được chư quý liệt vị ân niệm tình Lam, tình đồng hương, tình gia tộc đã gửi những tràng hoa, (điện) thư, điện thoại, đến hộ niệm, phúng viếng, phân ưu, hỗ trợ tổ chức và tiễn đưa người anh áo Lam, người chồng, cha, ông của chúng con/chúng tôi:

Cố Huynh trưởng cấp Dũng Gia Đình Phật Tử Việt Nam:

CHÍ PHÁP, NGUYỄN THANH QUANG

Hưởng thọ 85 tuổi

***

Lễ tang được diễn ra trang trọng, đầy đủ nghi lễ Phật giáo và Gia Đình Phật Tử của một Huynh trưởng cấp Dũng Gia Đình Phật Tử Việt Nam và đã hoàn thành viên mãn.

Ban tang lễ cùng Tang gia hiếu quyền chúng con cung kính đánh lễ bái tạ ân đức cao trọng của Chư tôn Hòa thượng, Thượng tọa, Đại Đức Tăng Ni.

Đồng xin được cảm niệm ân tình và tấm lòng đồng cảm sâu sắc của toàn thể Lam viên khắp nơi, bà con nội ngoại gần xa, bạn bè thân hữu và quý liệt vị.

Trong lúc tổ chức tang sự chắc chắn không tránh khỏi những thiếu sót. Ngưỡng mong Chư Tôn Thiền Đức cảm thông khả thứ và toàn thể đại chúng niệm tình hoan hỷ.

Nam Mô Thường Hoan Hỷ Tạng Bồ Tát Ma Ha Tát, Thành tâm đê đầu kính bái,

Kính chào tinh tấn,

TM. Ban tổ chức Tang lễ cùng Tang môn hiếu quyền,

Tang gia hiếu quyền,

Quâ phụ,

DIỆU QUANG, Lê thị Ngử

Trưởng ban Tang lễ,

TUN Ban Hướng Dẫn GDPTVN tại Hải Ngoại,

Phó Trưởng Ban Ngoại Vụ BHD GDPTVN HN,

TÂM BẠCH, Trần Huyền Đan

cùng các hiếu tử, tôn:

Diệu Lạc, Nguyễn thị Ái-Ngử & Nguyễn văn Sang

Diệu An, Nguyễn thị Mỹ-Ngử & Quảng Long, Trần Quốc Hưng

Trần Mỹ Minh-Huệ, Trần Hữu Minh-Tâm

Quảng Tịnh, Nguyễn Nhật-Quang & Diệu Nhân, Nguyễn thị Thiên Kim

Nguyễn thị Thiên Hạnh, Nguyễn thị Thiên Ánh

Quảng Tâm, Nguyễn Trí-Quang

Nhà hàng Deli Tasty

**Cần 2 nhân viên giúp việc nhà bếp
và 2 nhân viên phục vụ khách (chạy
bàn).**

Mọi chi tiết xin lạc qua địa chỉ:

Deli Tasty

Meent 40

3011 JL Rotterdam

Email: naambestelling@live.nl

M: 010-4111116

Vliet Service

Reparatie van koelcel, vriescel,
koelapparatuur, airco, softijsmachine,
ventilatie, Keuken afzuigventilatie,
verwarming ketels, geysers, boiler, friteuse,
opwarming- apparatuur, magnetron,
oven, vaat wasmachine, gasapparatuur,
koffie-espresso, luchtbehandelingkast, zak
filters, koolstof filters.

**Verkoop van horeca-
apparatuur.**

Contact dhr Vliet Nguyen

Tel. 030-2688630

Mob. 06-44464380

**GIA ĐÌNH QUÂN CÁN CHÍNH VIỆT NAM CỘNG HÒA TẠI HÒA LAN
NL 20 INGB 0004861397 - FVVN - DENBOSCH .**

Thư cảm ơn

BCH/GĐQCCVNCH/HL thay mặt anh em TPBVNCH quốc nội và nạn nhân Formosa miền trung VN xin chân thành cảm ơn quý ân nhân đã mở rộng lòng nhân ái chia sẻ phần nào nỗi bất hạnh mà họ đang gánh chịu .

Như đã thông báo kết quả thu đạt được đêm 26/8/17 ở Denbosch vừa qua nếu quý vị không ghi rõ dành cho mục đích nào thì chúng tôi sẽ chia 1/2 cho TPB và 1/2 cho CĐVNTNCS/HL giúp nạn nhân Formosa . Chi tiết này chúng tôi có ghi chú trong sổ thu .

1/ Gửi yểm trợ : MS Huỳnh văn Công check 50 , bà Trương đức Hạnh 40, bà Phạm ngọc Ninh 20, Trần thanh Bình 20, bà Nguyễn hữu Du 30, bà Đặng thị thủy Diệp 20, bà Nguyễn thị K.Hoàng 50, Cẩm Vân 100, Thúy Hiền 50, Thông Nhiên 50, ô.Vũ đình Tín 50, ô.Đoàn văn Khoa 50.

2/ Yểm trợ trực tiếp tại hội trường : Ô.bà Nguyễn minh Anh 100, chị Liên Trì 20, cô Cúc 20, cô Hòa 20, Phong 20, Thắng Rép 40, cô Xuân 30, cô Chuyên 30, Dũng Cảnh 50, chị Kim Loan 50, chị H.Hạnh 20, g/đ anh Định 60, cô Hương 20, chị Dung Venlo 50, anh Quý 50, ô.bà Nguyễn thanh Linh 50, ô. Nguyễn văn Thiện 40, Dạ Lan 30, bà Võ Nuôi 50, ô. Nguyễn hữu Phước 50, ô.Bùi đức Hoạt 50, cô Hạnh 20, CĐVNTNCS/HL 100, ô.bà Đinh ngọc Hiền 50, chị Ba Diệu Hiền 40, chị Tâm 20, ô.Nguyễn đắc Trung 50, ô.bà Võ đức Tiến 40, ô.bà Nguyễn liên Hiệp 50, ô.Trương minh Cảnh 40, ô.Nguyễn văn Châu 70, chị Ngọc 25, ô.Nguyễn văn Mến 20, ô.bà Hồ cảnh Thuần 50, ô. Giang hồng Phi 20, cô Thiện Hòa 20

3/ Thực phẩm . Với tinh thần đóng góp cao độ anh chị em đã thực hiện các món ăn chay + mặn thật phong phú và thật ngon : anh Kế vịt quay , anh Hải cơm chiên , anh Sùng cary, Minh Anh Patechaud , cô Xuân ,Thắng gói chay, gói mặn + xôi mặn, chị Dạ Lan bánh cam , chị Thuần bánh giò , chị Ba Diệu Hiền bún chay, chè, cô Chuyên bánh xếp+bánh bèo, cháu Nga Venlo tuy bận việc không đến được nhưng gửi ủng hộ món bò bía chay .

4/ Cho đến hôm nay chúng tôi chưa được thông báo của nhà bank , khi nhận được chúng tôi sẽ nhờ đăng số báo tháng sau. Chúng tôi cũng nhận được tháng 4/2017 50 euro của ô. Huỳnh tích Anh gửi giúp quý sinh hoạt .

Một lần nữa chân thành sự yểm trợ của quý vị , kính chúc quý vị và gia đình luôn an lạc .

Thân kính,
BCH/GĐQCCVNCH/Hòa Lan

 <p>Khổng Tử 7 lời khuyên đáng suy ngẫm</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. TÂM CÒN CHƯA THIÊN, PHONG THUY VÔ ÍCH. 2. BẤT HIỂU CHA MẸ, THỜ CÚNG VÔ ÍCH. 3. ANH EM KHÔNG HÒA, BẠN BÈ VÔ ÍCH. 4. LÀM VIỆC BẤT CHÍNH, ĐỌC SÁCH VÔ ÍCH. 5. LÀM TRÁI LÒNG NGƯỜI, THÔNG MINH VÔ ÍCH. 6. KHÔNG GIỮ NGUYÊN KHÍ, THUỐC BỔ VÔ ÍCH. 7. THỜI VẮN KHÔNG THÔNG, MƯU CẦU VÔ ÍCH.
---	--

Gia chánh

Giò Heo Non

Mắm Thái thịt ba chỉ

Nguyên liệu:

- 200g thịt ba chỉ
- 200g mắm Thái, hay một hũ mắm Thái
- 1 trái ớt tươi
- 2 tép tỏi
- Gia vị: Đường, muối, bột nêm

Thực hiện:

Thịt ba chỉ cạo, rửa sạch. Ớt xắt lát mỏng, tỏi băm nhuyễn.

Đặt nồi lên bếp, cho vào khoảng 1 lít nước thêm muối, bột nêm, đun sôi rồi cho thịt ba chỉ vào luộc chín, vớt ra để nguội, xắt miếng mỏng.

Trộn đường vào thịt cho đều, để khoảng 15 phút cho mỡ trong. Sau đó trộn chung mắm Thái với thịt và ớt. Món này phải cay mới ngon, dùng với cơm trắng, dưa leo, rau sống.

Nguyên liệu:

- 1 chân giò khoảng 1,5kg, cạo rửa sạch, đập bỏ phần móng
- 30 kg nấm mèo, ngâm rửa, bỏ cuống nấm, cắt đôi hay cắt ba
- 200g đậu phộng sống, luộc chín, bóc bỏ phần vỏ lụa
- 100g cà rốt, tía hoa; 100g hạt sen khô, luộc chín
- Củ hành tím, 1/2 băm, 1/2 bóc vỏ để nguyên củ
- Tỏi băm, hành, ngò, nước mắm
- 50g riềng, giã nhỏ, vắt lấy nước. 2 tép sả, 1 trái dứa xiêm, 50g bột năng, bột nghệ
- Gia vị: muối, tiêu, đường

Thực hiện:

Chân giò ướp với hành tỏi băm, nước củ riềng, nghệ. Để cho 20 phút cho ngấm. Đặt chảo lên bếp, cho dầu vào chiên vàng chân giò. Vớt chân giò cho vào nồi nước dứa xiêm với sả cây đập dập, nấu lửa nhỏ cho chín mềm thì cho các nguyên liệu phụ vào, nấu tiếp cho các nguyên liệu chín đều và nước cạn còn sấm sấp. Hòa bột năng với nước cho đều, cho vào nồi cho sánh, cho màu hạt điều vào, nêm nếm nước mắm vừa ăn.

Câu nói hay về ăn

"Tất cả chúng ta đều ăn. Vì thế, sẽ thật là lãng phí và buồn tẻ nếu ăn những thứ chả ra gì."

Anna Thomas

Thường thức:

Múc chân giò ra tô, cho thêm tiêu, ngò rí. Dọn ăn nóng với cơm hay với bánh mì và muối tiêu chanh. Các nguyên liệu cắt thái đều đặn đẹp mắt, nước sánh, cạn còn sấm sấp. Chân giò mềm nhừ, các nguyên liệu khác chín mềm, mùi thơm và vị ngọt đậm đà.

Cười chút chơi

Địa ngục là có thật

- Bố ơi, con không thể lấy anh ấy làm chồng được đâu, anh ta là người vô thần, không tin là có địa ngục.
- Đừng ngại, con gái của bố ơi. Rồi con và mẹ con sẽ nhanh chóng cho hấn ta biết, địa ngục là có thật.

Trò chuyện với ma chồng

- Hồn ơi, hồn có phải là người chồng quá cố của em không?
- Đúng...
- Hồn có được sung sướng như hồi còn sống trên dương thế hay không?
- Có...
- Hồn hiện giờ ở đâu?
- Dưới địa ngục!

Mẹ trả lời con gái trong ngày sinh nhật con

- Mẹ ơi, có phải cái váy mới này là món quà của bố mua cho con?
- Làm gì có! Con ơi, nếu mẹ mà cứ trông cậy vào bố mà thì ngay đến cả mẹ cũng không có trên đời này..., - người mẹ nhanh nhẩu đáp.

Tại một phiên tòa

- Lúc hai giờ đêm bị cáo lén vào nhà người khác. Bị cáo định ăn trộm gì ở đó?
- Thừa quý tòa, tôi say rượu, tưởng đó là nhà tôi.
- Tại sao khi thấy chị chủ nhà bị cáo lại nhảy qua cửa sổ?
- Thừa quý tòa, tôi tưởng đó là vợ tôi.

Thiên Đường

- Hai ông chồng ngồi kể khổ với nhau về chuyện vợ con. Một ông rầu rĩ nói:
- Nhiều lúc tôi muốn chết quách cho rồi. Không biết trên thiên đường có đàn bà không nhỉ?
- Ông kia trợn mắt:
- Vợ vẫn! Có đàn bà sao còn gọi là thiên đường được!

Chết là sướng

- Có một ông lão bệnh nặng sắp chết nhưng ông rất sợ. Một người bạn tới thăm, ông liền than thở:
- Tôi chắc chết mất. Không biết chết có sướng không?

- Dĩ nhiên là sướng rồi.
- Sao ông biết?
- Nếu sau khi chết mà không sướng, người chết sẽ trốn về cả chứ. Đằng này chẳng thấy một người chết nào về cả, đủ biết chết là sướng rồi!

Giàu quá

- Một lão nhà giàu vừa buôn bán vừa cho vay nặng lãi, bóp nặn từng xu, nhưng lại cứ làm ra vẻ ta đây không thích giàu sang. Một hôm lão ngồi than thở với bạn:
- Nhiều của cũng chẳng làm gì! Của càng nhiều càng khổ thân mà thôi.
- Người bạn mới bảo:
- Tôi chỉ thấy thiên hạ có của, ít thì mong được nhiều, nhiều lại mong nhiều hơn, chứ chưa thấy ai phàn nàn như ông bao giờ! Hay là nếu ông thấy khổ quá thì chia bớt cho tôi?
- Lão vội từ chối:
- Ấy chết! Đâu dám! Tôi có của đã lấy làm khổ rồi, đâu dám làm khổ lây đến ông!

Đeo kính

- Bà nọ gọi điện cho bác sĩ
- Tôi cầu xin ngài, bác sĩ! Chồng tôi đang trên đường đến chỗ ông để khám mắt. Xin ông làm ơn đừng cho chồng tôi đeo kính. Cuộc hôn nhân của chúng tôi kể từ 10 năm nay rất là hạnh phúc!

Quần lót

- Bà vợ lấy xe hơi của chồng đi mua sắm. Khi về bà ném một cái quần lót đen vào mặt chồng và tru tréo...
- Quần lót đen ! Chắc chắn cái này là của con thư ký của anh đây. Tôi thấy nó ở ghế sau xe của anh đây nè !
- Chồng chống chế:
- Vợ vẫn ! Cô ấy làm việc cho tôi đã được 6 năm. Suốt thời gian đó, tôi chưa thấy cô ấy mặc quần lót bao giờ cả.

Bằng Chứng Hùng Hồn

- Cụ ông bảo cụ bà: -Tôi nghĩ đã đến lúc tôi phải ra quận xin trợ cấp tuổi già.
- Cụ bà băn khoăn: -Nhưng ông không có giấy tờ chứng minh tuổi tác, làm sao mà xin
- Cụ ông quả quyết: -Bà yên tâm, tôi có cách của tôi!
- Sáng hôm sau cụ ông lần ra quận, chiều mang về cái chi phiếu đầu tiên.
- Cụ bà hỏi: -Ông làm cách nào chứng minh được vậy ?
- Thì tôi cởi hết cúc áo ra , chỉ cho họ thấy bộ lông ngực bạc trắng của tôi!
- Cụ bà thờ dãi: -Vậy sao ông sẵn đó không cởi luôn cúc quần, chỉ cho họ thấy để xin trợ cấp tàn phế luôn thể !

Lời tòa soạn

Mùa hè đã qua và hy vọng quý vị cùng gia đình đã có những ngày nghỉ thật vui và tràn đầy kỷ niệm, tòa soạn VNNS rất vui là quý vị cộng tác viên đã tiếp tục gửi bài cho số báo được phát hành đúng thời hạn, và trong 2 tháng vừa qua tòa soạn cũng chân thành cảm ơn quý độc giả đã tiếp tục ủng hộ góp phần nuôi dưỡng tờ báo.

Số báo đầu tiên với tân chủ bút nhiệm kỳ mới chắc rằng sẽ có những thiếu sót khó tránh khỏi, cũng giống như cô dâu mới về nhà chồng, ngỡ ngàng và mới lạ rất mong quý vị thông cảm và góp ý chỉ dẫn thì thật cảm kính vô cùng.

Số báo 292 với chủ đề "Tình bạn" mọi ý kiến đóng góp và bài viết kính mong quý cộng tác viên gửi về tòa soạn theo địa chỉ **Nguyễn Quang Kế** - E-mail : vietchaohoalan@yahoo.com trước ngày 14.10.2017

p/s Những bài dài trên 4 trang, tòa soạn sẽ đăng tiếp số sau vì để dành trang cho các mục liên quan mong quý cộng tác viên thông cảm.

Trân trọng

Tòa soạn VNNS

Danh sách độc giả trả tiền báo tính từ 21-6-2017 đến 10-09-2017

stt	ngày trả tiền	Tên	vùng	số độc giả	số tiền
1	04/07/2017	Nguyen Thanh Son	Nieuwegein	205	€ 30,00
2	10/07/2017	T.N.A. Nguyen	Breda	29	€ 30,00
3	10/07/2017	Nguyen Thanh Linh	Nieuwegein	675	€ 30,00
4	10/07/2017	Ly Thi Hoang	Amersfoort	223	€ 30,00
5	10/07/2017	Nguyen Bergsma CJ	Purmerend	30	€ 50,00
6	11/07/2017	Nguyen Van Huong	Belicum	857	€ 30,00
7	11/07/2017	Bui Van Do	Venlo	33	€ 30,00
8	12/07/2017	V.D. Vu	Spijkensisse	606	€ 30,00
9	12/07/2017	H.B. Nguyen	Lelystad	443	€ 30,00
10	13/07/2017	Lowensteijn L.O.	Almere	782	€ 30,00
11	14/07/2017	T.D. Nguyen	Wilnis	219	€ 30,00
12	17/07/2017	D.T. Nguyen	Hoofddorp	100	€ 30,00
13	17/07/2017	Dang Thi Hong	Bergen op Zoom	874	€ 100,00
14	20/07/2017	Tran Thi Nhat	Hoorn	754	€ 100,00
15	31/07/2017	Nguyen T.D.	Leiden	733	€ 30,00
16	31/07/2017	Tran Thi Lien	Hoorn	54	€ 50,00 *
17	31/07/2017	Tran Thi Lien	Hoorn	54	€ 50,00 **
18	31/07/2017	Nguyen K.L.	Drunen	266	€ 50,00 ***
19	14/08/2017	Le Thanh Phong	Veenendaal	745	€ 30,00
20	28/08/2017	Tran Van Nho	Purmerend	37	€ 30,00
21	05/09/2017	Ho My Ai	Bergen op Zoom	244	€ 30,00
22	07/09/2017	Nguyen P.D.	Anna Paulowna	84	€ 30,00

* ủng hộ TPB-VNCH "nhờ chuyển cho ông Trần Văn Thắng"

** chống Formosa "nhờ chuyển cho ông Trần Văn Thắng"

*** góp quỹ "Thương Về Miền Trung"

ghi chú: Cảm ơn độc giả Nguyễn Văn Ba (3) đã gọi điện thoại xác nhận số tiền €90 do TT Nguyen_Hoang trả vào ngày 25-5-2017

nhắn tin: độc giả Nguyễn Thị Thanh (10 - Huizen) tòa soạn đã điều chỉnh hạn báo, thành thật cáo lỗi !

Music

Vispaleis Koelewijn te Beverwijk

Voor onze nieuwe vestiging zijn wij opzoek
naar enthousiaste collega's voor productie
van sushi . Geïnteresseerden kunnen contact
opnemen met onze bedrijfsleider :
Peter Koelewijn. Mob: 0621948863
of info@vispaleiskoelewijn.nl.

Chi nhánh mới của chúng tôi,
đang tìm kiếm các đồng nghiệp
nhiệt tình phục vụ sản xuất sushi.
Những người quan tâm có thể liên lạc
với quản lý của chúng tôi:
Peter Koelewijn. Mob: 0621948863
hoặc info@vispaleiskoelewijn.nl.

productie van sushi .

